

EDUCATE GIRLS.
CHANGE
THE WORLD.

JINDAL VAHINI

2017 - 18

Jindal Girls Pre University & First Grade College For Women

(Approved by PU Board, Govt of Karnataka)

(Permanently Affiliated to Jnana Bharathi Campus, Bangalore University, NAAC Accredited)

Jindal Nagar, Tumkur Road, Bangalore - 560073, Tel: 080-23711830

Web: www.jindalcollege.com Email: principal@jindalcollege.com

JINDAL GIRLS PRE UNIVERSITY & FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

(Approved by PU Board, Govt of Karnataka)

(Permanently Affiliated to Jnana Bharathi Campus, Bangalore University & NAAC Accredited)
Jindal Nagar, Tumkur Road, Bengaluru - 560073. Tel: 080-23711830,

VISION

Educate and Empower rural women through value based quality education and nurture values that promote holistic development.

MISSION

- To strive for academic excellence.
- To foster human values.
- To produce graduates of practical value to the community.
- To serve the students from all sections of the society by making quality higher education accessible and affordable.

OBJECTIVES:

- Giving highest priority to teaching and learning.
- Fostering intellectual growth, ethical maturity and preparing students for increasingly diverse society and global economy.
- Placing emphasis on secularism.
- To develop leadership quality and enable them to become responsible

COURSES OFFERED:-

PUC		UG COURSES	PG COURSE
PCMB	SCIENCE	BCOM	MCOM
PCMC		BCA	
CEBA	COMMERCE	BBA	
SEBA		BSC (PCM)	
		BA (JPE)	

CONTENTS

	PARTICULARS	PG.NO
	<i>Message from Chairman, Shri. K.R. Raghunath</i>	
	<i>Message from Principal</i>	
	<i>Editorial</i>	
	<i>Annual Report</i>	3
	<i>Jindal Girls PU College, Annual Report 17-18</i>	5
	<i>Dept of Language, Annual Report 17-18</i>	6
	<i>Dept of Commerce & Management, Annual Report 17-18</i>	8
	<i>Dept of Computer Science, Annual Report 17-18</i>	9
	<i>Sports, Annual Report 17-18</i>	9
10	<i>Dept of Science, Annual Report 17-18</i>	10
11	<i>NCC, Annual Report 17-18</i>	11
12	<i>English Articles</i>	12
13	<i>Kannada Articles</i>	22
14	<i>Hindi Articles</i>	37

JINDAL GIRLS PRE-UNIVERSITY & FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

Dr. S R Jindal, Founder

Sri Pragun Jindal Khaitan, Patron

Sri K.R. Raghunath, Chairman

Sri.B.D. Garg, Vice-Chairman

Sri. Dhiraj Singh, Deputy Vice chairman

PRINCIPAL

Dr. C Sevithaya, M.Sc. Ph.D, MBA (HR)

VICE-PRINCIPAL

Mrs. Shobha M, M.A. M.Phil(Eng), M.Ed. (Ph.D)

ENGLISH DEPARTMENT

Mr Nagappa S Angadi, M.A

Mrs Divya K.B, M.A, B.Ed

Mrs Asha G.S, M.A

Ms Suryakala R, M.A, B.Ed

KANNADA DEPARTMENT

Mrs Bhagyavathi, M.A, NET (Ph.D)

Mrs Rekha, M.A

Mrs Shashikala, M.A M.Phil(Ph.D)

Mrs Chaithra Balakrishna, M.A

HINDI DEPARTMENT

Mrs Varsha Sharma, M.A

Mrs Kaushalya Verma, M.A, B.Ed

CHEMISTRY DEPARTMENT

Mrs Shaini M R, M.Sc, B.Ed

Mrs Thejashwini R, M.Sc, K-SET

Mrs Sharmila A, M.Sc, B.Ed

Mrs Pavithra S, M.Sc, B.Ed (Ph.D)

Mrs Spoothi G M, M.Sc, K-SET

PHYSICS DEPARTMENT

Mr Srinivasa P R, M.Sc, M.Phil

Mrs Syeda S H, M.Sc, B.Ed

Ms Archana B K, M.Sc, B.Ed

Mrs Soumya Shree P S, M.Sc, B.Ed

Dr. Sarvamangala. M, M.Sc, P.hD

MATHEMATICS DEPARTMENTS

Mrs Shahada Khaunum P, M.Sc

Mrs Mamatha H K, M.Sc, B.Ed

Mrs Priya P Nayak, M.Sc, B.Ed

Mrs Shivabasamma Hiremath, M.Sc, B.Ed

Mrs Shruthi S Aradhya, M.Sc, B.Ed

Mrs Manjula R, M. Sc(stats), NET

Mrs Veena R P, M. Sc, B.Ed

BIOLOGY DEPARTMENT

Mrs Annie Chacko, M.Sc, B.Ed

Mrs Bhavana Sharma, M.Sc, M.Phil, M.Ed

Mrs Supriya B M, M.Sc, B.Ed

COMPUTER SCIENCE DEPARTMENT

Mr Balaji D J, M.C.A, M.Phil

Mrs Latha H.R, M.C.A

Mrs Sushmakiran S.M, M.C.A, M.Sc(IT)

Mrs Kathyayini R, M.C.A

Mrs Vidhya Rani H M, M.Sc, B.Ed

COMMERCE & MANAGEMENT DEPARTMENT

Mr Xavier P, M.Com, PGDCA, M.B.A (Ph.D)

Dr. Komala J M.Com, M.B.A, Ph.D

Mrs Veena A Karagudari, M.Com, M.Phil (Ph.D)

Mrs Vidya Rani M, M.Com

Mrs Savitha R, M.Com

Mrs Deepika Burnwal, M.Com(NET), M.B.AINL

Ms Padmashree V, M.B.A, K-SET (Ph..)

Mrs Kodhai P, M.Com, B.Ed

Mrs Yashaswini, M.Com, M.Phil

Mrs Shashikala G, M.B.A

Mrs Lakshmi B G, M.Com

Mrs Vedashree N, M.Com, B.Ed

Mrs Kalavathi R, M.B.A. PGDHR (Ph..)

Mrs Kusuma B L, M.Com

Mrs Shobha N, M.A

Mrs Geetha R, M.B.A, M.Com

DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION

Ms Bhagyalakshmi, M.P.Ed

DEPARTMENT OF LIBRARY AND INFORMATION CENTER

Mrs Pramila M C, M.L.I.Sc, K-SET (Librarian)

Mrs Sharanaya Varsha (Library Assistant)

ADMINISTRATIVE STAFF

Mrs Shobha Dip in S P, Senior Accountant

Mrs Shalini SV, B.Com Accountant

Mrs Suneetha M K, B.Com Office Assistant

Mrs Smitha Singh R, B.Com Account Assistant

Ms Malathi, BB, BBM, MBFI Account Assistant

Mr Hanumanthappa K, Office Attender

Mr Satheesh M, Lab Attender

Mrs Parvathi, Attender

Mrs Shwethamma S.H., Lab Attender

JINDAL EDUCATION SOCIETY

(REGD.)

16th K.M., Jindal Nagar, Tumkur Road, Bangalore-560 073.

MESSAGE

Greetings on the occasion of Teachers' Day to all teaching fraternity. It is indeed a great pleasure to extend a deep sense of appreciation and joy to all our dedicated teachers who are shaping destiny of Rural children. Jindal Aluminium Limited (JAL) established Jindal Education Society way back in 1968 and Jindal Public School (JPS) was started exclusively for students from the neighbouring villages to impart education at their door step.

Many girl students hailing from the rural areas were not in a position to pursue their education further they could not afford high fees and travel all the way to Bangalore. Hence, in order to assist the rural children, our Founder, Dr. S.R. Jindal started Jindal Pre-university College (JPUC) exclusively for rural girl students. More than 750 girl students are availing education in JPUC which is showing remarkable results year after year. The College has also been conducting a series of guest lectures by professionals such as Scientists, Technocrats, Educationists etc from various institutions.

Jindal Degree College for Women (JDCW) was started in 2010-11 exclusively for girls for imparting degree courses like B.Com, BCA, BBM and B.Sc. it is heartening to note that the 700 girls students are studying in this college. It is our belief that by educating women, the whole family benefits which leads to building a strong nation. Both JPUC & JDCW are charitable institutions, where fee is highly subsidized with special concession extended to students of economically weaker sections.

Students belonging to poor families are granted freeship and substantial fee concession. Merit Scholarship are also awarded to deserving to students without any discrimination of caste creed and colour.

The College Magazine has given an opportunity to showcase various activities of the students, their achievements and other facets of their personalities. I congratulate the members of Magazine Committee who have been instrumental in bringing out this issue.

K.R. RAGHUNATH
Chairman
Jindal Education Society

A Note from Principal

"The mind is not a vessel to be filled, but a fire to be kindled" said Plutarch.

It gives me immense pleasure to pen a few words as prologue to our magazine "Jindal Vahini" exclusively meant for churning out the latent writing talent which bears immense potentiality as a part of overall personality development. I congratulate all the contributors and the editorial board for bringing out such a beautiful magazine.

Empowerment of girl students for their all round development through education is our cherished motto. Today education means much more than merely acquiring knowledge but it is an acquisition of knowledge & skills building character & improving employability of our young talent, the future leadership. Measure initiated by the Honorable management, steps taken by the college administration, the willing contribution of teachers and overwhelming response and enthusiastic participation of my dear students in the college activities are commendable. When all the constituents come together and work in union, the expected results are bound to flow.

I am proud of being the Principal of such a wonderful and respected institution dedicated to the girl students for a cause of better India through education and real empowerment. Come on let's give our best & make this institution a modern temple of learning through our diligence, devotion & dedication.

Wishing you all the best!

Dr. C Sevithaya
PRINCIPAL

Reflections from the Magazine Committee

Helen Keller said, "Alone we can do so little, together we can do so much". This thought defines the efforts of the magazine committee. At the outset, we thank the Management and the Principal for having given this opportunity for resurrecting the Annual Magazine 'Jindal Vahini-2017-18'.

Each individual has an artist in him, who desires to express. The literary gazette "Jindal Vahini" provides a forum for the students to express their innate talent in various fields of art and literature. Students who have passion for writing, gets an opportunity to express their creativity amidst their taxing life of learning.

We are all part of this literary work. The inputs which flowed out of the hearts of blooming poetic minds made the creation of the magazine painless. The magazine "Jindal Vahini" – is a treasure of tender minds, offers a wide variety of literary feast which we hope readers will enjoy with ease.

Mrs. Shobha M
Vice Principal

J
I
N
D
A
L
V
A
H
I
N
I

EDITORIAL

OFFICE STAFF

JINDAL GIRLS PRE-UNIVERSITY & FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN ANNUAL REPORT 2017-18

The chief guest of the day

Hon'ble DR. C. SHIVARAJU,
Registrar Bangalore University.

The college has fully equipped & updated labs & library with upgraded reference, periodicals & digitalized sections. We have 2 number of doctorate in our teaching staff and 6 faculty members are pursuing their Doctoral research with more than 60 research papers being presented & published in both National & International journals. Few faculty members and students have got best research paper award in National level seminars.

Our degree college has introduced Students' association & Alumni association and the elected office bearers took oath on the investiture ceremony to facilitate the smooth functioning of the students' grievance & other activities in line with NAAC guidelines. With exposure to many workshops, Industrial visits, Seminars, Conferences and faculty development programme, reputed companies have visited for placement both on & off campus. 12 students have received offer letters with rest opting for higher studies.

PU & Degree College apart from academic Excellence encourages to participate in Extra Curricular activities. Keerthana N of Ist BCA has won silver medal in Heptathlon event organized by Bangalore University Inter-Collegiate athletic meet, Swetha from II PUC won gold medal in Hammer throw, Aproova from I PUC won silver medal in Javelin throw event and Aishwaraya.U from I PUC won silver medal

in chess competition organized by Bangalore North District level tournament

Our college NCC unit with participation in various training camps, Swachh Bharat Aandolan etc. has brought many coveted prizes. We are happy to inform that due to heavy demand from nearby villages our college for the academic year 2017-18 has enhanced the intake of students in PUC science stream & an extra B.Com section resulting in total strength of students in PUC, degree & PG crossing 1300.

We are also happy to inform that from the academic year 2017-18 onwards two courses namely B.Com & BCA are permanently affiliated to Bangalore University Jnanabharathi Campus. We place on record our humble gratitude to the management for their support & encouragement.

This is one of the very important and heavily referred sections by the users. Some of the important collection of this section are: Dictionaries, Encyclopedias, Thesis and Dissertations, Reports of various Committees and Commissions, Annual Reports, Gazetteers, Census Reports, Maps, Atlases and Charts, General Knowledge Book Reference Books, Abstracting Journals are also housed in this section. The special feature of this section is the collection of rare and archival materials of historical importance. Important documents related to history of the princely state of Mysore. Records of British Empire, Archeological survey of India reports are some of the important collections.

This section also houses special collection on National Leaders like Mahatma Gandhi, Dr. B.R. Ambedkar, Subhash Chandra Bose. Competitive Examination Books, Rare Paintings, Encyclopedia Nobel Awardees, Encyclopedia of Tribes and Tribals, Land & People of Indian States Human Rights Collection. The Karnataka State Gazetteers (District Gazetteers), Mysore Representative Assembly Report (MAR), Epigraphy Indica, Epigraphy Carnatic, Karnataka Inscription, Art and Architecture, United Nations Reports, World Bank Reports, Constituent Assembly Reports, Lok Sabha Debates, Tippu Sultan Collection, Mysore History Collection Thesis and Dissertations.

JINDAL GIRLS PU COLLEGE ANNUAL REPORT 2017-2018

Empowerment of rural girls is the edifice of Jindal Educational Institute. Nurturing our mission - 'to provide holistic education with student centered approach', we celebrated Fresher's Day programme and commenced classes for II UC on 12th May 2017 and I PUC on 9th June 2017. Bridge course was conducted to help students understand fundamental concepts.

International Yoga Day was celebrated in the month of June to encourage students in Health and Well-being. Yoga and meditation classes are regularly conducted for students, to help them manage many life style related diseases and stress. Environment Day was celebrated in the month of July, to bring awareness to students about 'Swachh Bharat'. Teacher's Day was celebrated on 5th September 2015. Our Management honored teaching faculty. CET mock test was conducted by K2 Steps. Meditation class was conducted by Vipassana vikas and Career Guidance programme was conducted by Gyan solution on 23rd

September.

Annual sports meet and cultural competitions were held in the month of November and December. Our students participated in Intercollegiate Competitions and won prizes at different levels. Annual day celebration was held on 20th January. Harshitha B N of Science stream and Anusha M of Commerce stream were awarded Gold medals for their outstanding performance in academic and co curricular activities. Workshop on 'Exam Stress' was conducted for II PU students by Dr. Sarvamangala Khanapuri (Spiritual Scientist and Counselor). Special pooja to Goddess Saraswathi was conducted on 23 February.

To sum up, with the integral support of management and our principal, we dedicate to reach greater heights in future.

DEPARTMENT OF LANGUAGES

ANNUAL REPORT 2017-18

An orientation programme was conducted for First year Degree students on 28th June 2017 in order to familiarize them with the institution's facilities, norms and cultures and accustom them to student services and semester examination. Students cherished this memorable event. The investiture Ceremony of Students Election & Freshers Day for I Year Degree Students was conducted on 1st July 2017. The Newly elected Student association members took oath and in charge of their respective positions.

Literary Club - 'Abhivyakthi' Activities was inaugurated in the month of August to promote our students inherent potentialities. The Chief guest was Dr.Subramanya Swamy, Professor, Department of Kannada, Maharani Lakshmi Ammanni College. Principal Dr.Sevithaya and Vice Principal Dr.Deepthi Verma graced the occasion. The Class Magazine which provides a platform to the writing and creative skills of the students was released on this occasion. Various cultural activities marked the event.

English Language Day was observed

on 22nd August 2017 with the intention of providing impetus to our rural students to learn the basic skills of english & build better understanding between cultures. The chief guest was Prof P.B Ganesh English Professor and Principal, Triveni PU & Degree College. He enlightened students on 'English language philosophy, Technology and Education'. The release of "ZINE" the newsletter of the Department of Languages was part of this celebration. William Shakespeare Play "The Tempest" was staged by the BCA students on this occasion. II B.COM Students enacted the Skit "Gandhari" which is the radical reinterpretation of the character Gandhari from Mahabharath written by the renowned writer Irava Karve, which is an extract from her work "Yuganta". Various other activities marked the event. English Debate and Essay competition were conducted on 17 & 18th August and prizes of the Competition were distributed.

Hindi Day "Bhasha Amrit" was celebrated on 15th September. Dr. Shankaranarayan Shastri, Retired Hindi Professor was the chief guest. He spoke on 'Importance of Hindi as a National Language'. Various competitions were

conducted & prize winners were awarded. Academic toppers were honored. Cultural activities enhanced the celebration.

'Nudi Sambhrama' - Kannada Rajyothsava was organized on 4th November 2017. Justice Shri Santhosh Hegde, Retd. Supreme Court Judge and Former Lokayukth, GOK, was the Chief Guest. Various cultural events emphasizing the culture and tradition of Kannada marked the celebration. Kannada subject Toppers of PU & Degree were felicitated on this occasion. Various competitions such as Bhavageethe, "Mankutimmana Kagga" and "Halegannada Vachane" were conducted and prizes were distributed. Five students attended workshop on "Kannada Kavya Samskruti", from 1st to 3rd September 2017 held at Sheshadripuram Business Studies College, Kengeri. Two students participated in the State level

Intercollegiate kannada debate competition conducted at National College, Basavanagudi on 23rd September and one student also secured 20th Place for the state.

'Suggi Sambhrama' was celebrated with great pomp on 1st Feb 2018. Students performed various cultural activities emphasizing the village culture.

'My Love My Nation' was celebrated on 14th February 2018 to render tribute to our motherland, to reinstate the focus on country's legacy, history and deep rooted value system. Various cultural programmes on 'Martyrs Sacrifice' were conducted in order to awaken the students awareness about the rich heritage of the nation. A Guest Lecture was organized on the topic "Dasa Sahithya". The Resource Person was Mr.Geethacharya, HOD, Dept of Kannada, Sheshadripuram College & Mr.Shantharaju.

DEPARTMENT OF COMMERCE AND MANAGEMENT

ANNUAL REPORT 2017-2018

Department of Commerce and Management inaugurated 'White Knight' - a Commerce and Management club to enrich our students practical knowledge on corporate world to encourage holistic learning. A discourse by Mr. Raviprasad Joint commissioner, Commercial tax department was arranged on 'Importance of GST' on 9th August 2017. Entrepreneurial Development Program cell was inaugurated by Dr. Mathew J Manimala Director, of Xavier Institute of Management & Entrepreneurship. This cell aimed at building leadership & entrepreneurial qualities among students. Students Alumni cell was inaugurated on 09/09/2017, nearly 100 alumni students celebrated the theme of secularism. PG Fresher's Day along with Research cell was inaugurated by Dr. Karunakara Reddy, Director of AIMS. A seminar on Vision Digital India was delivered on 11/09/2017 by Dr. Harimaram Digital Ambassador, Chairman and founder, CEO of Imperial College. An intercollegiate competition was conducted in the month of September to promote business venture in students. The competition was chaired & judged by entrepreneur - Mr Uttam Tiwari founder of Business Toys. Guest lecture on Income Tax was delivered by Mr. Girish Babu Professor of Vijaya College, on 06/10/2017. A Demo on 'Tally with GST' for final year students was conducted by

Mr. Manjunath, Kayaka Computers Dasarahalli. Placement Demo was arranged by Mr. Manjunath from Dakshin Careers on 'Communication Skills and Resume building' for all final year students on 03/02/2018. Faculty Development Programmes were attended by all the faculty members conducted at various institutions to upgrade their subject knowledge.

Research Cell - 15 paper presentations by faculty members at various National International conferences. 3 research papers were published by faculty members in International journals. It also included students presentation of which students presented their papers at various institutions. 81 students of final year B.Com BBA and BCA along with faculty members went to Corporation Bank Financial Research Center - Udupi to understand the heritage of Financial Currencies in Indian Banking System on 16th March 2018.

Extension Outreach Programmes - B.Com and BBA Students along with In-charge faculty members conducted extensive activity on 18/08/2017, 19/08/2017, 22/08/2017 at Anchepalya, Bagalur, Chikkabidurukallu Government High school. This program aimed at "Entrepreneurial Development Program" and creating awareness about Environmental Protection among the High School students. Industrial Visit for final year students of B.Com and BBA (109) along with 9 faculty members went to Manjunath Sugar Factory and Channarayana making industry on 12/9/2017.

DEPARTMENT OF COMPUTER SCIENCE ANNUAL REPORT 2017-18

Department of computer science inaugurated "Explorica" - IT Club. Seminars and guest lectures were arranged to enrich the technical knowledge of students. 'Career Guidance Programme' was organized by "Glisten Projects" and "IBM" for final year degree students on 14/8/17. Seminar on "SQL & PHP" and "Recent trends in IT" was organized by "Aptech Computers" on 16/8/17. A Discourse on "BIG DATA" was organized on 10/3/17. Prof.K.S. Rao enriched students knowledge on Data Analytics.

Value Added Course, "Internet of Things using .net", "Java & JSP" and "Hardware & Networking" were organized for degree students in association with "Glovish Technologies". "Explorica-2018" was organized on 20/4/18. Mr. KiranKumar, IRS Officer, was the chief Guest. Various competitions like IT Quiz, Collage, Pick & Speak and Paper Presentation were conducted. Our Students participated in "JOB MELA" at Meshadripuram College on 23/9/18 and Campus Interview at Vasavi College. Three students were selected for Infosys Company. Farewell day was organized to cherish memories of college days. Academic Meritorious students were awarded.

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN & PRE-UNIVERSITY COLLEGE SPORTS ANNUAL REPORT -2017-18

PU students participated in Pre-University Inter Collegiate Competition, District level and State level Competition. They won Gold and Silver in Athletic event held at Jayaprakash Narayana Stadium, Silver in Chess Tournament held at MES PUC, Silver in Ball Badminton held at kuvempu Play Ground and Silver in Hand Ball held at Kaveri PU College Kodigehalli. Twelve students participated in State level Athletics, Chess, Ball Badminton and Hand Ball Competitions held at SMS PU College, Harmavara, Udipi, Govt.PU College, Belguam, Sri Basaveswara PU College, Bengaluru Rural and PES PU College, Mandya.

The annual sports meet was held in the month of January. Students participated in indoor and outdoor games. Around 84 students participated in Bangalore University Inter Collegiate Competition, State Level, All India/North Zone/South Zone Inter University Competitions. Our students participated in Inter Collegiate Athletic Meet and Sports competition conducted by Bangalore University. Keerthana H and Nisarga R of I and II year BCA won Silver and Fifth place in Hephthahlon event at Sri Kanteerava Stadium, Bengaluru and they were also selected for Bangalore University Soft Ball team. Our college students won Bronze in Ball Badminton UNNATHI Inter Collegiate Competition held at NMKRV College, Jayanagar. Sports activities were also conducted for teaching non teaching staff to overcome stress.

DEPARTMENT OF SCIENCE ANNUAL REPORT 2017-2018

Orientation program was conducted and Classes for II B.SC were commenced from 9th June 2017 and I B.SC from 10th July 2017. The Science Forum, fresher's day and Investiture Ceremony were inaugurated on 15th July 2017. The chief guest was Prof. K. Jagannath Rao, Emeritus Professor, IISC. World Environmental Day was celebrated on 11th of August 2017 with chief guest Mr. Suresh Heblikar, an Environmentalist and film maker.

A Guest Lecture was organized on 15th February 2018 on 'Quantum mechanics, Atomic model and Solid state' by Prof Subramanian (Retired, department of chemistry) from APS College, Bangalore. Mathematics faculty members attended seminars, conferences & Workshops on various topics such as "Orientation programme for high school mathematics" conducted by Ramanujan Mathematical Society, Bangalore, "Mathematical Analysis & Applications" organised by Indian academy degree college, "Advances in Applied Mathematics", organised by Tumkur University, "Graph Theory and its Applications" organised by Dayananda sagar college of

Engineering and "Mathematical Workshop on Practicals" arranged by Bangalore University. Physics Faculty attended workshops, seminars & Conferences on the topic "Ferromagnetism in Chemistry, Spectroscopy, and Crystallography" at Sri Bhagavath Mahaveer Jain College, KGF & "radiation physics" organised by Bangalore University. Chemistry Faculty attended Conference on the topic "Augmentation of Competence of Teachers in Higher Education", at Jagdguru Renukacharya College of Science, Arts and Commerce and Vivekananda College.

II B.Sc Students attended workshop on "Mathematical Analysis & Applications" organised by Indian Academy degree college, One Day National conference on "Advances in Applied Mathematics" was organised by Tumkur University. Two students of B.SC presented paper on "Bio mass and non conventional energy" in national conference on "Non Conventional Energy Sources" in Siddaganga college of science Arts and Commerce, Tumkuru. On 23 February 2018, five students participated in mathematics lecture competition at BMS Degree College. On 10th march 2018, B.SC students with department faculty members visited IISC on account of OPE DAY.

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN & PRE-UNIVERSITY COLLEGE

NCC ANNUAL REPORT -2017-18

aval CTC Camp at SJP College was ranged on 1st June 2017. NCC Students on in throw ball and cross country competition. World environment Day celebration was organized by ESPA which our students attended. Lt. Bhagyavathi attended NCC work shop at Mount Carmel College on 16th June 2017. World Yoga Day was celebrated on 21st June 2017. Lt. corl. Lalith kumar Joshi , commanding officer enrolled 43 Students on 13th July 2017. On Kargil Vijaya Divas 9th July 2017, 10 NCC students attended and our regular Parades started. Our cadets participated in Independence Day celebration on 15 Aug 2017. Lt. Bhagyavathi attended IGC and TSC camp at Tumkur and Belagavi from 9th August to 23rd August 2017. Eleven NCC students attended DG NCC Visit at Christ University on 8th September 2017. Thirty NCC Students attended plantation programme in Basavadevara Matt at Nelmangala and planted 30 plants.

On account of Gandhi Jayanthi 'Swacch Bharth' was observed by our NCC cadets at our School and College campus. Our cadets Nethravathi III Bcom and Surgyan I PCMC attended CATC camp from Oct 3rd to Oct 12 at Jyanadeep academy, Nandi village Bengaluru. On Dec 16th our 23 cadets attended Indo-Pak Vijaya Divas at Indira Gandhi Memorial Musical Park, Bengaluru On 23rd December 35 Students visited Beggars Rehabilitation Center in Sumana halli, Bangalore as a part of Social activity. They communicated with

Rehabilitees regarding Mental Health, Personal Cleanliness and Stress Management. On 30th December as a part of NCC adventure activity our 37 Students actively participated in Savan durga hill trekking which was organised by college NCC wing with the help of Battalion. I and II year NCC students attended NCC classes at NCC Koth in Govt. Arts and Science college . They practiced rifle drill, judging distance and Map reading. On 15 Jan 2018 to 17 Jan 2018 III Bcom student Nethravathi G attended SSB Mock interview. On 23 Jan 2018 to 26th Jan 2018 III Bcom student Nethravathi G Participated Inter Group Drill competition at Alva's College, Moodbidre and secured II Place. On 26 Jan 2018 our NCC students actively participated Republic Day celebration.

On 18 and 19 Feb eight students appeared NCC 'B' Certificate Exam in Army Public School and on 18 Feb. Lt. Bhagyavathi reported as a Board of Examiner for NCC exam in University College, Tumkur. 25 Feb. 2018 three students appeared NCC 'C' Certificate Exam in RV Engineering College

11 to 19 March 2018 Our Nine cadets attended Group level adventures camp at Tumkur which was conducted by NCC Hd. qut. March 22 to 24 our 11 cadets attended Rock-climbing and adventures training conducted by Sports and Youth Empowerment dept. of Govt. of Karnataka.

**PUC TOPPERES
2016-17 BATCH**

SCIENCE

HARSHITHA B N
576/600 - 96.00%

COMMERCE

ANUSHA M
586/600 - 97.70%

2017-18 BATCH

SPOORTHI
IInd PCMB
582/600 - 97.00%

SAHANA. L
587/600 - 97.83%

**DEGREE TOPPERES
2016-17 BATCH**

DARSHINI
BCOM - 92.44%

PALAK
BBA - 80.47%

MEGHANA T S
BCA - 85.61%

2017-18 BATCH

DIVYASHREE G N
BCOM - 90%

VANDANA B S
BBA - 81.1%

ROJA R
BCA - 87%

PU TEACHING STAFF

DEGREE TEACHING STAFF

JINDAL GIRLS PRE-UNIVERSITY COLLEGE

PCMB - I A SEC

201

JINDAL GIRLS PRE-UNIVERSITY COLLEGE

PCMB - I B SEC

201

JINDAL GIRLS PRE-UNIVERSITY COLLEGE

PCMB - II

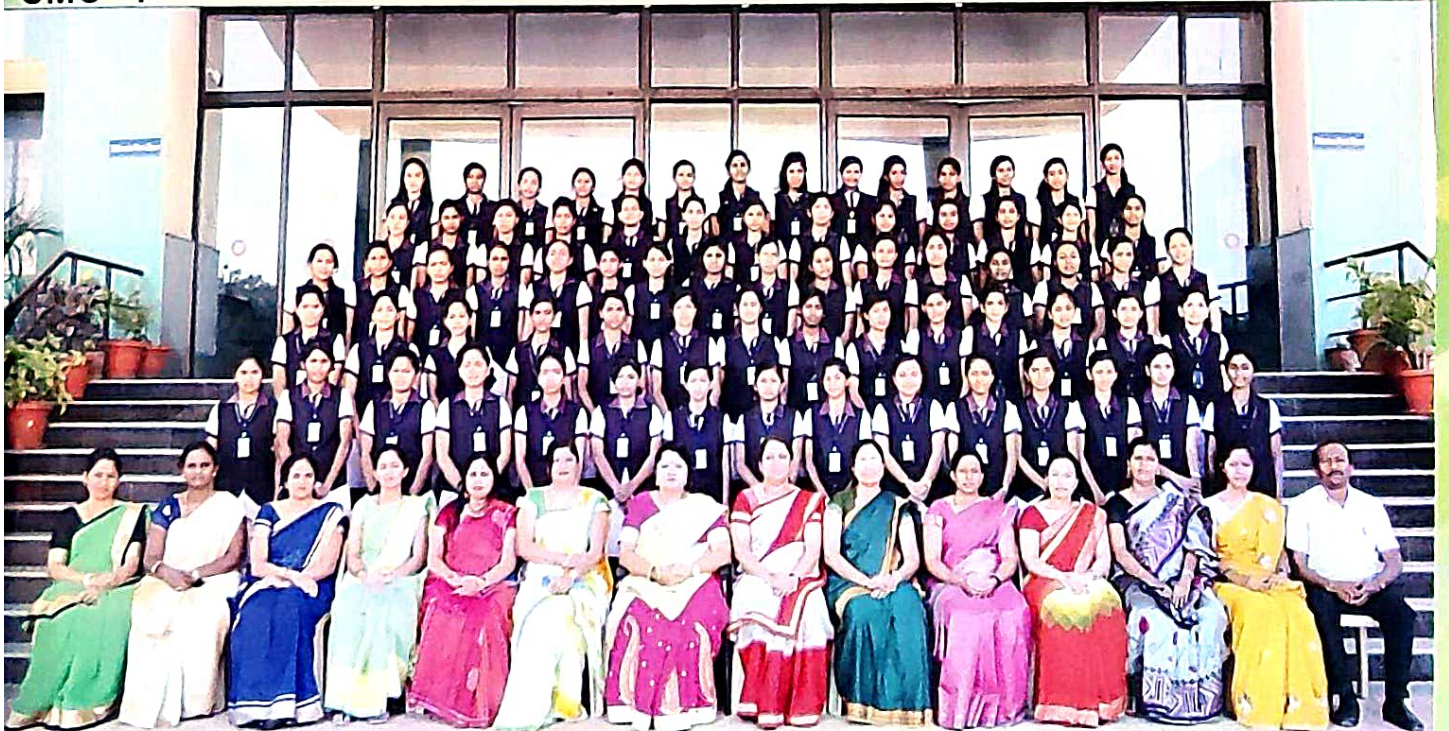
2017-18

JINDAL GIRLS PRE-UNIVERSITY COLLEGE

PCMC - I

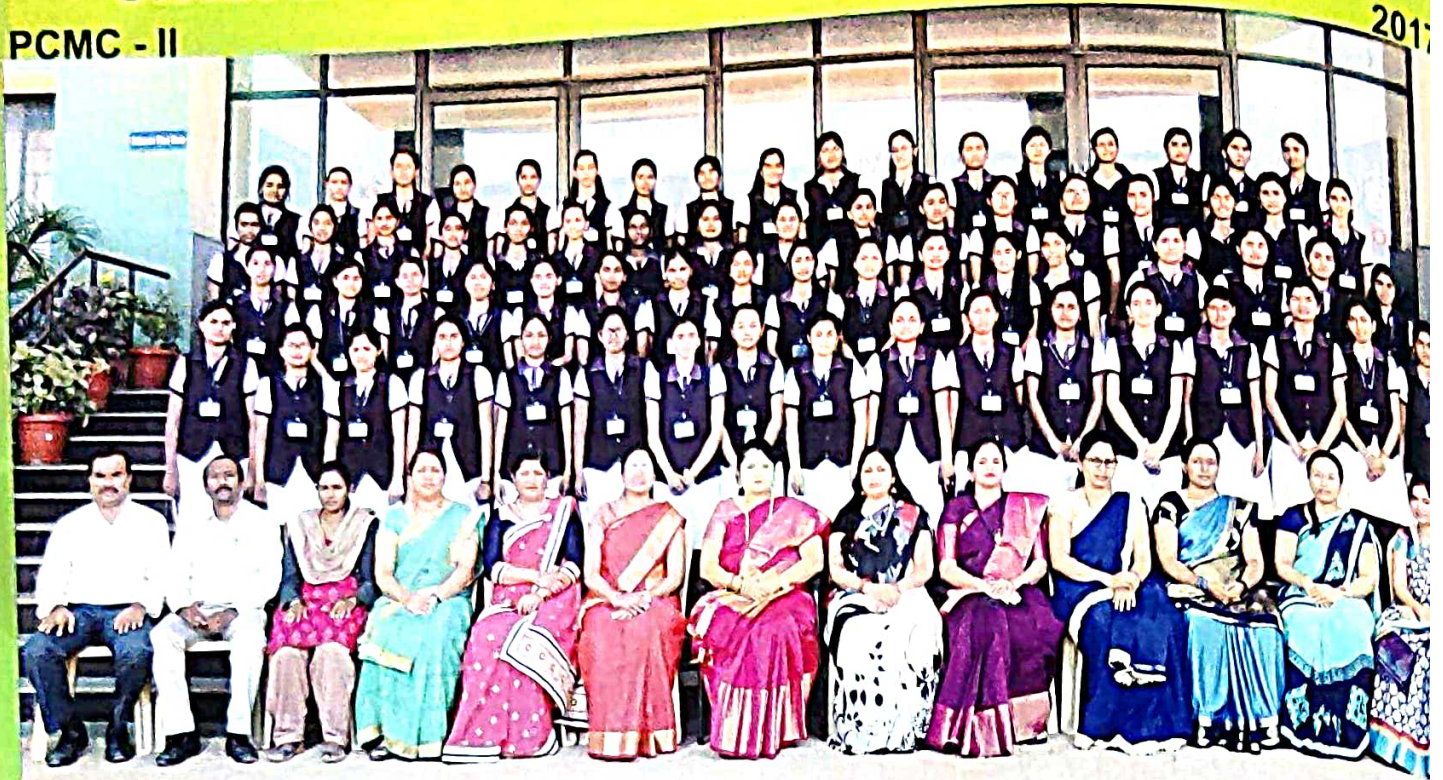
2017-18

JINDAL GIRLS PRE-UNIVERSITY COLLEGE

PCMC - II

2017

JINDAL GIRLS PRE-UNIVERSITY COLLEGE

CEBA - I

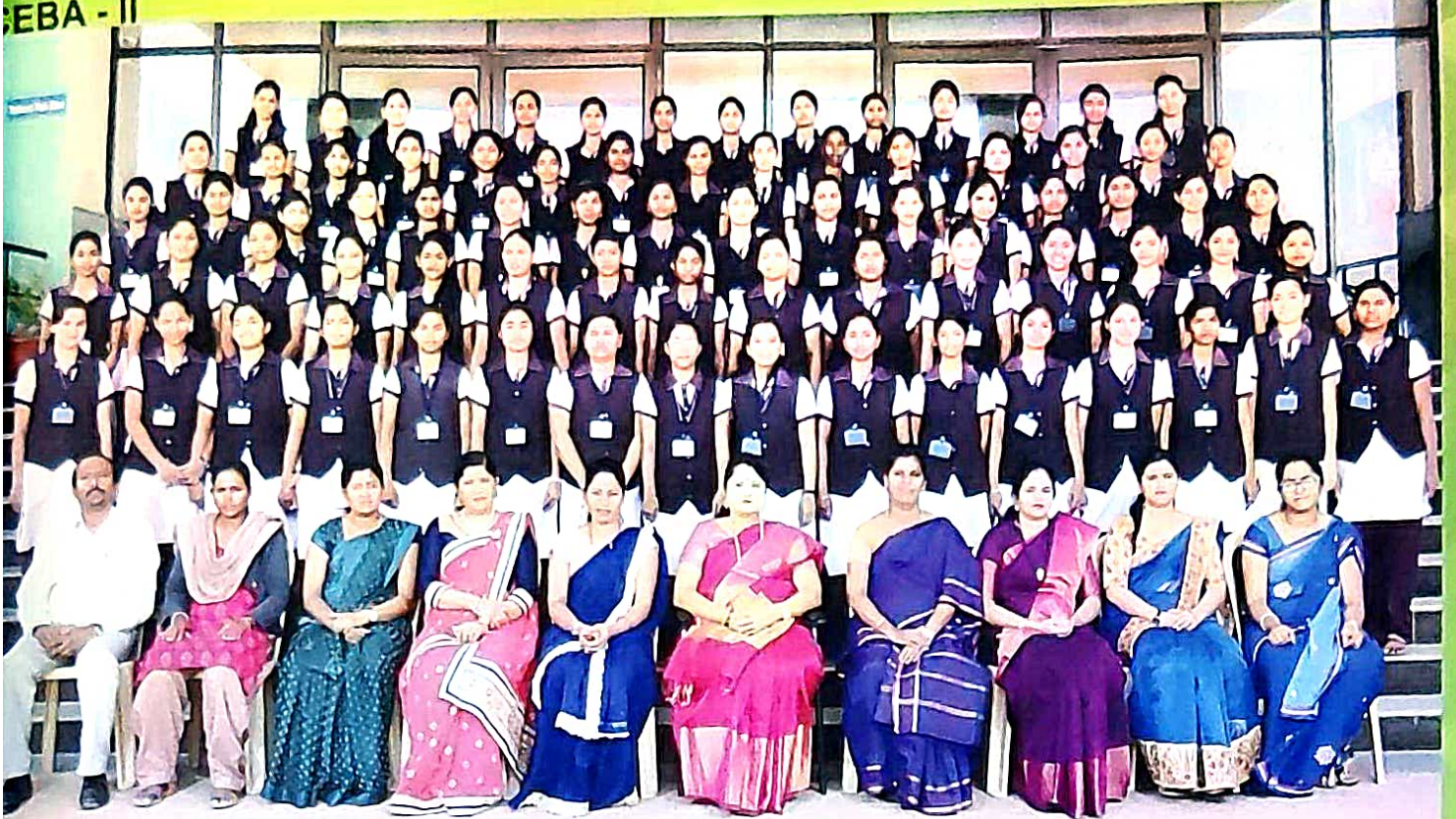
2017

JINDAL GIRLS PRE-UNIVERSITY COLLEGE

2017-18

SEBA - II

JINDAL GIRLS PRE-UNIVERSITY COLLEGE

2017-18

SEBA - I

JINDAL GIRLS PRE-UNIVERSITY COLLEGE

SEBA - II

20

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

BSC - I

201

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

SC - II

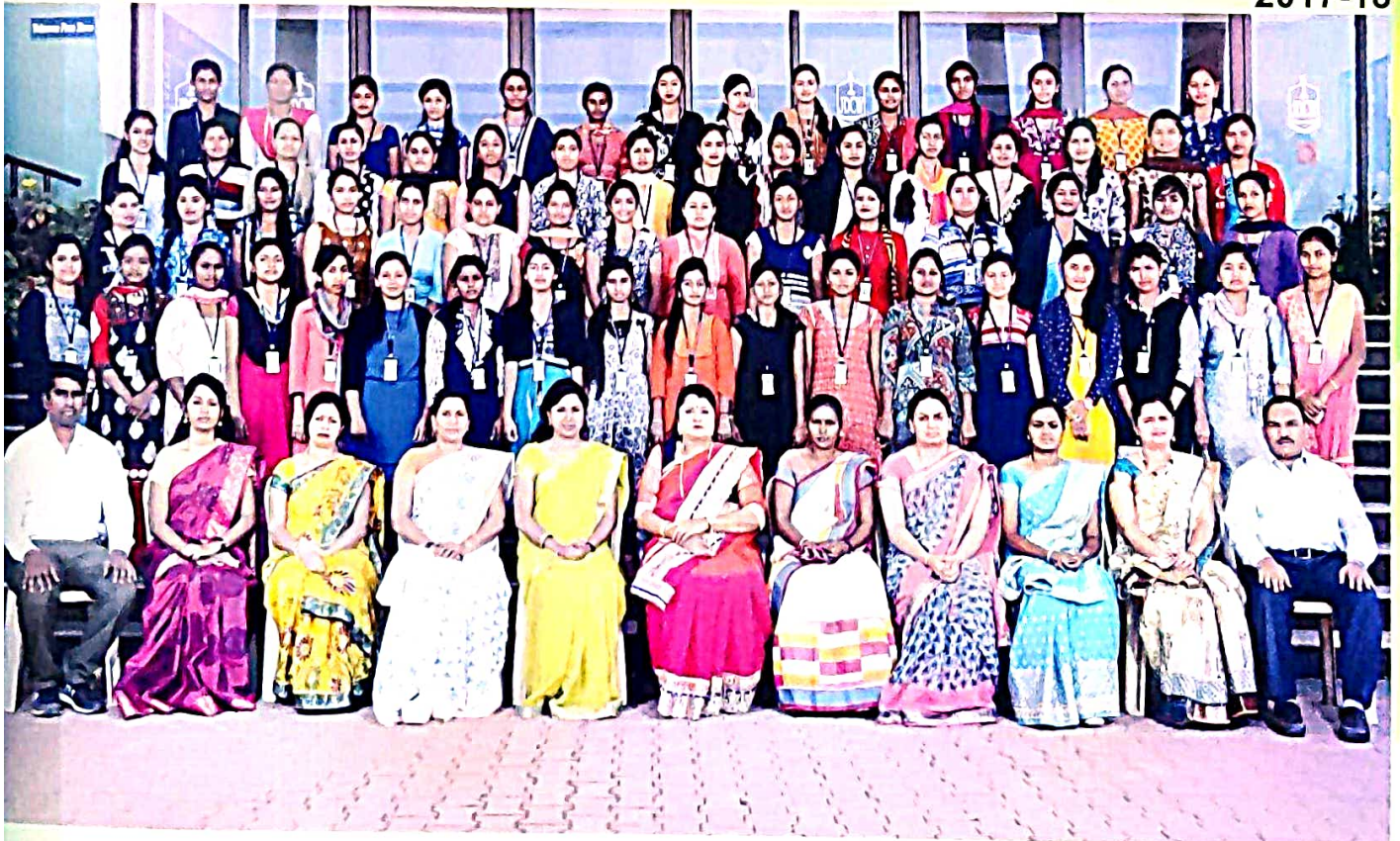
2017-18

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

.COM - I "A"

2017-18

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

B.COM - I "B"

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

B.COM - II "A"

2017

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

COM - II "B"

2017-18

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

COM - III "A"

2017-18

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

B.COM - III "B"

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

BBA - I

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

BA - II

2017-18

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

BA - III

2017-18

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

BCA - I

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

BCA - II

2017

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

CA - III

2017-18

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

.Com - I

2017-18

JINDAL FIRST GRADE COLLEGE FOR WOMEN

M.Com - II

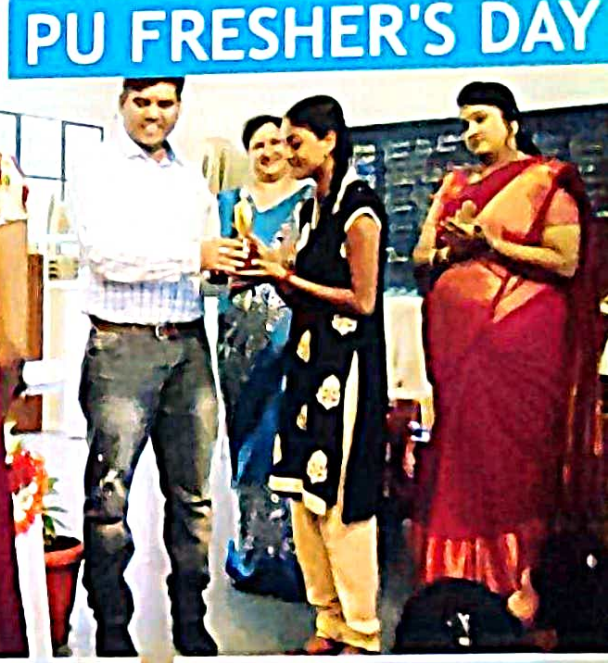
NCC

DEGREE FRESHER'S DAY

PU FRESHER'S DAY

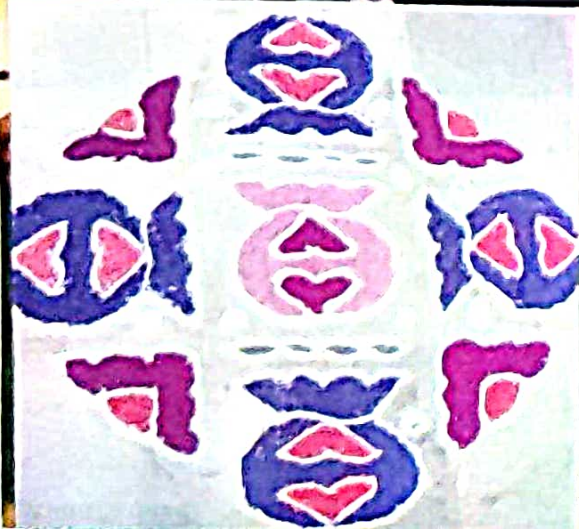
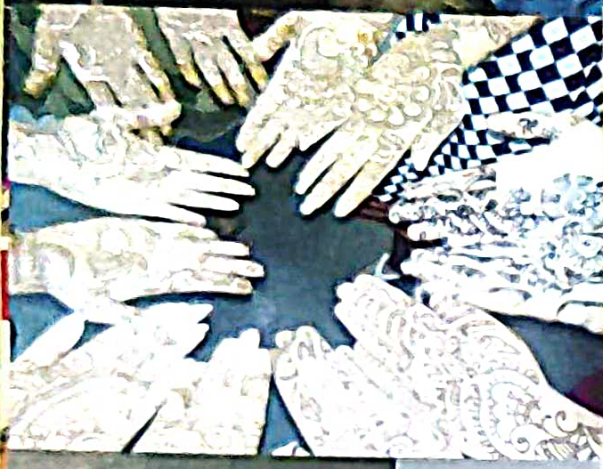
INAUGURATION OF ABHIVYAKTHI

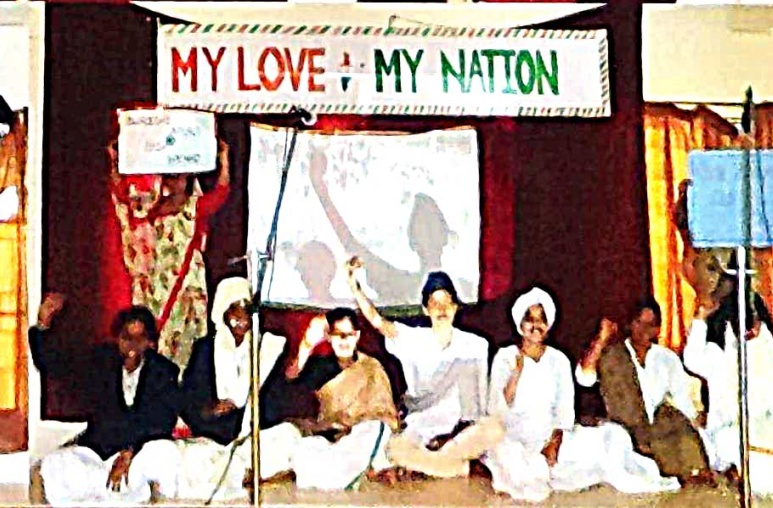

ENGLISH LANGUAGE DAY

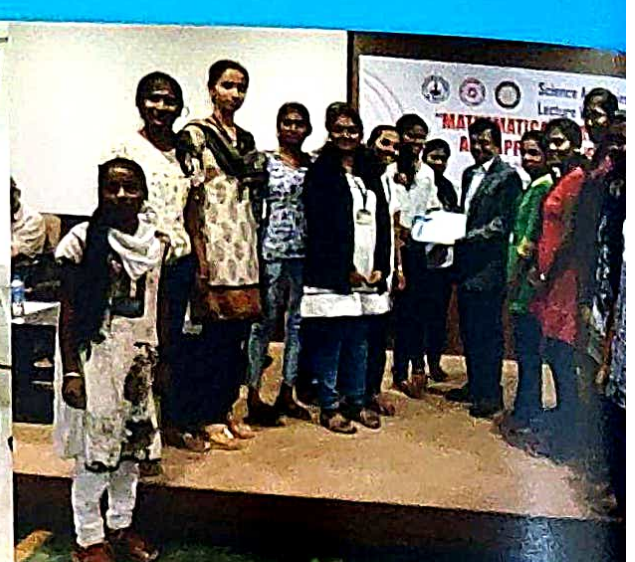

MY LOVE - MY NATION

SCIENCE ACTIVITIES

Role of Mass Media BREAKING THE STEREOTYPICAL Image Of Women

Ms. Divya K.B
Professor,
Dept of English

Media are those technological agencies which are engaged in the creation, selection, processing and distribution of messages among the people. As a logical connotation, the mass media deal with the day to day problems of the nation and specially of the general people. It contributes towards the emergence of mass society and mass culture. Media does not merely reflect reality, it shapes both at an ideological and at a material level.

The mass media have long been welcomed as the watch dog of society and this tradition bestows upon them the social responsibility to mirror and guide the process of social change. But in contemporary India, mass media under various pressures have become the commercial channels only and failed to reflect the social problems or aspirations of the entire population, especially the problems faced by women in particular. Media's role towards women is becoming the growing concern in today's society basically regarding participation, performance and portrayal of women. Because different circumstances relating to the media's role towards portraying the fair sex have opened a new angle by leaps and bounds to think precisely about it. There are various criticisms raised by the feminists. According to the different feminist writers such as Simon de

Beauvoir, Shulamith Firestone, Kate Millet, Gallagher, Bretty Friedman, media are reinforcing stereotype images of women as they are inferior, subordinate and submissive and only are the house wives devoid of all qualities of decision making.

Objectification of women in media :
As a rule, women are portrayed in a narrow range of characters in mass media. If we were to divide mass media into two categories, such as fictional and news-reporting, then in the former, women are often associated with the household or sex-objects, and in the latter category, they lack roles. In advertising and magazines, women are usually portrayed as young, slim and with beauty that meets the accepted standards. Women with this kind of appearance are often associated with sex objects. Only in a limited number of news programs do women appear as main actors or experts. One of the reasons for this situation is the smaller number of women in these spheres, but even the existing numbers of women are under represented compared to their male counterparts.

In considering the way that films are put together, what counts is what the heroine provokes, or rather what she represents. She is the one, or rather the love or fear she inspires in the hero, or else the concern he feels for her, who makes him act the way he does. In herself the woman has not the slightest importance. Newspapers give no place to rape, crime, politics, scandals, serious debates and discussions on issues related to women. Most of the newspapers publish only the gossips about the TV serials or film actresses. In the television serials women are the central characters, but they are portrayed largely as tormentors or the

victims while the men very often take sideline and just seem caught in a web of unfavourable circumstances. There are various serials where women are shown involved in conspiracy, premarital, extramarital affairs, wearing costly, heavy golden and diamond jewellery, little care about anything else than the individual matters.

Women have crucial role to play in every sphere of life whether it is household, economic contribution child rearing or improving the quality of life. To play these role women should be conscious of their potential and it can only be possible when they will not be deliberately marginalized by male domination. In this context, media has an important role to play to create awakening in women to achieve their potential as the prime movers of change in society. The distance between women and media not only deprives the women of their right to information and knowledge but also keeps the women in the dark regarding the blatant misuse of the female and the distortion of the truth. There is a need to develop, by the media and advertising organizations, professional guidelines and codes of conduct and other forms of self regulation to promote the presentation of non-stereotyped images of women. In every family and society, there is an ethical and spiritual space, which has been traditionally dominated by women. The principal character in Bernard Shaw's Pygmalion bemoans, 'why can't woman be like man!' The media can play a salutary and a liberating role to give to the women the distinctive and the exclusive space, which must belong to them to enable them to generate the ethical and moralizing impulses for the entire society.

LIFE IS SHORT, Are we really living?

Radhika S

A Common regret of most people is they wish they would have lived a life for themselves instead of one for the approval of others. Hardly have lived a life for themselves? People live in fear of just that certain death which is definitely coming what is not certain quality of their lives so do that which feeds in your blood you must do. Literally have no day but today. "As Mark Twain has said "Twenty years from now you will be more disappointed by the things that you did not do than by the things you did do so, so throw off the bowlines, sail away from safe harbour, catch the trade winds in your sails, Explore, Discover".

Do the things that matter to you and if you don't know what that is yet, search it out. There is no right or wrong. You are the only person who is right or wrong. You are the only person who is living your life and none else. You decide its lot, even though you can't decide its ending life is short and the older you get, the more you feel it.

deed , the shorter it is, as says Pat
nvoy why do they not teach you that
ne is a finger snap and an eye blink and
at you should not allow a movement to
ss you by without taking joyous,
static note of it not wasting a single
ovement of its swift, break neck circuit?

last but not the least, you should learn
enjoy every minute of your life , that is
ou should live your life, Be happy now,
on't wait for something outside of
yourself to make you happy in the future.
hink how really precious is the time you
ave to spend whether its at work or with
our family. Every minute should be
joyed and savoured. You should realize
at how important it is to use the time
ou have and it is up to us to make it
veet.

ole of Youth in Nation Building

ROLE OF STUDENTS IN NATION BUILDING

The future of any nation depends on
e students, a country's name and fame
ests on the youth. If the power of young
en or students is directed to constructive
urposes, the whole nation will move
owards all round development. A nation
an make progress only when it gets the co
peration from all its citizens. So it is
ssential that students must know about
eir duties.

India is a developing country. The
oung men may do a lot in the
evelopment work. They may preach
eas of secularism in the country. In
mergencies, they may do a lot in
ontrolling floods etc. We can mobilize

student power to preach communal
harmony. In brief, the student power may
be used at every moment whenever the
nation needs their services. To play their
role properly in modern India, the youth
of our country should make themselves
disciplined. The students learn lessons of
patriotism and sacrifice from the life of
freedom fighters. The students should
live for the nation and follow the nation
and follow the road paved by our beloved
nation builders.

The first duty of students is towards
themselves. They should keep their
bodies healthy and active. A sound body
has a sound mind. To keep themselves
strong, they should take interest in games
and sports and different forms of physical
exercises. A weak student can do
nothing. The students must understand
that they are students and should pay full
attention to their studies. They should
devote a greater part of their time to the
pursuit of knowledge and wisdom. They
should play for them to learn and prepare
themselves for future responsibilities in
life. Without good education they will not
be able to shoulder their future burdens.

Knowledge without character is
wickedness. Students should cultivate in
them good manners and purity of life.
They should not follow only intellectual
knowledge, but also form their moral
character. In short, the duty of students is
to prepare for future responsibility.
Students should remove the evils such as
child marriage, gambling, drinking,
smoking etc from the society. They
should create in them a spirit of social
service. Students are the future rulers and
leaders of our country. They are the
reserve force of our country. They are the
backbone of the country. The future of
India depends on our students.

ROOPA C,
IV Sem, BCA

future
from here.

Our Present Makes
OUR FUTURE

Our present makes our future. This can be well explained with the proverb, "As you sow, so shall you reap". This might have been told by seeing a farmer. A farmer sows the seeds expecting to reap a good harvest. If he ploughs his field well, waters the crop, uses fertilizers and takes care to see whether it is growing nicely or not. Similarly our future depends on the actions that we perform in the present. So they should think twice before they perform any task. If you toil and strive and mould your present well, you are bound to reap its fruits of the hard work that is performed by you today, it helps you later in the future. If we sow the seeds of dedication and determination, we will reap the fruit of success and happiness.

Hence, our future depends on the actions, that might be right or wrong; If it is right, then it helps to achieve success; On the other hand the wrong step taken by you can spoil the future life.

KAVYA A.J
II B.COM 'A' Sec

A New Day
New Way

That's What 'The Life' Is All About.

Standing at the dusk of one's life many times we tend to lose hopes in our life. We fail to dream about things those we love just in fear of not coming true. However strong we pretend to be but 'BRUTAL TASK MASTER' called life will defeat us and conquer us under his cast. But life isn't about surrendering rather it's an epic struggle which we have to battle within, where in one have to be a diehard warrior to combat this brutal master. Life is all about "Survival of the fittest", right?

So we have got no options, be strong enough and face everything that comes your way and survive or just perish leaving behind no sings about your existence. There's no place for word called 'Mercy' in this cruel world. Your silly mistake will make your life come to nothing, so be wise enough while moving every step in your life.

So no matter if we ever get defeated some times in this journey of ours; let us be the gathered, defeated, frustrated or frustration.

There is no end for this unpredictable life. In every end there lies a seed for new beginnings in the womb of that end. Every sun brings us an opportunity by giving one more BRAND NEW DAY to make our dream come true. Let's not worry about regret about our past and get hounded seeing through hurdles to be faced by in the future, let us 'just live in today' and enjoy this day to its fullest.

Let's thank 'The Almighty' for his gift and this new day will bring us a bounty of happiness and strength to face our life.

PUSHPA JAIN

TEACHER

MY SECOND MOTHER

"Mother is the first teacher, Home is the first school". A child steps into this beautiful world the moment mother give birth to the child, but it is a rebirth to her, she enters the dark room of pain and gives life to a new creature. The newly born baby learns to walk by falling, smile by crying and it is thought by the goddess who makes the child life bright by offering all her problems. If he is happy she feels happy by looking at her child's growth and innocent smile. Mother undergoes pain and difficulties but never fear or death, with a hope of good fortune enlightens her family. Children are the gift of god for their parents.

A child spends more of its time in school after development. "School is a temple of learning". Teachers are the one who uplift our wisdom and knowledge by bestowing the talents in the child's life. Education is a way towards success". Failure is a stepping stone towards success". Every successor has teachers' guideline and parents support behind them with a goal of achievement. They teach lesson without any selfishness. They bring change in our life. Students learn a

lesson for their life by committing mistakes. They forgive us and inspire with their motive words. We come across many teachers in our life who gave a wildcard entry and return by giving a handful of joy and heartfelt of love. And Finally fills us with discipline, moral values and good ethics.

A resolution every year, makes a man to reborn by living behind his negative attitudes in a same way a new teacher makes a student change his behavior, character and makes good human. We take our teachers as our role model a child starts thinking creatively with a mature brain putting the thought filled by his/her teacher.

A mother has her own child but the teacher treats all her students as equal, more over as her own child she has 1000 of children "Deep sea is always calm". Our teachers are filled with kindness humanity, sympathy, forgiveness and other valuable characters. Students truly feel proud to have a teacher who moulds our life like iron in fire. Teachers work hard to build future of students.

We have instruments to measure commodities, mark prize for goods and valuable things like gold, silver, diamond, platinum but the love and affection of our parents and teacher are invaluable, placed above all we can't measure them. The education gifted in the temple of learning is more valuable for students' life.

I thank God for gifting me with all necessary requirements and directing me to the path of success.

DEEPIKA R CHAVAN
I CEBA

WORLD WATER DAY

Water...Water...Water we all talk about water but surprisingly we know very little about the natural energy of this matter of nature.

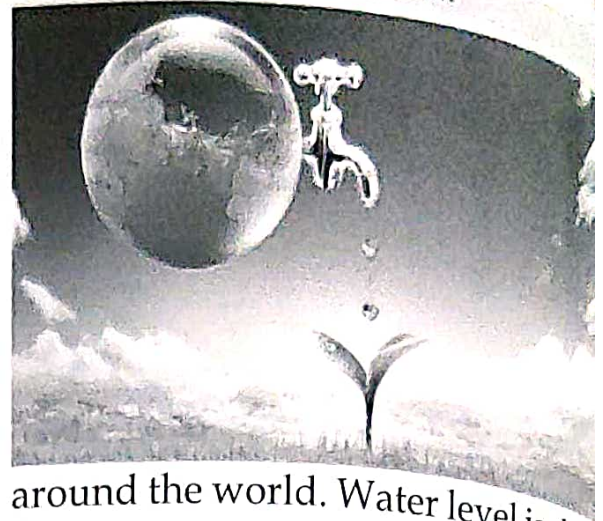
Water is a simple chemical compound made up of hydrogen & oxygen. Around 70% of the earth is covered with water out of which only 3% is available for drinking. It is said that life first originated in water.

Water is the exhilarator of life. It is an essential building block of life & a vital component of every living organism, a certain level of water has to be maintained in the body of a living organism for all the vital activities like growth, digestion, blood formation, photosynthesis, seed germination, flowering etc.

Water in day to day activities is used for agriculture, in industries, power supply, to maintain ecological balance on earth as it is essential for every species.

Water for all these reasons has to be efficiently utilized and handled for the future. Waste of water or excessive use of water due to increasing demand has led to depletion of water level leading to ecological imbalance due to which many species have become extinct & leading to conditions like drought, natural calamities, pollution etc.

Environmental damage with climatic change is driving water related crisis

around the world. Water level is depleting due to water pollution, degradation, growing population; urbanization. This has disturbed the water cycle & decreased the amount of rainfall.

Knowing the urgent need in creating awareness of the importance of water & the necessity to provide clean drinking water to the growing population: the UN World Water Conference on Environment & Development, in 1992 formally proposed to celebrate March 22 of every year as **WORLD WATER DAY**.

This event creates awareness among people about the importance of universal access to clean water, sanitation & hygiene facilities in developing countries. This is supported by the members of the UN. Every year specific themes are considered for this "WHY WASTE WATER?", "WATER JOBS" etc.

In India April 14 which is the birthdate of Dr. B.R. Ambedkar is observed as World Water Day as he was not only responsible for framing Indian constitution but also a pioneer in the field of development. multipurpose projects for independent India, he was the moving spirit behind the Damodar valley & Hirakud projects.

MRS. ANITA
Dept of Bio

HAPPINESS in life

The word happiness is relative and it varies in terms of personal belief and experience. According to me a happy life is something that helps me to be content from my inner self. As depicted earlier, happiness varies in terms of personal beliefs. I believe in, the happiness that not only satisfies our selves, but also make my near and dear ones feel good.

According to me an important subject of happiness is sacrifice. We must sacrifice something or the other to see our loved one's happy. It is very important to prioritize whom we want to make happy and how important it is to sacrifice something for that.

For example, I love my mother and also I love smoke. But my mom doesn't want me to smoke at all. In this case I need to decide what can make me more happy, smoking or my mom's happiness that she gets if I quit smoking. If someone opposes to have the first option, she has to sacrifice her mom's happiness to be happy.

It's our choice that makes us what we are.

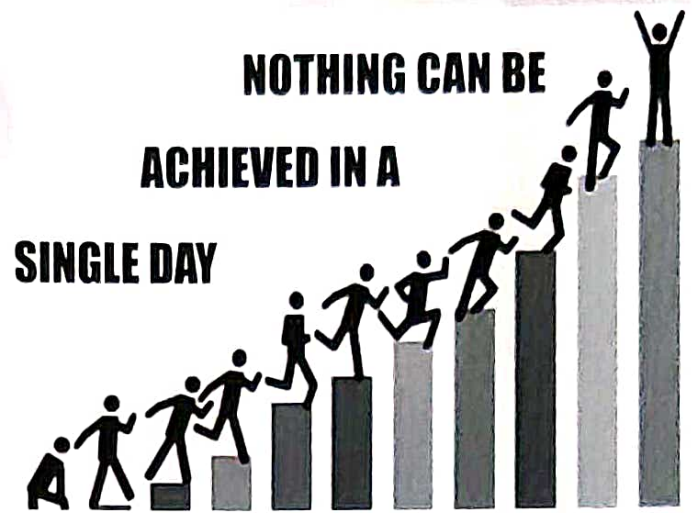
MADHU R
I CEBA

FRIENDSHIP

Every friend can say,
'I understand your feeling',
But a true friend will always say
'I can feel your feeling'
Friendship is a collection of hearts
Ready to give.

BHOOMIKA. K
I CEBA

KAVYA A.J
II D Com, 'A' Sec

Great task in life does not happen overnight, It requires lot of time and effort. It takes time to achieve and grows out slowly after years and sometimes even after centuries to gain success. For example the great wonders of the world, one among them The Taj Mahal, a marvellous architecture which took seventeen years to complete it. The same way whatever you want to achieve it requires lot of time, patience and determination.

Similarly a student who desires to top the class has to study throughout the year, revise and revise and make themselves perfect in whatever it takes them to do. It is only regular practice that makes one perfect. If you don't practice regularly, then your performance will be average and the time will be wasted without any fruit in life, Which can be compared to success. In order to achieve what you desire it takes time and effort. Nothing can be achieved in a single day. There is nothing called instant success. Therefore one should be patient throughout his journey to reach his goal.

SET YOUR WAY TO SUCCESS

Work hard like a busy B
 Lead a life of a big B
 Be calm as a sky
 Then shine as the stars
 Burn like a sun to enlighten
 For who are in the way of wait
 You survive on our earth
 And fear for your death
 Man's will power makes him strong
 Never step into the will of wrong
 Human always has his own weakness;
 Cheaters spoil your character.
 Throw the naughtiness to Dustbin
 Have all the problems and
 solution in Recycle bin
 Learn a lesson to stare in life Bin
 Balance all subjects in Brain
 Dear never put down head in mistakes
 .God's rewards are unexpected
 Our life is immemorable
 Work to the extent of impossible
 Then your wishes are likely to be possible
 World is beautiful, so feel wonderful
 To be wonderful, make life cheerful

DEEPIKA CHAVAN
I CEBA

TEACHER

Teachers are special
 People because of all they are symbolic
 and stand for glowing lamps illuminating
 The darkness of ignorance, skilled potters
 Moulding and forming
 The tender young minds and hearts.
 Entrusted to their care,
 Devoted gardeners.
 Tending and nurturing the budding plants,
 in their garden patch
 Helping them to blossom and bloom
 Through their care and concern
 Friends, philosophers and guides.
 And something parents substitutes as well
 What then is the secret
 Of the special teacher?
 It is a fair share.

KAJAL DAHIYA
I PCMC

STUDY..... Study.....Study.....

Study! Study! Study! How can I do it b
 Back from college immediately after co
 I have to be ready,
 For the next day test, to give my best.
 Computers, Economics,
 Business and Accountancy,
 Has to be prepared to rank the state!
 Kannada and English -extra study,
 Languages na...grammar mistake happ
 As the board exams are approaching,
 My sensitive heart gets weakening.
 Oh! God! Fill my heart,
 With all the topics of the subjects.
 So that I can fill my exam paper cart,
 To get a good percent.
 But , I know , my hard work,
 Brings me good name
 Which make my parents feel proud,
 For which on this world I came....!!!

SAHA
II CEBA

IDEAL...OOPS..IDLE STUDENTS

Teacher, Teacher, Teacher,
 They can bright my future,
 Even taught, I understand the fact,
 My mind and brain cannot sight the pact...
 The pact to concentrate in the class,

To give more attention and get good marks,
 I can't understand if my teacher teaches or si
 My eyes open up, only when the bell rings.
 The other day it so happened,
 She asked me a simple question,

Simple though for her it was.
 For me it was like a big atlas!
 I was in my space ship and busy
 in my exception
 'Who was Hitler', 'her words can
 Causing a great affliction
 'All of sudden' I replied without hesitation
 "Hitler is a super nova that just
 Caused my space ship destructio
 I miss you teacher.

THANSHRE
I PCMB 'A

WOMEN EMPOWERMENT *it's her right.....*

It's her right to live,
It's her right to choose,
When she is infant you care for her,
When she is adolescent you protect her,
When she is teenage you guide her,
Till day she needs your warmth,
Till three she needs your fingers,
Till eight she needs your lap
Till twelve she needs your experience
Till eighteen she needs your support
When she is twenty three you force her
When she is twenty four you scare her
When she is twenty five you beat her
You can't imbibe experience it comes
with time
You have to let her learn it,
Let her decide don't ever throw
Let her live don't force her.....,
Don't, let her cry; make her realize
Life is a gift, not a burden.
Respect, love, care, protect, help her...
To love her.

KAMALA.V
I SEBA

I SAW A CLOUD

I saw a cloud that was
Rising in the sky
The cloud is the only bird
That never sleeps.
I saw a cloud that was
Shining when the sun goes to sleep
And the farmer thinks that
Behind every dark cloud there's rain
I saw a cloud like a cotton candy
That was floating in the sky
The clouds look like a burning
Cotton in the sunlight
I saw a cloud that was
Flying high with the eagles
Behind every cloud,
There is another cloud.
I saw a cloud that was
Roaring like a lion in the sky
A promise is a cloud
Fulfillment is rain.

ALISHA B.
II CEBA

THE SPIRIT OF LOVE WITH FRIENDS

Life is a spirit, a gift from God
Friends add a sparkle to it,
with blessing of the lord
They are magnificent
And play a role of significant

Friends do not have blood relationship
But have a bond of friendship
They are with us in our misery
Never indulge in flattery

Love is a transformation glass of sensitivity
Friends handle it with mass of activity
Love your enemies and be the adventurer
And lead a life of success.

DEEPIKA R CHAVAN
I CEBA

SMILE PLEASE.....

A smile says welcome
A smile says caring
A smile says something
A smile says understanding
A smile says agreed
A smile says well done
A smile says I am happy
A smile says satisfaction
A smile says success
A smile says thank you
So.....smile please

Seven is very great number because
Seven days make week
Seven colours make rainbow
Seven swaras make music
Seven steps make life partner
And most important seven letters
make FRIEND...

MOTHER

Mother is my first teacher,
Who gave me birth?
On this beautiful earth,
She shares with me,
She cares for me,
She gives me a solution,
When I have an examination,
She has a glow on her face,
When I have a number of awards....
in my showcase.
My best friend is my mother,
And she will be my friend forever.
I love my mother.

SAHANA L.
II CEBA

BOOK

A book to me is like a forest,
Deep and enchanting
A book to me is like a teacher,
Teaches me with examples
A book to me is like a microscope,
Helps to understand content clearly
A book to me is like a compass,
Always guides me in the right direction
A book to me is like a nature
It continues to reveal its secrets
A book to me is like a telescope,
Shows the faraway things so closely,
A book to me is like a critic
Always shows that there is a
scope for improvement

KRUTHIKA T. S.
I PCMB 'A'

SMILE PLEASE

Feel the pleasure of life in every second,
never be angry or sad, because every one
minute of your sadness.... you will loss
sixty seconds of happiness... so, keep
smiling always be happy; always wear a
smile not because life has full of reasons
to smile but because our smile itself is a
reason for many others to smile. Smile and
silence are two most powerful tools,
Smile is the way to solve many problems
Silence is the way to avoid many problems.

BHAVISHYA M.
II SEBA

WHAT IS LIFE

O dear tell me
What is life?
It is really a sharp knife
Cutting each of us
Day and night
For a poor, life is curse
For a beggar, it is worse
For children, it is a big day
For some one, life is sun
For everybody it should
Be full of enjoyment and fun

KAJA
I

JOKE

Father: If I had five coconuts and
you three how many would
left?

Son: I don't know.

Father: Why not?

Son: In our school we do al
arithmetic in apples and ora

BHAVI
II:

YOU- MY FRIEND

There's something in your voice
that makes it all right,
Something in your smile
that gets me through the high...
A twinkle in your eyes
that lights my darkened sky....
Your appearance says 'Don't worry'
and your laugh it says "I care".....
That smile you show when we say good
That says "I am always there....
It's all these things about you
I couldn't live without ...
It's you that makes me happy
it's you without a doubt.....
"If you get the diamond never forget the
gold can only hold the diamond"

SUPRIYA R
I PCMC

EDP CELL INUAGRATION & COMPETITION

ಶ್ರದ್ಧಮ ದರ್ಶನ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು

YOGA DAY

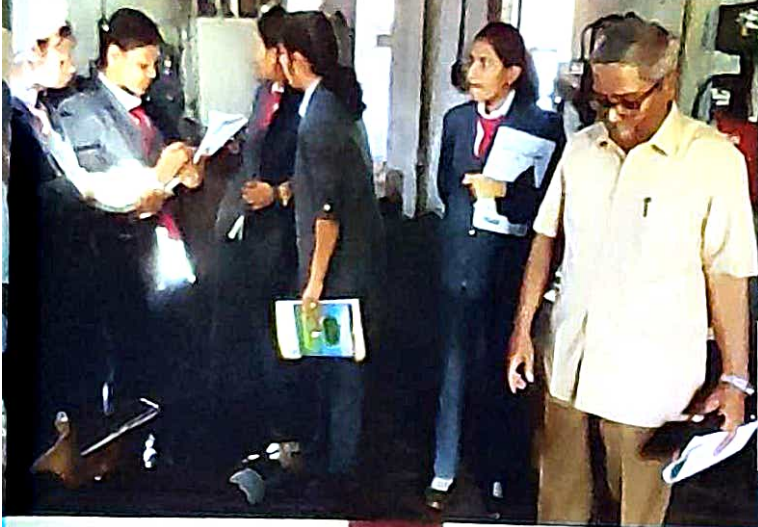
DEGREE CULTURAL D

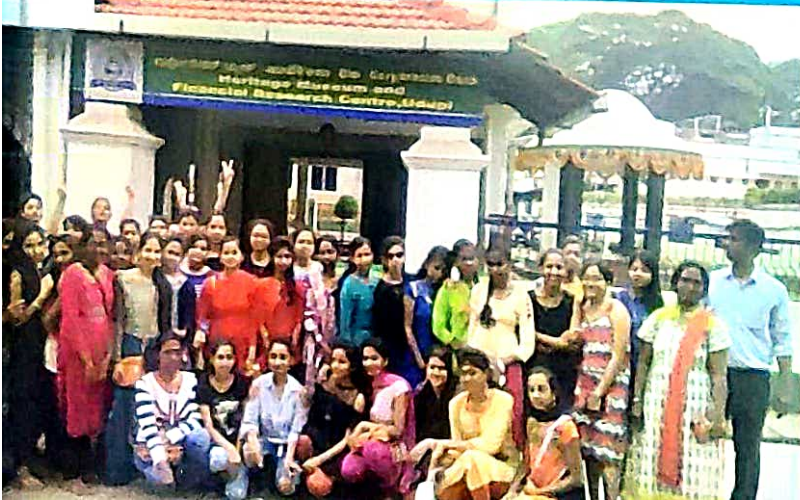
GUEST LECTURE

INDUSTRIAL VISIT

INUAGRATION OF RESEARCH CELL

EXPLORIC

EXTENSION PROGRAMME

ಮಾನವೀಯತೆ ಮರೆತ ಸಮಾಜ

ಸುಚಿತ್ರಾ
ಪ್ರಥಮ ಪಿ.ಸಿ.ಎಂ.ಬಿ.

ಕಾಲಚಕ್ರದೊಂದಿಗೆ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನ ಲಿಯನ್ನು ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಜಗದ ನಿಯಮವೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಈ ದಲಾವಣೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯತೆ ರೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಹೌದು; ಇಂದು ನಾವು ಾಜದಲ್ಲಿನ ಕೆಲಘಟನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಮಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯತೆ, ದಯೆ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಾತಿ, ಮಮತೆ, ಕರುಣೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆಲೆ ಕಳೆದು ಾಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇವುಗಳ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಲ್ಲರ್ಥ, ಮೋಸ, ವಂಚನೆ, ಧನದಾಹ ಮುಂತಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಾನವರಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿವೆ.

ಅಂತಹ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೊರಟರೆ ಮಗೆ ಮೊದಲು ನೆನಪಾಗುವುದು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಳಲುತ್ತಿರುವ ಬಡಬಾಲಕನ ಒಡಲಾಳದ ಮಾತು. ಆತ ಧ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ಹಸಿವೆಯಾಗದಂತೆ ಇರುವ ಾವುದಾದರೂ ಔಷಧಿ ಇದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಬರೆದು ಕೊಡಿ” ಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಾಡ್ಡಮಾತು. ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಆತನ ಬಾಯಿಂದ ರಬೇಕಾದರೆ ಆತನನ್ನು ಬಡವರನ್ನು ಈ ಸಮಾಜ ಯಾವ ರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಶೋಷಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುವುದು ಳದುಬರುತ್ತದೆ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಹುಂಡಿಗೆ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಹಣ ರಿಯೋ ಜನರಿಗೆ ಹಸಿದ ಬಡವನಿಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ನ್ನವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಳಕಳಿಯೂ, ಾನವೀಯತೆಯೂ ವಾಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮನಿಸಬಹುದು. ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಅಸಹಾಯಕರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಾಗ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಳಿತು, ನೂರಾರು ಅಸಹಾಯಕರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಫೇಸ್ ಬುಕ್, ಾಟ್ವಾಪ್ ನಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ pray for them” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಜನತೆ. ಇನ್ನು ಮುಖ ರುವುತ್ತಾ, ಬಾಯಿ ತುಟಿ ಸೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾಲಗೆ ಾರ ಚಾಚುತ್ತಾ, ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಸೆಲ್ಫಿ ಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಬ್ಯುಸಿಯಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಜನತೆ, ಾವುದೇ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಸಾವು ಬದುಕಿನ ಮಧ್ಯೆ ಾರಾಡುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ

ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮನುಷ್ಯಧರ್ಮವನ್ನೇ ಮರೆತು ಸೆಲ್ಫಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಾ, ವಿಡಿಯೋ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಮೈಮರೆತಿರುವವರಿಗೆ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸುವವರು ಯಾರು?

ಸಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ನರಮೇಧ ಆವಾಸವೀಯತೆಯ ಪರಮಾವಧಿಯಾಗಿದೆ. ಮಾನವೀಯತೆಯ ದುರಂತ ಅಂತ್ಯದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ. ಹೌದು! ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಕೊಸು ಬಡವಾದಂತೆ, ಸಿರಿಯಾದ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಬಂಡುಕೋರರ ನಡುವಣ ಕದನದಲ್ಲಿ ಸಿರಿಯಾದ ಅಮಾಯಕ ನಾಗರಿಕರ ಮತ್ತು ಮುಗ್ಧ ಮಕ್ಕಳ ದಾರುಣ ಹತ್ಯೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ದೇಹ, ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ಅಂದದ ಮೊಗದ ಮೇಲಿನ ರಕ್ತದ ಗುರುತುಗಳು, ತಂದೆ ತಾಯಿ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನಾಥತೆಯಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳು, ತಮ್ಮ ಮಾನ,ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನರ ನಡುವೆಯೇ, ಈ ನಿಷ್ಕಾರಣ ನಿಷ್ಕರುಣಾಹಿಂಸೆಯ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲದೇ ಮುಗುಳ್ಳುಗುವ ಕೆಲ ಮಕ್ಕಳು.... ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಕರುಳುಕಿವುಚಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇದರ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮೌನವಾಗಿರುವ ಈ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಮಾನವೀಯತೆ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀಲಂಕಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಾರಣಹೋಮ ಸಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ನರಮೇಧಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಲಂಕಾದಲ್ಲಿನ ಬುಧ್ಧರು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂರ ನಡುವಿನ ಕೋಮು ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧ ಜನರ ಹತ್ಯೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ಜಾತಿ, ಯಾವ ಮತ, ಯಾವ ದೇಶ, ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಮಾನವೀಯತೆ.

ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಲಂಕಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಗಲಭೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಯಾನಕವಾದದ್ದು ಈ ರಾಜಕೀಯ. ರಾಜಕೀಯ ಎಂಬುವುದು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪ್ರತೀಕ್ಷಣವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೌದು! ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಇನ್ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರವಿರಲಿ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಭಾವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ. ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಿಗೆ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊಲಸು ರಾಜಕೀಯದಿಂದಲೇ ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ, ದರೋಡೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸುವುದು, ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಸುವುದು ಸಾಮನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೆಲ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಾಡು, ನುಡಿ, ಜನತೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸದೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಮುಗ್ಧ ಜನರನ್ನು

ಮಾನವೀಯತೆ ಮರೆತ ಸಮಾಜ

ಸುಚಿತ್ರಾ
ಪ್ರಥಮ ಪಿ.ಸಿ.ಎಂ.ಬಿ.

ಕಾಲಚಕ್ರದೊಂದಿಗೆ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನ ಲಿಯನ್ನು ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಓಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಜಗದ ನಿಯಮವೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಈ ದಲಾವಣೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯತೆ ಮರೆತು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಹೌದು; ಇಂದು ನಾವು ಮಾಜಿ ದಲ್ಲಿನ ಕೆಲ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಮಗ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯತೆ, ದಯೆ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಮಮತೆ, ಕರುಣೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆಲೆ ಕಳೆದು ಹೋಗಿ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇವುಗಳ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಮೋಸ, ವಂಚನೆ, ಧನದಾಹ ಮುಂತಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿವೆ.

ಅಂತಹ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೊರಟರೆ ಮಗ ಮೊದಲು ನೆನಪಾಗುವುದು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ತಿರುಕು ಬಡಬಾಲಕನ ಒಡಲಾಳದ ಮಾತು. ಆತನ ದೃಶ್ಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಹಸಿವೆಯಾಗದಂತೆ ಇರುವ ಮಾವುದಾದರೂ ಔಷಧಿ ಇದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಬರೆದು ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ದುಃಖವಾಗಬಹುದು. ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಆತನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬೇಕಾದರೆ ಆತನನ್ನು ಬಡವರನ್ನು ಈ ಸಮಾಜ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಿಸಿ ಶೋಷಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುವುದು ಅಳಿಸುವುದು. ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಹುಂಡಿಗೆ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಹಣ ಸೇರಿಯೋ ಜನರಿಗೆ ಹಸಿದ ಬಡವನಿಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ಸೇರುವುದನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಳಕಳಿಯೂ, ಮಾನವೀಯತೆಯೂ ಮಾಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಅಸಹಾಯಕರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ದೂರತಾಗ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕೂಳಿ ಕೂಳಿ, ನೂರಾರು ಅಸಹಾಯಕರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಫೇಸ್ ಬುಕ್, ವಾಟ್ಸಾಪ್ ನಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ "pray for them" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಜನತೆ. ಇನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದು, ಬಾಯಿ ತುಟಿ ಸೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾಲಗೆ ಹೊರ ಚಾಚುತ್ತಾ, ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಸೆಲ್ಫಿ ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಬ್ಯುಸಿಯಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಜನತೆ, ಮಾವುದೇ ಆಪಘಾತಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಸಾವು ಬದುಕಿನ ಮಧ್ಯೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ

ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಮನುಷ್ಯನೇ ಮರೆತು ಸೆಲ್ಫಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಾ, ವಿಡಿಂಕೋ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತಿರುವವರಿಗೆ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸುವವರು ಯಾರು?

ಸಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ನರಮೇಧ ಅವಮಾನವೀಯತೆಯ ಪರಮಾವಧಿಯಾಗಿದೆ. ಮಾನವೀಯತೆಯ ದುರಂತ ಅಂತ್ಯದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ. ಹೌದು! ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಕೂಸು ಬಡವಾದಂತೆ. ಸಿರಿಯಾದ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಬಂಡುಕೋರರ ನಡವಣಿಗೆ ದನದಲ್ಲಿ ಸಿರಿಯಾದ ಅಮಾಯಕ ನಾಗರಿಕರ ಮತ್ತು ಮುಗ್ಧ ಮಕ್ಕಳ ದಾರುಣ ಹತ್ಯೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ದೇಹ, ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ಅಂದದ ಮೊಗದ ಮೇಲಿನ ರಕ್ತದ ಗುರುತುಗಳು, ತಂದೆ ತಾಯಿ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನಾಥತೆಯಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳು, ತಮ್ಮ ಮಾನ, ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನರ ನಡುವೆಯೇ ಈ ನಿಷ್ಕಾರಣ ನಿಷ್ಕರುಣಾಹಿಂಸೆಯ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲದೇ ಮುಗುಳ್ಳುಗುವ ಕೆಲ ಮಕ್ಕಳು.... ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಕರುಳುಕಿವುಚಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇದರ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮೌನವಾಗಿರುವ ಈ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಮಾನವೀಯತೆ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀಲಂಕಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಾರಣಹೋಮ ಸಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ನರಮೇಧಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಲಂಕಾದಲ್ಲಿನ ಬುದ್ಧರು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂರ ನಡುವಿನ ಕೋಮು ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧ ಜನರ ಹತ್ಯೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ಜಾತಿ, ಯಾವ ಮತ, ಯಾವ ದೇಶ, ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಮಾನವೀಯತೆ.

ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಲಂಕಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಗಲಭೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಯಾನಕವಾದದ್ದು ಈ ರಾಜಕೀಯ. ರಾಜಕೀಯ ಎಂಬುವುದು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪ್ರತೀಕ್ಷಣವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೌದು! ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಇನ್ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರವಿರಲಿ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಭಾವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ. ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಿಗೆ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊಲಸು ರಾಜಕೀಯದಿಂದಲೇ ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ, ದರೋಡೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸುವುದು, ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೆಲ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಾಡು, ನುಡಿ, ಜನತೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸದೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಮುಗ್ಧ ಜನರನ್ನು

ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಮೋಹ

ಶೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳ ನಡುವೆ ಕೆಲವೊಂದು ಕಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ನಡೆದರೆ ಹೇಗೋ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಜನಹಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಸಮಾಜಘಾತುಕ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಅದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಂತವರನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದರ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಧನ, ಅಧಿಕಾರ, ಅವಿವೇಕ ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸಿವೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ವೇಳೆ ಅಂಬುಲೆನ್ಸ್‌ನೇ ತಡೆಹಿಡಿಯುವುದು, ಸಹಾಯ ಕೇಳಿ ಬಂದ ಅಂಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡದೆ ಅಮಾನವೀಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿ ದೂರ ತಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಬೇಕಾದ ಜನ ನಾಯಕರೇ ಈ ರೀತಿ ಮೈ ಮರೆತರೆ ಹೇಗೆ? ಇಲ್ಲಿ ನಾಯಕರನ್ನು ದೂರುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಶೋಷಣೆಯೂ ಜನರಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಜೀವಂತ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಹೆಣ್ಣು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನೆಗೈಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಶೋಷಣೆ ಇನ್ನೂ ಕೊನೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಬಲಹೀನಳನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 70 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಹೆಣ್ಣು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಓಡಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ವಿಪರ್ಯಾಸವಿದು. ಹೆಣ್ಣು 21 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಭಯದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕಬೇಕಾಗಿರುವುದು ದುರಂತವೇ ಸರಿ.

ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಕೂಡ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆತ ಮಾನವನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಮರೆತರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಾವೆಲ್ಲ ಮಾನವರಾಗಬೇಕೇ ಹೊರತು ಮೃಗಗಳಂತಲ್ಲ. ನಾವು ಸತ್ತ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ನಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣ, ಆಸ್ತಿ, ಯಾವುದೂ ನಮ್ಮದಲ್ಲ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ನಾವು ಮಾಡುವ ಸತ್ಕಾರ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಸತ್ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ ಬದುಕಿ, ಸಮಾಜದ ಒಳಿತನ್ನು ಬಯಸಿ, ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನು ಉಳಿಸಿ.

ಚಿತ್ರ ಆರ್.
ದ್ವಿತೀಯ ಪಿ.ಸಿ.ಎಂ.ಬಿ.

ಅನ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸೋದರ ಭಾಷೆಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಸಹೃದಯಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ನಾವು. ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅಂದರೆ ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಮಲಯಾಳಂ ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾಷೆಗಳು ಭಾಷೆಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ಅತಿಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಮಾತನಾಡುವ ಜನರನ್ನು ಏಕೀಕರಣಗೊಳಿಸುವ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇಂದು ಕನ್ನಡದೊಂದಿಗೆ ಭಾಷೆಯ ಒಕ್ಕೂಟವೇ ಕರ್ನಾಟಕವಾಗಿದೆ.

ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಕನ್ನಡಭಾಷೆಗೆ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ತನ್ನ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಂಜಸ? ನೆಲೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ವೀರ ಕನ್ನಡಿಗರು ತುತ್ತಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಏನೇ ಮಾತು ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯು ಕನ್ನಡವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ, ಸಮಾಜ ಎಷ್ಟೇ ಪಾಠ ಕಲಿತರೂ ಮನೆಯೇ ಮೊದಲ ಶಾಲೆ, ತಾಯಿಯೇ ಮೊದಲ ಗುರು ಎಂಬ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ನಾವು ಯಾವುದೇ ಮಾತಾಡಿದರೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಕಾವೇರಿ, ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಕಾವೇರಿ, ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಕಾವೇರಿ. ಜಾಗ ಕನ್ನಡ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ ಜಾಗ ಕೈಗಾರಿಕರಣ ಮುಂತಾದ ಆಧುನಿಕತೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ ಅನ್ಯಭಾಷಿಗರ ನಡುವೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಖಜಾನೆಯ ತುಂಬಾ ಗುಂಡು ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬದಲೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಬದಲಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬದಲಾಗಿ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿರುವ ರಾಜ್ಯದ ಬದಲಾಗಿ ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವು ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ಸಂಪರ್ಕ

ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಪೋಹಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಹುಚ್ಚಿಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮರೆತು ಅಥವಾ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಮುಜುಗರ ಪಟ್ಟರೆ ಆ ಭಾಷೆ ಸತ್ತಂತೆ. ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ನೆಲದಲ್ಲಿ ನೆಲೆನೀಡಿದಂತಹ ಸಹೃದಯಿಗಳು ನಾವು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವು ಅನೇಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಕನ್ನಡಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡಲು ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನವನ್ನು ನೀಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಕಲಿಕೆಯು ಇಂದು ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮದ ಕಲಿಕೆಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಳ್ಳಿಮಕ್ಕಳು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಕನ್ನಡದ ನೆಲೆಗೆ ಕುತ್ತು ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ನಂಬುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಎಷ್ಟೋ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಪೋಹದಿಂದಾಗಿ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ ದಂಡ ವಿಧಿಸುವ ನಿಯಮವಿದೆ. ಆದರೂ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎಂದೆಂದೂ ನೆಲೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಯುವಪೀಳಿಗೆಯು ಸಹ ವಾಟ್ಸಾಪ್ ಫೇಸ್ ಬುಕ್ ನಂತಹ ಜಾಲತಾಣದಲ್ಲಿ ರವಾನಿಸುವ ಸಂದೇಶಗಳು ಸಹ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಗೆ ಲಿಪಿಕರಿಸಿ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಾಳಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ವಿಷಯವು ಕನ್ನಡವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡದೆ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುವ ಹಿಂದಿರುವ ರಹಸ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಅದು ಐಚ್ಛಿಕ ವಿಷಯದ ಮೇಲಿನ ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಲಿ, ಭಯವಾಗಲಿ ಅಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಮ್ಮ ಮಾತೃ ಭಾಷೆ, ಅದನ್ನು ಬರೆದೇ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ.

ಇನ್ನು ತೆಲುಗು ತಮಿಳು ಚಿತ್ರರಂಗವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ಆರೋಪವಿದೆ. ಕೆಲಗಿನ ಬಾಹುಬಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಂತಹ ಮನ್ನಣೆ ಕನ್ನಡ ಖನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಯಾಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಯಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕಲಿತರುತ್ತಾರೆ. ಆದ ಕಾರಣ 3 ಘಂಟೆಯ

ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ಒಂದೇ ಬಾರಿ ನೋಡಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ನೋಡಿ ಅವರ ಖಜಾನೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿದರೆ ಹೊರತು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿನ ಸೋದರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾಸ್ ಅನುಷ್ಕಾರ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನದಿಂದಲೋ ಅಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ ಯಾವುದೇ ಬಾಹುಬಲಿ ಬಂದರೂ ನಮ್ಮ ಬಭ್ರುವಾಹನ, ಗಂಧದಗುಡಿ, ಮಯೂರ, ಸತ್ಯಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಚಲನಚಿತ್ರದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೂ ಹೊಸ ಚಿತ್ರ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಚಕ್ರರ್ ಹೊಡೆದು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಲು ಧಾವಿಸುವ ಕಾಲೇಜಿನ ಯುವಕ, ಯುವತಿಯರನ್ನೂ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಟೋ ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಿನಿಮಾ ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಆಟೋ ಚಾಲಕರನ್ನೂ ಕಂಡಾಗ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗ ಎಂದಿಗೂ ಸೋಲನ್ನು ಕಾಣಲಾರದು ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕನ್ನಡ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಮತ್ತು ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಗಳಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನವಿರುವ, ಇಂದಿಗೂ ಕನ್ನಡವೇ ಉಸಿರಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯ ಮಡಿಲ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವಾಗ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಿರಲಿ, ಯಾವುದೇ ಭಾಷಿಕರು ಬರಲಿ ಎನ್ನಡಾ! ಎಕ್ಕಡಾ! ಎನ್ನವವರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡವೇ ಸತ್ಯ ಕನ್ನಡವೇ ನಿತ್ಯ ಎಂದು ನುಡಿಸುವ ತಾಕತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕುತ್ತಿಲ್ಲ - ಕನ್ನಡವು ಕುಂದಲ್ಲ.

ಜೈ ಕನ್ನಡಾಂಬೆ

ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕು

ಸುಚಿತ್ರಾ
ಪ್ರಥಮ ಪಿ.ಸಿ.ಎಂ.ಬಿ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಜೀವನದ ಸೊಗಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪದಗಳೇ ನಿಲುಕದು. ಅಂತಹ ಸೊಗಸಾದ ಜೀವನ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಲವು ತರಹದ ಜೀವಿಗಳ ಜೊತೆ ಸಂಪರ್ಕವಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿರುವ ನಾವು ದಸರಾ ರಜೆಯ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದೇವು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಗೆಳೆಯರ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ

ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದ ರಾಣಿ ಸೋಣ ಮತ್ತು ಮನೆಯ ತೊಟ್ಟಿಯ ಬಳಿ ವಾಸವಿದ್ದ ರಾಣಿ ಸೊಳ್ಳೆ. ಇವರು ನನ್ನ ಕಾಯಮ್ ಗೆಳೆಯರು.

ರಾಣಿ ಸೊಳ್ಳೆ ಕಿವಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು ಹಾಡುವ ಜೋಗುಳವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಮಲಗುವ ನನ್ನನ್ನು ರಾಣಿ ಸೋಣ ಬಂದು ನನ್ನ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಎಬ್ಬಿಸಿ ನಾಚುತ್ತಾ ಮುಖ ಹೊರಸಿಕೊಂಡು ನಮಸ್ಕಾರ ಹೇಳುವುದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಕೆಲಸವಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಕಾರಣ ವಿಶ್ರಮಿಸಲು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಸೊಳ್ಳೆಯ ಜೋಗುಳ ಕೇಳುತ್ತಾ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ದೈನಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸದಂತೆ ರಾಣಿ ಸೋಣ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ನನಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅಂದು ನನಗೆ ಒಂದು ಅಚ್ಚರಿ ಕಾದಿತ್ತು! ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೊಸ ಅತಿಥಿ! ಯಾರು ಅಂತಿರಾ? ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ತಕ್ಷಣ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದದ್ದು ಸೌದೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದ ರಾಜ ಜಿರಳೆ. ನಾನು ಸೈನ್ಸ್ ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್. ಥಿಯರಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿದಲ್ಲಾ ನನಗಿಗೆ ಬಂತು. ಹೇಗಾದರೂ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ಮಟ್ಟಲೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಠದಿಂದ ರಾಜ ಜಿರಳೆಯ ಬೆನ್ನತ್ತಿದ್ದೆ. ಸೌದೆಯ ಸಂಧಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದ ಜಿರಳೆಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಅಚ್ಚರಿ ಕಾದಿತ್ತು. ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಚಿನ್ನದ ಜೈನ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ. ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ತಂಗಿಯರು ಆಡುವಾಗ ಸೌದೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಸೆದಿರಬೇಕು. ರಾಜ ಜಿರಳೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ನನಗೆ ನನ್ನ ಜೈನ್ ದೊರೆತ ಕಾರಣ ನಾನು ರಾಜ ಜಿರಳೆಗೆ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳಿ ಆತನನ್ನು ನನ್ನ ಹೊಸ ಗೆಳೆಯನನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಈ ಅಪರೂಪದ ಗೆಳೆಯರು ಬೇರಲ್ಲೂ ಸಿಗಲಾರರು. ಜೋಗುಳ ಹಾಡುವ ರಾಣಿ ಸೊಳ್ಳೆ, ಅಲಾರಂನಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರಾಣಿ ಸೋಣ. CIDಯಂತಿರುವ ರಾಜ ಜಿರಳೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಗೆಳೆಯರ ಕಂಪನಿ ತುಂಬಾ ಮಜವಾಗಿತ್ತು. ಯಾಕೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಾನು ಅವರನ್ನು ತುಂಬಾ ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸಾಂತ್ವನ

ಶ್ರೀಮತಿ ಭಾಗ್ಯವತಿ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

ಬಿರುಸುಡಿಗಳ ಹುಳಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ವಿಕಾರವಾಗದಿರು ಮನವೇ ನೀಚಪದಗಳ ಬಿಸಿತಾಕಿ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯಾಗದಿರು ಮನವೇ ನೀನು ನೀನೇ; ಗುರುಗಳು ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿದ ಸುಂದರ ಕಲಾಕೃತಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡು ಮನವೇ ನಿನಗಿರುವ ಸಹಜತೆಗೆ. ಅವಮಾನಿಸುವ ಬಾಯಿಗೆ ಗೋರ್ಕಲ್ಲಾಗು ಮನವೇ ಅನುಮಾನಿಸುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಸತ್ಯಪ್ರಕಾಶವಾಗು ಮನವೇ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಾತಿನಹಂಕಾರಕೆ ಶೀತಲವಾಗುವ ಮನವೇ ಗುರುವರ್ಯರ ಹಿತವಚನದ ಸುಧಾರಸವಿದೆ ನೈಜತೆಗೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಚಿಂತನಾಕ್ರಮಗಳ ಪ್ರಭಾವ

ಶಶಿಕಲಾ, ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಸುಮಾರು ಎರಡು ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಇತಿಹಾಸ ಹೊಂದಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಪ್ರಭಾವವಿದೆ. ವಸಹತುಶಾಹಿ ಮತ್ತು ವಸಹತ್ಯೂತ್ತರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಚಿಂತನೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬಂದ ನಂತರ 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೊಂಡ ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯ ವಿಚಾರಗಳು ಚರ್ಚೆಗೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಕುವೆಂಪು ಬೇಂದ್ರೆ, ಗೊರೂರು.... ಬಿ.ವಿ.ಕಾರಂತ..... ಮುಂತಾದವರು ನವೋದಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಅನಂತರ ಮುಂದಿನ ವಿ.ಕೃ. ಗೋಕಾಕ್ ಚಂಪಾರಂತಹ ನವ್ಯ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ, ಪ್ರೇಮ್‌ಚಂದ್, ಮುಲ್ಲರಾಯ, ಆರ್.ಕೆ ನಾರಾಯಣ್ ಮುಂತಾದವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗಳ ನೋಟಗಳೊಂದಿಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಚಿಂತನೆಗಳ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಂಜಿರಿಸುವಂತಹ ಅನೇಕರ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಸಸಿ ರಾಮಣ್ಣ, ಮ.ನ ಜವರಯ್ಯ ಮುಂತಾದವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ

ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನಾಗವೇಣಿ ಮುಂತಾದ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಗಾಂಧೀ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧೀ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹೊಂದಿರುವ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರತೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಚಿಂತನಾಕ್ರಮಗಳು ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಅನುಸರಿಸಿದ ಕ್ರಮಗಳು ಗಾಂಧೀವಾದವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. 'ಸತ್ಯವೇ ದೇವರು' ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದ ಗಾಂಧೀಜಿ. 'ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನವಾದದು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ನಾಟಕದ ಮೂಲಕ. ಸತ್ಯ, ತ್ಯಾಗ, ಬಲಿದಾನ, ಅಹಿಂಸೆ, ಅಸಹಕಾರಿ ಚಳುವಳಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸೌಮ್ಯವಾದಿಯಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಹರಿಜನ, ಗಿರಿಜನರ ಬಗ್ಗೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ಜನರ ಕಲ್ಯಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಉನ್ನತ ಧೈರ್ಯೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇಶದ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತನಾದ ಹರಿಕಾರ. ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ - ಸ್ನೇಹ - ಸಹಬಾಳ್ವೆಯುತವಾದ, ಸೌಹಾರ್ದಯುತವಾದ ಜೀವನಕ್ರಮ, ಸ್ವದೇಶ, ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕನಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನನಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡವರು.

ಯಾವುದೇ ಸಾಹಿತಿಯು ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಇದ್ದಂತೆ, ಆ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಚಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಸಹ ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದಾದರೆ "ಗಾಂಧಿಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದ, ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭದ ಬರಹಗಾರರು, ಚಿಂತಕರು ಲೇಖಕರು ಒಳಗಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನವೋದಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಕುವೆಂಪು ರವರ ಮನೆಗಳಲಿ ಮದುಮಗಳು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಜಾತೀಯತೆ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಜೀತಪದ್ಧತಿಯಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಾಂಧಿಯವರು ಸಹ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಿಂದೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಆನೇಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಉತ್ತಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕನಸನ್ನು ಹೊತ್ತವರು ಗಾಂಧಿ, ಅದೇ ರೀತಿಯ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಕವಿ ಕುವೆಂಪುರವರು ಅಖಂಡ ಕರ್ನಾಟಕ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಹರಸುತಿಹನು ದೇವ ಗಾಂಧಿ' ಎಂದಿರುವುದು ನಾಡಿಗೆ ಗಾಂಧಿ ಎಂಬ ಮಹಾನ್ ಪುರಷನ ಆಶೀರ್ವಾದವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಗೊರೂರು

ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗಾಂಧಿ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳು ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಭಾರತ ಭೂಮಿಯೇ ನಮ್ಮ ಒಡಲನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಮಣ್ಣು, ಇಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ 'ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳು' ನಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯ ಆಚರಣೆಯ ಧರ್ಮ, ಆಚಾರ, ಜಾತಿ, ಪಂಥ, ಭಾಷೆ ಪಂಗಡ, ಬಣ್ಣ ಉಡುಪುಗಳೆಲ್ಲ ನಾವು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ನಾವು ಒಂದೇ ಒಕ್ಕಲಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ನಾವು ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಕವನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿಚಾರಗಳು ಗಾಂಧಿಯವರ 'ಸರ್ವೋದಯ' ತತ್ವಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಗಾಂಧಿಯನ್ನು ನೆನೆದು ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಅಮರಮರಣ, ಮತಾತ್ಮ- ಮತಾತ್ಮ, ಮತಾತ್ಮ- ಮಹಾತ್ಮ, ಗಾಂಧೀ ಸತ್ಯ ಎಂಬ ಹಲವಾರು ಕವನಗಳನ್ನು ಬೇಂದ್ರೆ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಿ.ವಿ ಕಾರಂತರು 'ಫಕೀರನಲ್ಲವೋಗಾಂಧಿ' ಎಂಬ ಕಂದ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಫಕೀರನಲ್ಲವೋ ಗಾಂಧಿ
ಶುದ್ಧ, ಶುಭ್ರ, ಸೌಮ್ಯ
ಗಂಗೆಯಂಥ ಖಾದಿಯ ತೊಡುವ ಗಾಂಧಿ
ತ್ಯಾಗಮೂರ್ತಿಗಾಂಧಿ.....

ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿ ಹಿಂದಿ ಕಲಿಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಚರಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೂಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಅಂಗಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ, ಖಾದಿ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿ ಸರಳ ಜೀವನ ನಡೆಸತೊಡಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಗಾಂಧಿ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಶ್ಯಕತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನನ್ನು ಬಳಸಬಾರದು ಎಂದು. ಇದೇ ವಿಚಾರಗಳು ಪ್ರಸನ್ನರವರನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗು ಮಾಡಿರಬಹುದು ಎಂಬುದು ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅವರ 'ಕೊಂದವರಾರು' ನಾಟಕವನ್ನೇ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ..... ಬಹುಶಃ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳ ಚರ್ಚೆ ನಾಟಕದ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡದ ಇತರ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗಿಂತ ಪ್ರಸನ್ನ ಏಕೆ ಭಿನ್ನರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಗಾಂಧಿಯ ಎಲ್ಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು, ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಆತ್ಮಿಯತೆಯಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಸೌಮ್ಯವಾದಿಯಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡೇ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಿದವರು. ಇತರ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಗಾಂಧಿ ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಪ್ರಸನ್ನರವರಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಗಾಂಧೀಜೀ ಚಿಂತನಾಕ್ರಮಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿವೆ.

ನುಡಿಸಂಭ್ರಮ - 2017

ದಿನಾಂಕ 4.11.2017ರಂದು ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗವು ನುಡಿಸಂಭ್ರಮ-ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿತ್ತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ದಕ್ಷ ನಿವೃತ್ತ ಲೋಕಾಯುಕ್ತ ಎನ್. ಸಂತೋಷ ಹೆಗ್ಡೆಯವರು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು.

ಅವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಉತ್ತಮ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಭ್ರಷ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ದೈರ್ಯವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಶಿಕ್ಷಣ, ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅನಾಚಾರವನ್ನು, ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆ ಸಹಿತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಗೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕಸವನ್ನು ತೆಗೆದು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಜನಪರವಾಗಿ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿದರು. ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ದೇಶದ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಹಿತನುಡಿದರು.

ನುಡಿಸಂಭ್ರಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ನಡೆಸಲಾಗಿದ್ದ ಹಳಗನ್ನಡ ಭಾವಗೀತೆ ಹಾಗೂ ಮಂಕುತಿಮ್ಮನಕ್ಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜೇತರಾದವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ವಿತರಿಸಿ ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜಿಂದಾಲ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಜಿಂದಾಲ್ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪದ್ಯಾಯರು, ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಹಾಗೂ ಉಪಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಭಾಗ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ರೂಪಕ, ಸಮೂಹ ಗಾಯನ ಮತ್ತು ಜಡೆಕೋಲಾಟ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಮನೋರಂಜಿಸಿದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಾಗೂ ಬೋಧಕೇತರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು.

ಅಂದರೆ ದೇವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಡದೆ ಒಣಗದೆ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತಾರೆ. ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯರಾಗಿರಿ ಎಂದು ಹಾಡುವ ಆತ್ಮೈಕ್ಯತೆ ಅದ್ವೈತ ತತ್ವದ ರೀತಿಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಅದ್ವೈತ ತತ್ವ ಕೊಡವರ ಅಪರಕರ್ಮ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. “ಬ್ರಹ್ಮ ಸತ್ಯ ಜಗನ್ಮಿಥ್ಯೇವಂ ರೂಪೋವಿನಿಶ್ಚಯಃ(ವಿವೇಕ ಚೂಡಾಮಣಿ) ಅಂದರೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವೊಂದೇ ಸತ್ಯ ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಮಿಥ್ಯೆ ಎಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯ. ದೇಹ ನಾನು ಎಂಬುದು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಂಟಾದುದು. ದೇಹ ನೀನಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸುವುದು ಶಂಕರರ ತತ್ವದ ಅರ್ಥ.

“ಯಥಾ ಘಟೇಷು ನಷ್ಟೇಷು ಘಟಾಕಾಶೋ ನ ನಶ್ಯತಿ/ ತಥಾ ದೇಹೇಷು ನಷ್ಟೇಷು ನೈವ ನಶ್ಯಾಮಿ ಸರ್ವಗಃ”

ಅಂದರೆ ಹೇಗೆ ಗಡಿಗೆಗಳು ನಷ್ಟವಾದರೆ ಗಡಿಗೆಯ ಆಕಾಶವು ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ದೇಹಗಳೂ ನಷ್ಟವಾದರೆ ಸರ್ವಗತನಾದ ನಾನು ನಷ್ಟವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೂಗಳು ನಷ್ಟವಾದರೆ ಹೇಗೆ ನಾನು ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತೆಯೇ ದೇಹಗಳು ನಷ್ಟವಾದರೆ ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ದೇಹವಲ್ಲ. ಅದು ದೃಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಇಂದ್ರಿಯವೂ ಅಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಭೌತಿಕವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಪ್ರಾಣವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅನೇಕಾತ್ಮಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಮನಸ್ಸಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಚಂಚಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

“ಲಿಂಗಸ್ಯ ಧಾರಣಾದೇವ ಶಿವೋಯಂ ಜೀವತಾಂ ವ್ರಜೇತ್/ಲಿಂಗನಾಶೆ ಶಿವಸ್ಯಾಸ್ಯ ಜೀವತಾವೇಶತಾ ಕುತಃ” ಅಂದರೆ ಲಿಂಗ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಈ ಶಿವನು ಜೀವತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಲಿಂಗವೂ ನಾಶವಾದರೆ ಶಿವನಿಗೆ ಜೀವತ್ವವು ಹೇಗೆ ಬರುವುದು. ಶಿವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಜೀವನು. ಜೀವನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವನು. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿದಿರುವರೋ ಅವನೇ ಆತ್ಮಜ್ಞನು, ಮತ್ತಾರು ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾರುವ ಶಂಕರರ ತತ್ವ ಕೊಡವರ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನಿರಾಕರಣೆಯು ಈ ಪೊಲಿಚಿ ಪಾಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೈದಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಿಗಳೂ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡವ ಕುಲದಲ್ಲೂ ಇದ್ದುವೆಂದು ಪೊಲಿಚಿ ಪಾಟ್ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮೃತ ವ್ಯಕ್ತಿ

ಗಂಡಸಾಗಿದ್ದರೆ ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡವನ್ನು ಹೊರಬೇಕು. ಮಗ ಇದ್ದರೆ ತನ್ನ ಕೊಡವನ್ನೂ, ಸೋದರಳಿಯ ಗಿಂಡೆಕೊಡವನು ಹೊರಬೇಕು. ಇವರೆಲ್ಲರ ಹಣೆಗೆ ಅರಸಿನ ಅಂಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂವರು ಕೊಡಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೋಲುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೇಮಾಡಿ ಎನ್ನುವ ಮಣ್ಣಿನ ಕೊಡದೊಳಗೂ ಗಿಂಡಿಕೊಡದ ಒಳಗೂ ಕೊಡ ಮುಖ್ಯ ಅಂದರೆ ಅರುವ ಒಂದೊಂದು ಮಾವಿನ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ತೆಂಗಿನ ಕೊಡದಾತನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕೊಡಹೊತ್ತವರು ಶವ ಸಾಗಿಸುವ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಮಾವಿನಲೆಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಚಿಮ್ಮುತ್ತ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದವರು ಕೆಟ್ಟಿರೋ ಅಜ್ಜಯ್ಯ ಪದದೋ ಅತ್ತು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೊಡವರು ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇತರರು ತಂದಿದ್ದ ಮುರಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಪುಟ್ಟ ಮನೆಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮೂರುವರೆ ಮೊಳದಷ್ಟು ಹಾಕಿ ಮೂಲೆಗೆ ಒಂದು ಗಂಟು ಹಾಕಿ ಮೇದ ಜನಾಂಗದವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಶವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಕೈಕೊಡು ತಿಥಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುವ ಇಲ್ಲವೆಂಗೂ, ಬೆಂದುಕೂ / ತನ್ನಡೊರ್ ಊರೋಂಗ ಪಸಟ್ಟಮಕೂ ಪಾರ್ವಕೂ/ ಜೋಯಮ್ಮಕ್ಕೂ, ದೊಂಬಕ್ಕ ಜಾತಿ ನುಪ್ಪತಂಜಾಂಗೂ ಅನ್ನದಾನ ಕೆಯ್ಯವ ಎಂದು ಉ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ವೈಧಿಕ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರು ಆಚರಣೆ ಆಗಿದೆ. ಕೊಡವ ಕುಲದ ಜೀವನಾವರ್ತನ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಮನಿಸಿದರೆ ಇವರು ಕ್ಷಾತ್ರ ಪರಂಪರೆಯುಳ್ಳ ಕುಲ. ಇವರೂ ಹಿಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಯನ್ನೇ ಪಾಲಿಸಿ ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಜನಪದ ಹಾಡು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಕೊಡವ ಹಿರಿಯರ ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಮಹತ್ವ ಸಂಸ್ಕೃತೀಕರಣದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಆಚರಣೆ ಜನಪದ ನಂಬಿಕೆ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಬಂದಿರು ಇದು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ನೇತ್ರಾವತಿ.ಎಸ್
ಪ್ರಥಮ ಬಿ.ಕಾಂ

ಸೋಲೇ ಗೆಲುವಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲು

ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಸೋಲಿನಿಂದ ಕುಗ್ಗಿ, ಅದನ್ನು ಧ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಒಂದು ವಸ್ತುವೇ ಆಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯರೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜೀವನವೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ಮನುಷ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಮಾನವ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರ, ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿ ಹೇಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕಷ್ಟ-ಸುಖ, ಸೋಲು-ಗೆಲುವು ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯ.

ಸೋಲು-ಗೆಲುವುಗಳ ಜೊತೆ ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವವರಿಗೆ ಇದೊಂದು ದಾರಿದೀಪ ಇದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಇದು ಬದುಕಿನ ಕೊನೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. 'ಹಿತ್ಯೆಷಿ' ಎಂದರೆ ಹಿತ ಬಯಸುವುದು, ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಬಯಸುವುದು ಎಂದ ಅರ್ಥ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸೋಲು ಕೂಡ. ಸೋಲು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುವಂತೆ "ಸೋಲೇ ಗೆಲುವಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲು" ಸೋಲು ಜೀವನವನ್ನು ಹಸನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸೋಲು ಎಂದರೆ ಸಾಕು ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಭಯ, ಆತಂಕವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅದೃಷ್ಟದಿಂದ ಸತತ ಗೆಲುವು ಕಾಣುವವರಿಗೆ ಅಹಂಕಾರ, ಗರ್ವ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಏನೋ ಮನುಷ್ಯನ ನಿಜವಾದ ಗುಣ ತಿಳಿಯುವುದು. ಸೋಲನ್ನೇ ನೋಡದವನು ಒಮ್ಮೆ ಏಕಾಏಕಿ ಸೋತಾಗ ಅದನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಾರಿ ಸೋತವನು ಒಮ್ಮೆ ಗೆಲುವಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಎರಿದಾಗ ಅವನು ಹಿಗ್ಗದೆ, ಸಮಯ ಮುಂದೆ ಹೋದಂತೆ, ಅವನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಆಗ ಆತ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಸೋಲುಗಳು ಎಂಬುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸೋಲಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅವು ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಒಂದು

ಆಸ್ತಿ. ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಿದ ನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಕಾರ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೆ ಜಾಸ್ತಿ. ಆಗಾಗ ಸೋಲೆಂಬ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಂತರ ಗೆಲುವು ಎಂಬ ಆಕಾರದ ಚಿನ್ನವಾಗಬೇಕು.

ಸಾಹಸಿ ಚಾರಣಿಗರ ಸ್ವರ್ಗ ತುಮಕೂರು

ನೇತ್ರಾವತಿ ಜಿ,
ಆಂತಿಮ ಬಿ.ಕಾಂ.

ಮಾನವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆಲೆ ಏನೇನ ಕಂಡಿ ಸಾಯೋತನಕ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡು ಚೋಗಾದ್ದುಂಡಿ ಎಂಬ ರಾಜಕುಮಾರ್ ಅವರ ಈ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವೂ ತುಮಕೂರಿಗೆ ಸಾಹಸ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಬರೆಯಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ಚ್ 9 ರಿಂದ 19 2018ರವರೆಗೆ ನಡೆದ ಎನ್‌ಸಿಸಿ ಸಾಹಸಮಯ ಪರ್ವತಾರೋಹಣ ವಿಶೇಷ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನಮಗೆ ದೊರೆತದ್ದು ನನ್ನ ಸುದೈವ. ನಾವು ಹೊರಡುವಾಗಲೇ ತುಂಬಾ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದೆವು, ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಸಾಹಸ ಮಾಡಿಸ್ತಾರೆ ಎಂದು. ನಮ್ಮ ಪೋಷಕರ 'ಸೆಲ್ವಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡಿ, ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತುವಾಗ ಜೋಪಾನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ನೀವು ಬಹಳ ಹುಷಾರಾಗಿ ಇರಬೇಕು' ಎಂಬ ನೂರಾರು ಸಲಹೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಕಾಳಜಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಯರು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮೊದಲ ದಿನವೇ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹತ್ತಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಸೇರಿ ನಾವು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದದ್ದು ಕೇವಲ 63 ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾರು ತುಂಬಾ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೇ ಇದ್ದರು.

ಹತ್ತು ದಿನ ತರಗತಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅದೂ ಹೆಬ್ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಆ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತುವುದು.. ಅ ಬ ರಾ ! ನೆ ನೆ ಸಿ ಕೊಂಡ ರೇ ನೆ

ರೋಮಾಂಚನ ಕಾರಿಯಾದ ದಿನಗಳು ಅವು. ನಮ್ಮ ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೂ ಚರ್ಮ ಟ್ಯಾನ್ ಆಗುತ್ತೆ, ಕಪ್ಪಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಕಪ್ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಗೀಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಟ್ರಾಕ್ಸ್ ಶೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಫುಲ್ ಜೋಷ್‌ನಿಂದ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿದ್ದು. ಶಿವಗಂಗೆ ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿ ತಲುಪಿ ಸುತ್ತ ನೋಡೋದೆ ಚಂದ. ದೇವಾರಾಯನ ದುರ್ಗ ಸೂಪರ್.

ನಿಡುಗಲ್ ಬೆಟ್ಟ ತ.ರಾ.ಸು ಅವರ ದುರ್ಗಾಸ್ತಮಾನ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ನೆನಪಿತ್ತು. ಸಿದ್ಧರಬೆಟ್ಟ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಂತರ ತಪೋನಂದನ. ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಲ್ಲಿನ ತಣ್ಣಗಿನ ನೀರು ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೂರ್ವಡಿಸಿತ್ತು. ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದ ಆರ್ಮಿಯ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ನಮಗೆ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಎನರ್ಜಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ 5 ಗಂಟೆಗೆ ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ತುದಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಟ್ರಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರ ಒತ್ತಾಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಫನಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆ, ಸ್ವಇಚ್ಛೆ. ನಮ್ಮ ಗ್ರೂಪ್ ಕಮಾಂಡರ್ ಅಂತು ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ವಿರಮಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದ ಲೇಡಿ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ತುಂಬಾ ಲವಲವಿಕೆಯವರು.

ಇವರೇ ನಮಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಒಂದೊಂದು ಬೆಟ್ಟ ತುಮಕೂರಿನ ಪ್ರತಿ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು 10 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿದವು ಯಾವುದೇ ಸಿಕ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇಲ್ಲದೆ. ಸುಮಾರು 400 ಎನ್‌ಸಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಧುಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತಿದ್ದೇ ಒಂದು ಮರೆಯಾಲಾರದ ದಿನ. ಏಷ್ಯಾದ ಏಕಾಶಿಲಾ ಬೆಟ್ಟ ಚಾರಣಿಗರಿಗೆ ಸವಾಲಾಗಿರುವ ಈ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ನಾವು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ ಹತ್ತಿದವು. ಯಾರೂ ಹಿಂದೆ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಟ್ರಕ್‌ನಲ್ಲೂ ಕೂರಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿ ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸೆಲ್ಫಿ ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದವು. ನಮ್ಮ ಗೆಳತಿ ಅನುಶ್ರೀ ಗೊಮ್ಮಟೇಶ್ವರನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದದ್ದು ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ಘೋಟೋವು ನಮ್ಮನ್ನು ಚಕಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಧುಗಳ ತರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಹಕ್ಕಿಯ ಹಾಗೆ ಹಾರಿಕೊಂಡು, ಚಂದ್ರಲೋಕದ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಳಚಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ, ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಇಳಿಬಿದ್ದ ಬೀಳುಗಳಲ್ಲಿ ಜೋಕಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕೋಟೆಯ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟು ತರಾವರಿ ಸೆಲ್ಫಿ ಘೋಟೋ. ನಿಜಕ್ಕೂ ತುಮಕೂರಿನ ಪ್ರತಿ ಬೆಟ್ಟವೂ ಒಂದೊಂದು ಪಾಠ. ಇದು ಯಾವ ಸಿಲಬಸ್‌ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪರೀಕ್ಷೆಗೂ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದೆ.

ಹಾಗೆ ಕ್ರೀಡಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಾರ್ಚ್ 22 ರಿಂದ 24ರವರೆಗೆ ನಡೆಸಲಿರುವ ಮೂರುದಿನಗಳ ಶಿಲಾರೋಹಣ ಶಿಬಿರದ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರು. ನೆಲಮಂಗಲ ಗ್ರಾಮಂತರ ಭಾಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ನಮಗೆ ವರದಾನವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಗ್ರೂಪ್ ಕಮಾಂಡರ್ ಹೆಸರನ್ನು ನೀಡಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ರೋಗಿ ಬಯಸಿದ್ದು ಹಾಸ್ಯ ಅನ್ನ ವೈದ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದು ಹಾಲೂ ಅನ್ನ. ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೇಗೂ ರಜೆಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ರೆಡಿ. ನಮ್ಮ ಪೋಷಕರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮೂರುದಿನಗಳ ಶಿಬಿರದಲೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದವು. ಈ ಶಿಬಿರ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿಸಿತು. ಕೇವಲ 60 ವೇಳೆಗಳ ಇದ್ದದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಹುಡುಗಿರಯೇ 55 ಮಂದಿ. ಹಗ್ಗ ಮಕ್ಕಳೆ ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿ ತರಭೇತಿಯವರೂ ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡಿದವು. ತೆಂಗಿನಮರಕ್ಕೆ ರೋಪ್ ವಾಕ್ ಜಿಪ್ ಲೈನ್ ಮಾಡುವಾಗಿನ ಎದೆಗಾರಿಕೆನೆ ಬೇರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮೂಲಕ ಕಲ್ಪಂಡೆ ಇಳಿದಿದ್ದು ಸಾಹಸಮಯವಾದ ಅನುಭವ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲೇ ಮರೆಯಲಾರದ ದಿನಗಳಾಗಿವೆ.

ಗೆಲುವಿನ ಹಾದಿ

ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರಿ ಕ ದ್ವಿತೀಯ ಜಿಬಿ

ಹುಟ್ಟಿದ ಮನುಷ್ಯ ಬದುಕಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಗಾ. ನೀರು, ಆಹಾರ, ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಆಶ್ರಯ. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಗುರಿ. ಗುರಿಯ ಪಯಣ ತುಂಬಾ ಉದ್ದವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಕ್ಷಣಿಕವಾದ ಗುರಿಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದುಗೆ ಭಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಯಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಗುರಿ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದೇ ಗುರಿ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಡಿಯುವ ಗುರಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಫುಟ್‌ಪಾತ್‌ನಲ್ಲಿ ಶೂ ಮಾರುವವನಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಶೋ ರೂಂ ಇಡುವ ಗುರಿ, ವಿವಾಹ ನಡೆಸುವವನಿಗೆ ವಿವಾಹದ ಮಾಲೀಕನಾಗುವ ಗುರಿ. ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಗುರಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಯುವಜನ ಸಬಲೀಕರಣ

ಗುರಿಗಳಿದ್ದರು ಮಕ್ಕಳ ಗುರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಭಿನ್ನ. ನೆಂಟರು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ 'ನಿನ್ನ ಗುರಿ ಏನು?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಗಾಯಕ, ಸೈಕ್ಲಿಪಟು, ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಥವಾ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತಾವು ತಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ತಲುಪುವುದು ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಡ್ಡಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರು, ಶಿಕ್ಷಕರು, ಬಂಧು-ಮಿತ್ರರು, ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟದಿರುವುದಕ್ಕೂ ಇವರುಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರುಗಳು ಹೇಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಗಮನಿಸೋಣ.

ಪೋಷಕರು:- ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಂಕ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಾರೆ. 60 ಮಕ್ಕಳಿರುವ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ತರಗತಿಗೇ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಓದುವುದರ ಬದಲು ಕೇವಲ ಅಂಕಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಕನಸನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಕ್ಕಳ ಕನಸನ್ನು ನುಚ್ಚುನೂರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಗುರಿ ಡಿಮೆ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಅಥವಾ ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಮಗನ/ಮಗಳೂ ಒಬ್ಬ ನಟನಟಿ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಕೇಟ್ ಆಟಗಾರನಾಗುವುದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಶಿಕ್ಷಕರು:- ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಡಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಮೂಡಲೂ ಸಹಾ ಶಿಕ್ಷಕರೇ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಕರು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವಷ್ಟೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿಯೇ ವಹಾಕರಿಕವಾಗಿಯೇ ಅರ್ಥೈಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನೋಡಿ ಯು.ಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಟ್ಯೂಷನ್ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದು. ಖಟಿ, ಎಇಇಇ, ನೀಟ್ ಮುಂತಾದ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಅಂಕ, ರ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಕೆಲವು ಬೇಕಾದ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಷಕರೇ ಕೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಕೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧನಾ ಶುಲ್ಕ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಶುಲ್ಕ ಲಾಗದ ಹಳ್ಳಿಯ ಮತ್ತು ಹಲವು ಬಡತನದಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗತಿ? ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನನಗನ್ನಿಸುವುದು ಶಿಕ್ಷಕರು

ವಿಷಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗುವುದರಿಂದಲೇ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಬಂಧು-ಮಿತ್ರರು:- ಹಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿಜವಾದ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ವೈಫಲ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೆಟ್ಟ ಸಂಗ ಸೇರಿ, ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಠಿಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರರು ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಸರಿಯಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮೋಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಂಧುಗಳೂ ಆಷ್ಟೇ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಹಾಯಕ್ಕೂ, ಉತ್ತಮ ಕೋರ್ಸುಗಳ ಆಯ್ಕೆಗೂ ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದಾಗಲೋ ಬಂಧುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಮಾಜ: ಈ ಸಮಾಜ ಹಲವು ವೃತ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯಹೊಂದಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರ ವೃತ್ತಿ ಬಡತನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪದ್ಯೋಗವಾದರೆ ಸ್ವಂತ ಉದ್ಯೋಗನಾ?.. ಎಂದು ಮೂಗು ಮುರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಪೋಲಿಸರ ಕೆಲಸನಾ ಎಂದು ರಾಗ ಎಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಜ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗು ಮಾತ್ರ ಹೆಸರು ಗಳಿಸುವ ಹುದ್ದೆಗಳು. ಎಲ್ಲಾ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ನೋಡುವ ಮನಸ್ಸು ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಸರ್ಕಾರ: ಸರ್ಕಾರ ಯುವಕರ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಹಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ನಡುವೆ ಪ್ರಚಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆ ಕುರಿತು ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಯುವಕರು ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹಲವು ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಮ್ಮ ಯುವಜನಾಂಗ ಗುರಿಯ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಯಶ ಕಾಣಬೇಕಿದೆ.

ಅಹಂ

ಒಂದು ಹಿಡಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾರೆವು,
ಒಂದು ಹನಿ ನೀರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾರೆವು,
ಒಂದು ಘಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣವಾಯುವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಲಾರೆವು,
ಆದರೂ ನಾನು ನಾನೆಂಬ ಅಹಂನು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರೆವು.

ಚೈತ್ರ ಆರ್
ದ್ವಿತೀಯ ಪಿ.ಸಿ.ಎಂ.ಬಿ.

ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ ನನ್ನ ನಾಯಕ

ಅರ್ಪಿತ

ಪ್ರಥಮ ಪಿ.ಸಿ.ಎಂ.ಸಿ

'ಅಪ್ಪ' ಎಂಬ ಆ ಎರಡು ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಅಡಗಿದೆ. ಆ ಎರಡು ಅಕ್ಷರ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ತಂದೆಯಿಲ್ಲದೆ ತವರು ಒಬ್ಬ ಮಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದಿತ್ತು. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ನನಗೆಲ್ಲ. ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಮಗು ಬೀಳದ ಹಾಗೆ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಅದೇ ಒಬ್ಬ ತಂದೆ ಆ ಮಗುವಿನ ನೋವನ್ನು ಅರಿತು ಅವನ ಮೇಲೆ ರೇಗಿ ಅವರ ಸಂಕಟವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಗನಿಗೆ ತಾಯಿ ಪ್ರಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ತಂದೆ ಪ್ರಿಯ ಎಂಬ ಮಾತು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಗಳಿಗೆ ತಂದೆಯೇ ಜೀವನ. ನನ್ನ ಜೀವನದ ತುಂಬ ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ. ಅಮ್ಮ ಎಂಬ ಎರಡು ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಿದೆಯೋ ಅಪ್ಪ ಎಂಬ ಎರಡು ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಅಮ್ಮಂದಿರ ದಿನವನ್ನು ಮೇ ತಿಂಗಳು ಎರಡನೇ ಭಾನುವಾರ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಪ್ಪಂದಿರ ದಿನವನ್ನು ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಮೂರನೇ ಭಾನುವಾರ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಗೆದ್ದಾಗಲೂ, ಸೋತಾಗಲೂ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಪ್ರತಿ ಬಾರಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ನನಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ Hero ನೀವೆ ಅಪ್ಪಾ.

ಅವರು ದುಡಿಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಣದಲ್ಲೂ, ಬೆವರಿನಲ್ಲೂ ನಮಗಾಗಿ ಪಡುವ ಕಷ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ನೋವು, ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟರು ನಮಗಾಗಿ ಅವರು ತುಂಬ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ನೋವು, ಕಷ್ಟ ಬರಬಾರದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಧನೆಯಲ್ಲೂ ಅವರ ಕೂಡುಗೆ ತುಂಬ ದೊಡ್ಡದು ಅಪ್ಪ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೇವರು. ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುವ ನಮಗೆ ನೀವು ಎಂದರೆ ಏನೋ ಒಂದು ಹರುಷ. ಅಪ್ಪ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಬಯಸಿದ್ದು ಸಿಕ್ಕಂತೆ ಎನ್ನುಷ್ಟು ಸಂತೋಷ. ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ದಿನವಿಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ದಣಿದು ಮನೆಗೆ ಬರುವ ನಿಮಗೆ ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ತಂದೆಯಂದಿರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮುಖ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಎಲ್ಲ ಬೇಸರ, ಒತ್ತಡ ಮರೆತು ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಆಡುವ ಖುಷಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾರು ನೀಡದಂತಹ ಖುಷಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಪ್ಪ ಎಂದರೆ ತುಂಬ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು.

ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ

ಗಳೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅಪ್ಪ ಅವರ ಕರದ ದಿನ ಅಪ್ಪ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಖುಷಿ ಪಟ್ಟರು ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಲು ನನ್ನ ಬ ಪದಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಅಪ್ಪನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೂಡ ತುಂಬಲಾರರು. ನನ್ನನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ ನನಗಿಂತಲೂ ನೀವೆ ತುಂಬ ಖುಷಿ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಮತ್ತು ನಾನು ಮೊದಲ ಸ್ನೇಹಿತ ಅಂದರೆ ಅದು ನೀವೆ ಅಪ್ಪ ನನ್ನ ಜೀವನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ನೀವೆ. ನಾನು ನೋವು ಪಡಿಸಿದ ನನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ನೋವು ಪಡುವವರು ನೀವೆ ಅಪ್ಪ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಈ ನಾಡಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅಪ್ಪ ನನಗೆ ನೀವು ನೀಡುವ ಪ್ರೀತಿ, ಸ್ನೇಹ ಸಹನೆ, ಪ್ರೇಮ ಎಲ್ಲವು ತುಂಬ ದೊಡ್ಡ ಪಾಠವಾಗಿದೆ. ನೀವಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಜೀವನ ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಅಪ್ಪ ನೀವು ಒಬ್ಬರು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಇದ್ದರೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಗೆಲುವನ್ನೇ ಧೈರ್ಯ ನನ್ನದು.

ಅಪ್ಪ ನೀವು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ, ನನ್ನ ನಾಯಕ ಮತ್ತು ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ಅಪ್ಪ ಏನು ಆಯೋ.

ಜಾನಪದ ಲೋಕದ ಮೇರು ನೃತ್ಯ ಹಲವೇಷದ ಸುತ್ತ

ತನುಶ್ರೀ. ಕೆ

ಪ್ರಥಮ ಪಿ.ಸಿ.ಎಂ.ಸಿ

ಜಾನಪದ ಲೋಕದ ಸೌಂದರ್ಯ, ಬೆಡಗಿಗೆ ಮಾರ್ಗ ಹೋಗದ ಜನರಿಲ್ಲ ಜನರಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಲೆಗಳು ಇಡೀ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಮನತಣಿಸುತ್ತಿ ನಮ್ಮ ಜಾನಪದರು ಮೂಲತಃ ಹಳ್ಳಿಗರು ಇವರಿಗೆ ಸಮಂ ಕಳೆಯಲು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ನೋವು ನಲಿವುಗಳನ್ನು ಪ ಮಾಡಿ ಹಾಡಿದರು. ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ನೃತ್ಯ ಮೂಲಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ವಾಹಿನಿಗಳಾದರು ನಾನ ಜಾನಪದರು.

ಹೌದು, ಜಾನಪದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ನೃತ್ಯ ಹಾಡು, ಗಾಯ ಆಟ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮೇಳೈಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇ ರಾಜ್ಯ ದೇಶದ ಅಚಾರ ವಿಚಾರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಲೋಕದ ಜಾನಪದ ನೃತ್ಯಗಳು ತನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆ ಕುಣಿತ ವೇಷಗಳು ಇನ್ನೀ ಅಂಶಗಳಿಂದಾಗಿ ಮೇರು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ ಇದರ ಡೊಳ್ಳು ಕುಣಿತ ವೀರಗಾಸೆ, ಕಂಸಾಳೆ, ಪೂತಾ ಕುಣಿತ ಹುಲಿ ವೇಷ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಜಾನಪದ ನೃತ್ಯ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಬರೆದು ಬಿಡಬಹುದು. ಜಾನಪದ ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕೊರವ ಹುಲಿವೇಷ ಗೊರವ ಕುಣಿತದಂತಹ ಹಲವಾರು ನೃತ್ಯಗಳು ಅಪಾರವಾದ ಅಂಶ

ಯಾವುದೇ ಈ ನಿಮಿತ್ತ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಜನಪದ ಕಲೆಯನ್ನು ಉಳಿಸುವ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಮಾರಂಭಗಳು, ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ಜನಪದ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಬನ್ನಿ ಜಾನಪದ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುತ್ತ ವಿಹರಿಸುತ್ತಾ, ಜಾನಪದ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇರು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಹುಲಿವೇಷದ ಕುರಿತಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರೋಣ.

ಹುಲಿವೇಷಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ?

ಹುಲಿವೇಷಕ್ಕೆ ದ್ರಾವಿಡರು ಹಾಗೂ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಸರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಹಾಗೂ ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಸರು. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಪುಳಿ ಕಳಿ, ಒಡಿಸ್ಸಾದಲ್ಲಿ ಬಾಗ್ ಫಿಷ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಹಾವಾಗ ಈ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ?

ವರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಶಾರದಾ ದೇವಿಯನ್ನು ನೆನೆದು ಈ ನೃತ್ಯವಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗಂಡು ಕಲೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಮಟೆ ಸದ್ದು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ನರ್ತನವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ನೃತ್ಯಗಾರರ ಜೊತೆ ಕಂಡು ರೋಮಾಂಚನಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಕೇರಳದ ಹುಲಿವೇಷದ ಅವತಾರ

ಹುಲಿವೇಷದ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಾಗೂ ಬೆನ್ನಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಭುಜಗಳು ಹುಲಿವೇಷದ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಹುಲಿ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹುಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಹಾಗೂ ಹಳದಿ ಹುಲಿಗಳೆಂದು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ವೇಷ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೊದಲು ಈ ನೃತ್ಯ ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ?

ಕುರಿವೇಷದಲ್ಲಿ ದೇವಾಡಿಗ ಸಮುದಾಯದವರು ಮಾತ್ರ ಈ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಜನರು ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಶುರುವಿಟ್ಟರು. ಇದೀಗ ಹುಲಿವೇಷ ಜಾನಪದ ನೃತ್ಯ ಸಮೂಹ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಹುಲಿವೇಷವೂ ಉಂಟು.

ನಗೆ ಹನಿ

ನೇತ್ರಾವತಿ,
ನಾಲ್ಕನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಬಿಬಿಎ

ಪೀಚರ್: ಯಾಕೋ ಗುಂಡ ನಿನ್ ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಪೀಚರ್ ಯಾರೋ ಫೋಟೋ ಅಂಟಿಸಿದ್ದಿಯಾ..?

ಗುಂಡ: ನಮ್ ಅಕ್ಕನ ಗಂಡಂದು ಮೇಡಂ

ಪೀಚರ್: ಯಾಕೋ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದ್ಯಾ?

ಗುಂಡ: ಇಲ್ಲ ಮೇಡಂ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಭಾವ ಚಿತ್ರ ಅಂಟಿಸಿ ಅಂತಾ ಅದೇನೆ ಅಂಟಿಸಿದ್ದೀನಿ!!

ಆಹಾರದ ಲಾವಣಿ

ರಾಗಿಮುದ್ದೆ, ಚೋಳದರೊಟ್ಟಿ ಎತ್ತಾಗೋಯ್ತು ಪ್ಯಾಪ್ಪಿ ಮಂದಿರಾ..

ಫಿಜಾ ಬರ್ಗರ್ ಚಾಟ್ ಅಂತ ಬಾಯ್ ಬಾಯ್ ಬಿಡ್ತೀರಾ..

ಡಯಟ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಓಟ್ ಕೆಲೋಕ್ ತಿಂತೀರಾ

ಅಮ್ಮಮಾಡಿದ ರುಚಿಕರ ತಿಂಡಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕಿಡ್ತೀರಾ

ಕಾಲು ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಹಾಕಿ ಕುರ್ ಕುರ್ ತಿಂತಾ ಟಿಪಿ ನೋಡ್ತೀರಾ

ಮೈಬಗ್ಗಿ ದುಡಿಯೋದ್ ಬಿಟ್ಟು ಜಿಮ್ಮಿಗೊಗ್ಗಿರಾ,

ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಕು ಮೆಷಿನ್ ಬಳಸಿರಾ

ಪಾರ್ಟಿ ಪಬ್ಬೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಡಿದು ತಿಂದು ತೇಗ್ತೀರಾ

ಹೀಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಖಾಯಿಲೆ ಬರದೇ ಚೆನ್ನೆಲ್ ಇರ್ತೀರಾ

ಕಂಪನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಸಿ ಗಾಳಿಲಿ ತಂಪಾಗಿರ್ತೀರಾ

ರೈತ ಮಾಡೋ ಕೆಲಸೆಲ್ಲ ನೀವೇಲ್ ಮಾಡ್ತೀರಾ

ರೈತ ರೈತ ರೈತ ಅಂತ ಬಾಯ್ ಬಡ್ಕೋಳ್ತೀರಾ

ಅವರು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗೆ ಬೆಲೆನೆ ಇಲ್ದಾಂಗ್ ಮಾಡ್ತೀರಾ

ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡ್ತೀರಾ ಸುಗ್ಗಿ ಮರೀತೀರಾ

ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡ್ತೀರಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮರೀತೀರಾ

ರೈತ ಮಾಡೋ ಕೆಲಸೆಲ್ಲ ನೀವೇಲ್ ಮಾಡ್ತೀರಾ

ರೈತ ರೈತ ರೈತ ಅಂತ ಬಾಯ್ ಬಡ್ಕೋಳ್ತೀರಾ

ಅವರು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗೆ ಬೆಲೆನೆ ಇಲ್ದಾಂಗ್ ಮಾಡ್ತೀರಾ

ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡ್ತೀರಾ ಸುಗ್ಗಿ ಮರೀತೀರಾ

ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡ್ತೀರಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮರೀತೀರಾ

ನಮ್ಮ ರಾಮನಗರ

ಕನ್ನಡದ ನಾಡು ಚಂದ ಕನ್ನಡದ ಬೀಡು ಚಂದ

ಕನ್ನಡದ ನೆಲ ಚಂದ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಹಾಡು ಚಂದ//

ರಾಮನಗರ ಜಿಲ್ಲೆ ನೋಡ ರೇಷ್ಮೆಯ ನಾಡ ನೋಡ

ರೇಷ್ಮೆಯ ಬೆಳೆಯ ಬೆರಗ ನೋಡ ನಮ್ಮ ರೇಷ್ಮೆ ನಾಡ

ಸೊಬಗ ನೋಡ// ಕನ್ನಡದ//

ಕನಕಪುರ ಬೀಡ ನೋಡ

ಕನಕಾಂಬರ ಹೂವ ನೋಡ

ಕನಕಾಂಬರ ಹೂವ ಸಿರಿ ನೋಡ

ನಮ್ಮ ಕನಕಾಂಬರ ಹೂವ ಚೆಲುವ ನೋಡ// ಕನ್ನಡದ//

ಚೆಂದಾದ ಗೊಂಬೆ ನೋಡ ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ ನಾಡ ನೋಡ

ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ ನಾಡ ಸಿರಿ ನೋಡ ನಮ್ಮ ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ ನಾಡ

ಚೆಲುವ ನೋಡ//ಕನ್ನಡದ//

ಮಾಗಿದ ಮಾವು ನೋಡ ಮಾಗಡಿ ನಾಡ ನೋಡ

ಮಾಗಡಿ ನಾಡ ಸಿರಿ ನೋಡ ನಮ್ಮ ಮಾಗಡಿ ರಂಗನ

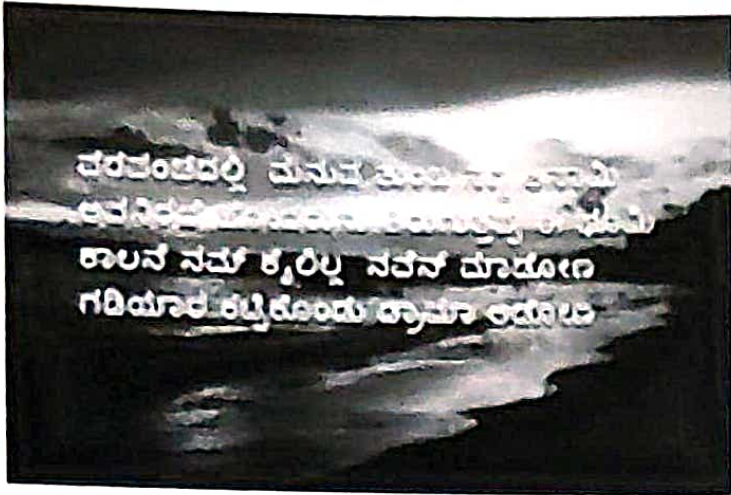
ಚೆಲುವ ನೋಡ//ಕನ್ನಡದ//

ಬದುಕಿನರ್ಥವೇ ದೀಪ

ಅರ್ಚನ ಬಿ.ಕೆ
ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗ

ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದ ಬೆಳಕನ್ನು ಜಗಕೆ ನೀಡುತ್ತಲಿಹುದು ದೀಪ
ತಾನೆ ಉಲಿದು ಪರರ ತಮಂಧವ ತೊಲಗಿಸುವುದು ದೀಪ
ಕತ್ತಲೆಯ ಕೋಣೆಗೆ ಬೆಳಗಿನ ಗಗನ ರವಿಯಂತಿಹುದು ದೀಪ
ಭೇದದ ಜ್ವಾಲೆ ಹಚ್ಚಿದವರಿಗೆ ಭೇದವಿಲ್ಲದ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡುವುದು
ಜಾತಿ ಧರ್ಮ ಭೇದವ ತೋರದೆ ಸಮಾನವಲಿ ಕಾಣುವುದು ದೀಪ
ವಿಕಾಂತದ ರಾತ್ರಿಗಳ ನೋಡಿಯೂ ತನ್ನನ್ನೇ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು
ದೀಪ ಹುಟ್ಟಿನಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಮಸೂದ ಗೋಲಿಯಲಿ
ಇಳಿಯುವುದು ದೀಪ ಕಲನಿಮಿಷ ನೋಡಿದರೆ ತನ್ನೊಳಗೆ
ನವಚೈತನ್ಯವ ತುಂಬುವುದು ದೀಪ ಜಗಕ್ಕಲ್ಲ ಬೆಳಕಾಗಿ ಜೀವನದ
ಅರ್ಥವ ಸಾರುವುದು ದೀಪ

ವಿಜ್ಞಾನದ ಸ್ವಯಂಚ್ಛತೆ

ನಿಜ ವಿಜ್ಞಾನದ ಕಾಲವು ತಿಳಿಸದಾಗಿದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ಹಳೆಗಿಡಕ್ಕೆ ನಾನೆ ನೇಣು ಬಿಗಿದು ಉಸಿರಿದ್ದು
ಬದುಕದಂತಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಚಿತ್ತಾರ ಬಿಡಿಸಿದ ಪ್ರಕೃತಿ
ನಭದೊಳಗೆ ನಮ್ಮದ್ದಾಗಿ ಬಸಿರೊಳಗೆ
ಕಂದವಿತ್ತೆಂದು
ನೋಡದೆ ಮನೆಯಲಿದ್ದು ಬದುಕದಂತಾಗಿದ್ದೇವೆ,
ಸ್ವನಂಬಿಕೆ ಸ್ವಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲದವರು ನಾವೆಲ್ಲ
ಸರ್ವೋಚ್ಚಜ್ಞಾನಿಗಳೊಡನಿದ್ದು ತಿಳಿದೂ
ತಿಳಿಯದವರ ನಡುವಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದೂ
ಬದುಕದಂತಾಗಿದ್ದೇವೆ,
ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯ ಮೌಢ್ಯದಲ್ಲಿ
ಓದುಗರೆಂದೆನಿಸಿರುವ
ನೀವೆಲ್ಲಾ ಈ ಕವನದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕಾರವು ನಿಮಗೆಲ್ಲ,
ತಿಳಿದು ಪರರಿಗೇಳುತ್ತಲಿ ಬದುಕದಂತಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ನೋಡಲಿ ಚಿನ್ನಾ, ಹೊನ್ನಿನಾ ಬಣ್ಣ
ಹೊತ್ತಿರುವ ಅರುಣನು ತೆರೆದಿಹನು ಕಣ್ಣು :
ಹಸಿರು ಹಂದರದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಹುದು ಬೆಳಕು
ಹರಿಸುತ್ತ ಕವಿದಿರುವ ಕತ್ತಲೆಯ ಮುಸುಕು :
ವನದೇವಿ ನಿಂದಿಹಳು ವಧುವಂತೆ ನಾಚಿ
ಅಪ್ಪಿರಲು ರವಿಕಿರಣ ಬಾಹುಗಳ ಚಾಚಿ :
ಸುಮಸಿರಿಯ ಸವಿಗಂಪು ಹರಡಿರಲು ಧರೆಯಲಿ
ಕೋಗಿಲೆಯ ಕಲಕಂಠ ಉಲಿದಿಹುದು ಇಂಪಿನಲಿ :
ನೋಡಲಿ ಬೆಳ್ಳನೆಯ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಾಲು
ಬಾನಲಿ ತೇಲಿಹವು ದಿಬ್ಬಣದ ಓಲು :
ಚಿಲಿಪಿಯ ರವಚೆಲ್ಲಿ ಗಗನಕ್ಕೆ ಹಾರಿ
ಮೇಘಮಾಲೆಗಳಂತೆ ನಲಿದಿಹವು ಸಾರಿ :
ತರುವಲ್ಲಿ ತೂಗಿಹುದು ಹಕ್ಕಿ ಗೂಡೊಂದು
ತಾಯಿ ತಂದಿಹುದು ತುತ್ತ, ತನ್ನ ಮರಿಗೆಂದು :
ನೋಡಲಿ ಕಂದ ತಾಯಿ - ಮಗಳ ಚೆಂದ
ಎಂದಿಗೂ ಅಳಿಯದ ಮಮತೆಯ ಅನುಬಂಧ :
ರೆಕ್ಕೆ ಬಲಿತರೆ ಸಾಕು ಪುರಂದು ಹಾರು
ಸುರಂದು ಹಾರುವವು ಜೊತೆಯ ಸೇರಲು :
ಗೂಡು ಖಾಲಿ ತಾಯೆ ಮಡಲೂ ಖಾಲಿ
ಕಂಬನಿಯ ಪೂರೆಯೊಂದೇ ಅಡ್ಡಬೇಲಿ
ಹಸಿರು ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿರಲು ವನದೇವಿ
ಸುರಿಸಿಹನು ಬೆಳಕನ್ನು .

ಸೈಹದ ಸೆರೆ

ನಿನ್ನ ಕಂಗಳ ಕರಗತ ಇಂದು,
ನೂರು ಕವಿತೆಗಳ ಬರೆಸಿದೆ!
ನಿನ್ನ ಮೌನದ ಹೇಮ ಬಿಂದು,
ಎನ್ನ ಮನವ ಕೆರಳಿಸಿದೆ.
ಕನಸಿನ ನೆನಪುಗಳ
ಮರೆಯದ ಒಲುಮೆಗಳ
ಮೌನದ ಅನುಭವಗಳ
ಭಾವ ತುಂಬಿ ಬರೆದೆ.
ಕಂಗಳಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಂಬನಿ ಬೇರಲಿ,
ಕವಿತೆಯು ಬರೆದದ್ದು ಮೌನದ ಬೇಲಿಯಲಿ!
ಕವಿತೆಗೆ ಕಂಗಳಾಗಿದ್ದು, ನೀ ಎನ್ನ ಉಸಿರಲಿ
ಜಾಗವ ಮಾಡುವೆಯ ಚಣವನು ಅರಿತು!
ಚಾವಣಿ ಮೇಲೆ ಚಾಪಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು!
ಚರದೊಳಗಿಂಚರ ಚಿಪ್ಪಿನದು, ಗೆಳತಿಯ
ಚಲಿಸುವ ಚೇತ್ತಾರ, ಸೇಹದ ಸೆರೆಯದು

ನಳಿನ ಕೆ.ಆರ್
ದ್ವಿತೀಯ ಪಿ.ಐ.

ನಿನ್ನೊಂದು ಯಾತನೆ,
ನಿನ್ನ ಹಾಕಿ ಕುಳಿತಿದೆ!
ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಮರೆಯದಂತೆ
ನಿನ್ನ, ಕಾದು ಉಳಿದಿದೆ!

ಮನಸ್ಸು

ಅಸೂಯೆ ಎಂಬ ಅರಸನ ಮುಂದೆ
ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕರುಣೆ ಎಂಬ ಕೂಲಿಕಾರ
ಜೀತದಾಳಾಗಿರುವನು
ಆದರೆ ಅರಸನಿಗೆ ತಳಿಯದು
ಕೂಲಿಕಾರನಿಲ್ಲದ ಅರಮನೆಯು
ಸೆರೆಮನೆ ಎಂದು

ರಮ್ಯಾ ಎನ್.
ನಾಲ್ಕನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಬಿಬಿಎ

ಅಹಂಕಾರ

ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಧೂಳಿನಂತೆ
ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ
ಕೊಡದಂತೆ ಅರಳಿ ತನ್ನನೆ ತಾನೆ
ಸುಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಪವಿತ್ರ ಜಿ.
ನಾಲ್ಕನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಬಿಬಿಎ

ದೇವರು ಅಪ್ಪನ ಮಾಡಿದನು

ದೇವರು ಅಪ್ಪನ ಮಾಡಿದನು
ಪರ್ವತದ ಗಟ್ಟಿತನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಟ್ಟಿ ಇಳಿಸಿ
ಮರದ ಔನ್ನತ್ಯವನ್ನು ಇಳಿಸಿ ತಂದು
ಸೂರ್ಯನ ಹಿತವಾದ ಕಿರಣಗಳ ಸೋಸಿ
ಸಮುದ್ರದ ಅಗಾಧ ಪ್ರಶಾಂತತೆ ಸುರಿದು

ಮಾತೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ದಯಾಳು ಹೃದಯವ ಹುಡುಕಿ
ನೆಮ್ಮದಿಯನೀವ ರಾತ್ರಿಯ ತೋಳುಗಳ ಬಳಸಿ
ಸಹಸ್ರಮಾನಗಳ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲದ ಸೇರಿಸಿ
ಗರುಡನ ಗಮನದ ವೇಗವ ಸೆಳೆದು

ಚೈತ್ರದ ಸುಪ್ರಭಾತದ ಸಂತಸವ ಸವರಿ
ಸಾಸಿವೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಮತೆಯ ಪೂಸಿ
ಅನಂತವ ಅಪರಿಮಿತ ತಾಳೆಯ ಅರಸಿ
ಸಂಸಾರದ ಅಗತ್ಯಗಳ ಆಳವೆ ಅಳೆದು

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಗುಣಗಳ ಗಣಿಯನೇ ಕೂಡಿ
ಸೇರಿಸಿ ನೀನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ
ತನ್ನದೇ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ರೂಪದಲಿ
ದೇವರು ಅಪ್ಪನ ಮಾಡಿದನು .

ಅಲಿಷ .ಬಿ.
ದ್ವಿತೀಯ ಸಿ.ಇ.ಬಿ.ಎ

ನಿಲೀಕ್ಷೆ

ಬಿಂದು ಎಸ್
ಎಸ್.ಇ.ಬಿ.ಎ

ಮೌನವದು ಮಡುಗಟ್ಟಿ
ಮೋಹನವ ಮರೆತಿರಲು
ಮೋಹದಿಂದ ನನ್ನ
ಮರೆಯಬಹುದೆ

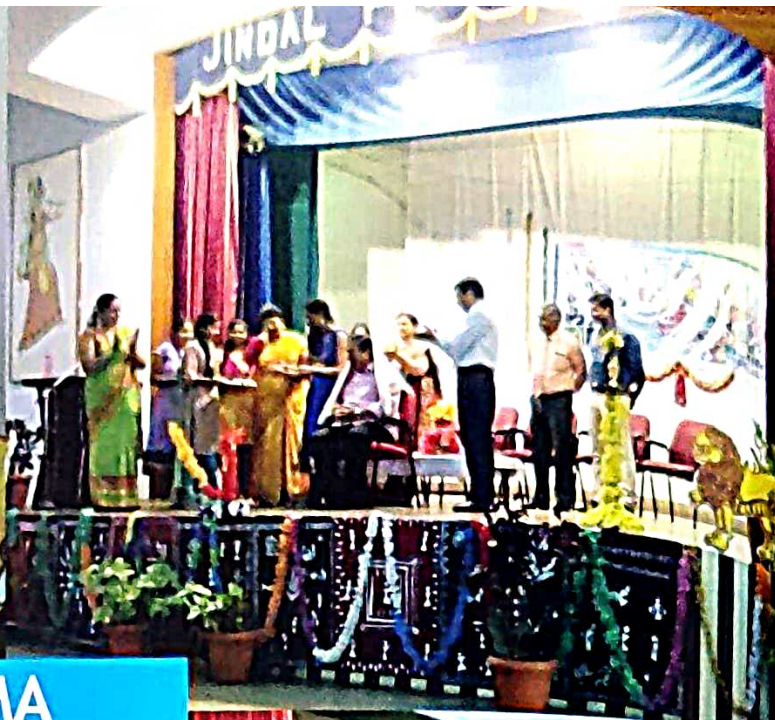
ನೀನಿಲ್ಲದಾ ದಿನವೂ
ಎಣಿಸೆಣಿಸಿ ತಾರೆಗಳ
ನಾನೆನಿತು ಸೊರಗಿಹೆನು
ತಿಳಿಸಬಹುದೆ

ನಿನ್ನ ನಿಜ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ
ಪರಿಮಳದ ನೆನಪಿನಲಿ
ಇನ್ನೂ ತೇಲುತ್ತಲಿಹೆನು
ಅರುಹಬಹುದೆ

ಮಳೆಯ ಹನಿಗಳ ಮುತ್ತು
ಮೋಡದಲಿ ಅಪ್ಪಿದರೆ
ನಾನು ನಿನ್ನಯ ಮಡಿಲು
ಸೇರಬಹುದೆ

ನಾನಿಲ್ಲಿ ನೀನಲ್ಲಿ
ಇನ್ನು ದಿನವೆನಿತೊ ಅಲ್ಲಿ
ಕಾಯುತಿಹ ಬಾಹುಗಳಿಗೆ
ಮರಳಬಹುದೆ
ಮೌನವದು ಮಡುಗಟ್ಟಿ

NUDI SAMBHRAMA

TEACHERS DAY

HINDI DAY

DEGREE EXCURSION

PU SPORTS DAY

DEGREE SPORTS DAY

एक नगर में एक सेठ रहता था। उसके कोई गुरु नहीं थे। वे अपने नौकरों से कहा बाहर जाकर ऐसे व्यक्ति को लाओ, जो गुरु बन सके। नौकर गया और एक व्यक्ति को लाया। वह चोर था। सेठ को पता नहीं था कि वह चोर है। सेठ ने उसे अपना गुरु मान लिया। कई साल तक चोर सेठ के घर में रहा। एक दिन सेठ स्नान खरीदने के लिए बाहर गया। वह अपने गुरु को साथ ले गया। रास्ते में एक नदी पड़ी। उस चोर ने सेठ से कहा कि गर्मी में नदी में स्नान कर लिया जाएँ। वह किनारे पर अपना सारा सामान रख गया। चोर ने सेठ से कहा—“आप नदी में आँख बंद करके डुबकी लगाये और जब तक मैं आपको आवाज न दूँ तब तक आप पानी से बाहर न निकलना। सेठजी जैसे ही डुबकी लगाते चोर सारा पैसा लेकर चंपत हो गया।

काफ़ी देर हो गई सेठ पानी में ही खड़ा रहा। तभी भगवान चोर को पाम गये और उससे कहा कि सेठ ने तुम्हारे ऊपर विश्वास किया और वह अभी भी पानी में खड़ा तुम्हारा इंतजार कर रहा है। चोर भगवान के साथ नहीं आया। उसने सेठ को आवाज दी। सेठ अपने गुरु की आवाज सुनकर बाहर आया। भगवान ने सेठ को अपना सलीक रूप दिखाया। सेठ अपने गुरु के पैरों में गिर गया और कहा :-

‘गुरु गोविंद दोउ खड़े, काके लागु पाये।

मिलिहा गुरु आपने, जिन गोविन्द दियो मिलाइ ॥’

हमें इससे यह शिक्षा मिलती है कि हमें अपने गुरु की बुराई नहीं करनी चाहिए। उन पर सच्ची श्रद्धा रखनी चाहिए।

कोमल पुण्डीर
द्वितीय वर्ष की कॉम

सच की ताकत

‘सच बग़वर तप नहीं’ अर्थात् सत्य के बग़वर कोई दृमर्गी तपस्या नहीं है। प्रसिद्ध भक्ति मार्गी कवि कबीरदास की उपयुक्त सृक्ति पढ़ने में भले ही सहज प्रतीत होती है, परंतु यह सृक्ति स्वयं में एक विस्तृत, विशाल एवं गहन अर्थ संजोए हुए है। यदि हम सृक्ति का वास्तविक अर्थ समझ लिया जाए तो हमारे जीवन के कई संताप एवं दुख काफ़ी सीमा तक कम हो सकते हैं।

सत्य का स्वरूप अत्यंत विस्तृत एवं महान है। यह अटल होता है। इसका प्रारूप भूत, वर्तमान तथा भविष्य तीनों ही कालों में एक समान रहता है। सत्य की महिमा सर्वोपरि है। इसलिए हिंदुओं के धर्मग्रंथ ‘गीता’ एवं वेदों में ईश्वर को ‘सत्य स्वरूप’ कहा गया है। परमपिता परमेश्वर के संपूर्ण स्वरूप ‘सत्यम शिवम सुंदरम’ में भी सत्य को प्राथमिकता दी गई है। अतः हरेक योगी, साधक, तपस्वी तथा आम नागरिक भी जब तक सत्य की साधना न करें वह ईश्वर के सही स्वरूप को अपने मन या चित्त में धारण नहीं कर सकते।

हम सभी मानते हैं कि सभी मनुष्यों को सत्य बोलना चाहिए। वचन से ही हमें यह शिक्षा प्रदान की जाती है कि झूठ बोलना पाप है। सभी धर्मग्रंथ लोगों को सत्य बोलने के लिए उत्प्रेरित करते हैं। परंतु विडंबना यह है कि हम सभी कहीं न कहीं, किसी न किसी रूप

में प्रत्यक्ष या परोक्ष झूठ का सहारा लेते हैं। अब प्रश्न यह उठता है कि यह जानते हुए कि हमें झूठ नहीं बोलना चाहिए, फिर भी हम सत्य पर अटल नहीं रह पाते। आखिर क्यों? वे कौन से कारक हैं जो मनुष्य को असत्य बोलने पर विवश करते हैं। इससे पूर्व यह प्रश्न उठता है कि सत्य क्या है? अथवा सत्य का स्वरूप कैसा है?

सत्य क्या है? इसका उत्तर स्वयं अत्यंत विस्तृत एवं महान है। परंतु साधारण शब्दों में ‘जो सम अथवा विषम सभी परिस्थितियों में अटल अथवा एक रूप हो वही सत्य है’। साधारण मनुष्य के लिए

सत्य का मार्ग अत्यंत कठिन होता है अथवा दूसरे शब्दों में सत्य के पथ पर चलने वाला मनुष्य असाधारण होता है। आधुनिक युग में जहाँ मनुष्य में अमंतोष एवं स्वार्थ लोलुपता चरम पर है। इन परिस्थितियों में उपर्युक्त कथन की सत्यता की ओर भी अधिक बल मिलता है। जब कोई मनुष्य सत्य को अपना लक्ष्य बनाता है तो आवश्यक है कि वह अपनी चारित्रिक दुर्बलताओं पर भी विजय प्राप्त करने का प्रयास करें। यदि हम बिना मन को तोले ही सत्य पालन का प्रयास करेंगे तो कुंठा और हीन भावना का जन्म हो सकता है।

सच के पथ पर चलने वाले व्यक्ति के मार्ग में अनेकों मुश्किलें आती हैं। सत्य का आचरण करने वाले व्यक्ति को जीवन में अनेक कठु अनुभवों का सामना करना पड़ता है। सत्यवादी हरिश्चंद्र, महात्मा गाँधी आदि व्यक्तियों का जीवन-चरित्र इसका प्रमाण है। ऐसे महान व्यक्तियों को शुरू-शुरू में सत्य के मार्ग पर चलकर अनेक कठिनाईयों से झूझना पड़ा था। अतः इस मार्ग पर वहीं व्यक्ति अडिग रह सकता है जिसमें दृढ़ इच्छाशक्ति हो और जो सत्य को ही जीवन का परम उद्देश्य मानता हो। उसकी दृष्टि में असत्य अथवा झूठ से बढ़कर तीनों लोकों में कोई दूसरा पाप नहीं हो। वह सत्य को ही ईश्वर का एक रूप मानता हो। सत्य में ही उसे ईश्वर प्राप्ति की सुखद अनुभूति होती हो।

सत्य की महता को उजागर करते हुए कवीरदास जी ने कहा है—

'साँच बराबर तप नहीं, झूठ बराबर पाप।

जाके हिरदे साँच हैं, ताके हिरदे आप ॥'

इतिहास में अनेकों महानुभूतियों ने जन्म लिया जो सत्य के मार्ग पर चलते हुए अमर हो गये। अनेकानेक महामानवों ने सत्य के लिए स्वयं को समर्पित करके इसके महत्व को सिद्ध किया है। सतयुग के राजा दशरथ हो या फिर सत्यवादी राजा हरिश्चंद्र, महाभारत काल के पितामह भीष्म हो या फिर आधुनिक युग के महात्मा गाँधी सभी को सत्य के मार्ग पर अनेकों बार अग्नि परीक्षा से गुजरना पड़ा। परंतु ये सभी सत्य पथ से विचलित नहीं हुए। संपूर्ण विश्व युग-युगांतर तक इन महात्माओं को श्रद्धा सुमन अर्पित करता रहेगा। इनके आदर्श एवं इनकी सत्य-निष्ठा भावी पीढ़ी का सदैव मार्गदर्शन करती रहेगी।

काजल वंसल

द्वितीय वर्ष बी.कॉम

ईश्वर की मददत

एक समय की बात है किसी गाँव में एक साधु रहता था। वह भगवान का बहुत बड़ा भक्त था और निरंतर एक पेड़ के नीचे बैठकर तपस्या किया करता था। उसका भगवान पर अटूट विश्वास था और गाँव वाले भी उसकी इज्जत करते थे। एक बार गाँव में बहुत भीषण बाढ़ आ गई। चारों तरफ पानी ही पानी दिखाई देने लगा। सभी लोग अपनी जान बचाने के लिए ऊँचे स्थानों की तरफ बढ़ने लगे। जब लोगों ने देखा कि साधु महाराज अभी भी पेड़ के नीचे बैठे भगवान का नाम जप रहे हैं तो उन्हें यह जगह छोड़ने की सलाह दी। पर साधु ने कहा—तुम लोग अपनी जान बचाओ, मुझे तो मेरा भगवान बचाएँगा। उनकी हठ के आगे बचाव दल भी उन्हें लिए वगैर वहाँ से चला गया। कुछ ही देर में पेड़ बाढ़ की धारा में बह गया और साधु की मृत्यु हो गई। मरने के बाद साधु महाराज स्वर्ग पहुँचे और भगवान से बोले—हे प्रभु ! मैंने तुम्हारी पूरी लगन के साथ आराधना की, तपस्या की पर जब मैं पानी में डूबकर मर रहा था, तब तुम मुझे बचाने नहीं आये, ऐसा क्यों प्रभु ? भगवान बोले, हे साधु महात्मा ! मैं तुम्हारी रक्षा करने एक नहीं बल्कि तीन बार आया। पहला ग्रामीणों के रूप में, दूसरा नाव वाले के रूप में और तीसरा हेलीकॉप्टर बचाव दल के रूप में किन्तु तुम मेरे इन अवसरों को पहचान नहीं पाए।

फरहीन
प्रथम वर्ष बी.कॉम

मंदिर का पुजारी

बार की बात है कि एक समृद्ध व्यापारी जो सदैव अपने गुरु से शर्मा करके कुछ न कुछ मुकर्म किया करता था। गुरु से बोला- 'देव धनार्जन हेतु मैं अपना गाँव पीछे ज़रूर छोड़ आया हूँ, हर समय मुझे लगता रहता है कि वहाँ पर एक ऐसा देवालय था जहाँ जिसे अच्छे संस्कारों में लोगों को सुसंस्कृत किया जाये। अक्षरों को शरण मिलें, वस्त्रहीन को वस्त्र मिलें, रोगियों को और चिकित्सा मिलें, बच्चों अपने धर्म के वास्तविक स्वरूप से गत हो सकें।' सुनते ही गुरु प्रसन्नतापूर्वक बोले- 'केवल गाँव क्यों, तुम ऐसा ही एक मंदिर अपने इस नगर में भी बनवाओ।' पुजारी को सुझाव पसंद आया और उसने दो मंदिर एक अपने और दूसरा अपने नगर में जहाँ वह अपने परिवार के साथ था, बनवा दिए। दोनों देवालय शीघ्र ही लोगों की श्रद्धा के वन बने। लेकिन कुछ दिन ही बीते थे कि व्यापारी ने देखा कि गाँव के लोग गाँव के मंदिर में आने लगे हैं, जबकि वहाँ पहुँचने का रास्ता काफ़ी कठिन है। उसकी समझ में नहीं आ रहा था कि क्यों हो रहा है ?

पुजारी मन से वह गुरु जी के पास गया और सारा वृत्तान्त कह दिया। गुरु जी ने कुछ विचार किया और फिर उसे यह परामर्श दिया कि वह गाँव के मंदिर में सेवा के लिए बुला ले। उसने ऐसा ही नगर के पुजारी को गाँव और गाँव के पुजारी को नगर में सेवा नियुक्त कर दिया। कुछ ही दिन बीते थे कि वह यह देखकर चिंतन ग्रस्त हो गया कि अब गाँव के लोग नगर के मंदिर की ओर रुख करने लगे हैं। अब तो उसे हैरानी के साथ-साथ परेशानी भी भव होने लगी। बिना एक क्षण की देरी के वह गुरुजी के पास जाकर हाथ जोड़ कर कहने लगा- 'आपकी आज्ञानुसार मैंने दोनों मंदिरों का स्थानांतरण किया लेकिन समस्या तो पहले से भी तीव्र हो चली है कि अब तो मेरे गाँव के परिचित और परिजन कष्टग्रस्त और क्रिया-भाड़ा खर्च करके नगर के देवालय में आने लगे हैं। मुझसे यह नहीं देखा जाता।'

व्यापारी की बात सुनते ही गुरु जी सारी बात समझ गये और उन्होंने परेशानी छोड़ी। दरअसल जो गाँव वाले पुजारी थे वे का अच्छा स्वभाव ही हैं जो लोग उसी देवालय में जाना चाहते हैं, वहाँ वे होते हैं। उनका लोगों से निःस्वार्थ प्रेम, उनके धर्म दुःखी होना, उनके सुख में प्रसन्न होना, उनसे मित्रता का भाव, कम ही लोगों को उनकी ओर आकर्षित करता है और वे स्वतः ही उनकी ओर खिंचे चले आते हैं।' अब सारी बात पुजारी की समझ में आ चुकी थी।

मित्रों हमें भी यह बात अच्छे से समझनी चाहिए कि हमारा स्वभाव हमारे वाहरी रंग-रूप से नहीं हमारे व्यवहार से निर्धारित है। हमें दूसरों के मुख-दुःख को ज़रूर वांटना चाहिए।

रोनक शर्मा
द्वितीय वर्ष बी.कॉम

सारे रिश्ते टूट गये

एक बार एक बहुत सुंदर लड़की थी। वह इतनी सुंदर थी जो भी उसे देखता, देखता ही रह जाता। पर उसे गुस्सा बहुत आता था। गुस्से में वह किसी से कुछ भी कह देती। घर के सब लोग उसकी इस आदत से बहुत परेशान थे। एक बार उसके पिता ने उसे सबक सिखाने की सोची। उसके पिता ने उसे कुछ कील और हथोड़ा दिया और कहा, एक महीने तक हम एक एकट्टिविटी करेंगे जिसमें तुम्हें बस एक महीने तक गुस्सा कम करना है उसके बाद तुम चाहो गुस्सा कर सकती हो। और जब भी तुम्हें गुस्सा आये और तुम किसी से बुरी तरह बोल दो तो एक कील दीवार में लगा देना। और कोशिश करनी है गुस्सा कम करने की। लड़की तैयार हो गयी। उसे जब भी गुस्सा आता और वह किसी को कुछ देती तो एक कील दीवार में लगा देती। पहले दिन उसने दीवार में ३० कील लगा दी। पर धीरे-धीरे दीवार में लगने वाली कील कम होने लगी। २५ ही दिन में उस लड़की ने सबसे बुरी तरह बोलना कम कर दिया। अब उसके पिता ने उससे कहा कि अगर तुम एक बार भी गुस्सा न होने पर किसी से बुरी तरह न बोले तो अपने द्वारा लगाई हुई कील में से एक कील निकाल देना। लड़की ने वैसे ही किया। १ महीने के अंत तक दीवार से सब कील निकल गई। लड़की बहुत खुश हुई कि वो इस खेल में जीत गई। और अपने पिता जी से कहने लगी, देखिये सब कील दीवार से निकल गई पर क्या दीवार पहले जैसी सुंदर दिख रही है। पिता ने अपनी बेटी को समझाया इसी तरह जब तुम किसी पर गुस्सा करती हो तो तुम्हारे रिश्तों में खराब निशान छूट ही जाते हैं। और एक दिन यही निशान रिश्तों को भी खराब कर देते हैं, लड़की को बात समझ में आ गई और उसने उसी दिन से गुस्सा करना बहुत कम कर दिया।

हेमंती माजी
द्वितीय वर्ष बी.सी.ए.

लालच

मौसम हसीन हो गया था। बारिश तो सुबह भी हुई थी लेकिन शाम की बारिश ने मौसम को और ज्यादा मदमस्त और खूबसूरत कर दिया था। आज जेल में

उसका उन्नीसवां दिन था। अभी उसकी जमानत नहीं हुई थी। रिमांड के बाद अब वह ज्यूडिशियल कस्टडी में था। लेकिन बाहर के इस हसीन मौसम की उसे खबर नहीं थी। भीतर बैरक की चार दिवारी में उमस और सीलना भरी गर्मी थी। मच्छर भी काट रहे थे। वह परेशान, त्रस्त और बेचैन था। अब वह अपनी गलती पर पछता रहा था। रिश्वत के उसने पूरे डेढ लाख रुपये मांगे थे। उसे एक लाख की ऑफर की गई थी। मगर वह डेढ लाख की जिद पर अड़ गया था। इसी लेन-देन की रस्साकशी में उसे रंगे हाथों पकड़ लिया गया। अब उसका सारा कैरिअर दाव पर था, सालों साल केस चलेगा सो अलग। छः मास से लेकर दो साल तक कैद हो सकती है।

भीतर ही भीतर वह बहुत रोया। उसने बहुत पश्चाताप किया की उसे ऐसा नहीं करना चाहिए था। अदालत के बाहर इस केस को कमजोर करने के लिए उससे आठ-दस लाख रुपये मांगे जा रहे थे। बरी भी हो गया तो भी उस पर रिश्वत का भद्दा दाग तो लग ही गया था। उसने वकील से कहा, केस को जैसे भी हो रफा करवाइए। पैसों की फिक्र मत करना।

पास ही खड़े उसके अठारह वर्षीय बेटे ने कहा “डैडी हमने आपसे कई बार कहा मगर आपने हमारी एक नहीं सुनी। अपने कैरियर के साथ-साथ आपने सारे परिवार का कैरियर बर्बाद कर दिया। लालच सब कुछ तबाह कर देता है। इज्जत, शोहरत, जिंदगी सब कुछ।

पूजा गनी
द्वितीय सी.ई.बी.ए.

मुस्कान

एक मुस्कान काफी मज़ाक उड़ाने के लिए।
एक मुस्कान काफी है दुःख दूर करते, हँसाने के लिए।
जब सवाल हो तो एक मुस्कान काफी है खिसक जाने के लिए।
क्योंकि एक मुस्कान काफी है जवाब देने के लिए।

अंसु ए.
द्वितीय सी.ई. बी. ए.

मनुष्य और पैसा

आज की भौतिकता की दौड़ में मनुष्य दिन-रात पैसे के पीछे भाग रहा है। वह लाखों, करोड़ों, अरबों धन इकट्ठा कर रहा है। और जितना ज्यादा धन इकट्ठा करता जाता है। उतना ही कंजूस होता रहता है। लेकिन एक दिन इस सारी सम्पत्ति को छोड़कर मृत्यु को प्राप्त होता है। व्यक्ति धन संपत्ति के पीछे क्यों भागता है? यह एक प्रश्न है। इस प्रश्न पर उसका कहना है कि विपत्ति के लिए धनसंग्रह करना पड़ता है। लेकिन यहाँ मेरा विचार है कि अच्छे व्यक्ति के लिए विपत्ति नहीं आती और यदि दुर्भाग्य के कारण अच्छे व्यक्ति पर विपत्ति आती है तो संग्रह किया हुआ धन नष्ट हो जाता है। अतः विपत्ति के लिए धन संग्रह करना यह प्रश्न गलत है। दूसरा प्रश्न है कि विपत्ति के लिए धन संग्रह करना पड़ता है। इस विषय में कथन है कि :

“पूत कपूत तो क्यों धन संचय?

पूत सपूत तो क्यों धन संचय?”

अर्थात् कुपुत्र तो इकट्ठे किए हुए धन को नष्ट कर देगा और सुपुत्र को धन की आवश्यकता नहीं है। वह अपना गुजारा स्वयं कर लेगा। इस प्रकार पैसा उतना ही ठीक है जिससे गुजारा चलता है।

“पैसा मनुष्य के लिए है। मनुष्य पैसे के लिए नहीं होने चाहिए।”

काजल दहिया
प्रथम पी.सी.एम.सी.

माँ के नाम

घुटनों से रेंगते-रेंगते,
कब पैरों पर खड़ा हुआ
तेरी ममता की छाँव में
जाने कब बड़ा हुआ,
तेरी दुआओं के साथ,
मैं छोड़ आया कलकता की गलियाँ
कुछ बनने की तमन्ना से,
मैं आया तुझसे बहुत दूर
तेरी आँखों से बहती,
वह आँसुओं की धारा
मैं अब तक भुला ना पाया माँ।
इतनी दूर आया हूँ तो कुछ बन के ही आऊँगा
कितना भी दूर हो जाऊँ,
तुझे साथ ही पाऊँगा।

अ. पूर्णा सिंह
द्वितीय पी.ई. बी. ए.

जु. 1 October 2017

जिन्दगी की धूप-छाँव

जिन्दगी कुछ पल की हैं ये जिन्दगी,
कब गुजर जायें कुछ पता ही नहीं,
गलियाँ भी करो, करो कुछ सही,
तो इसको ऐसे कि यादगार बन जायें।

तो इसको ऐसे कि लाजवाब बन जायें,
फिर न मिलें ये जिन्दगी,
कुछ पल की हैं ये जिन्दगी,
कब गुजर जायें कुछ पता ही नहीं।

कुछ नाममझियाँ भी करो, पर समझो हर घड़ी,
को कुछ ऐसा काम कि शानदार बन जायें,
को कुछ नाम कि तेरा भी एक इतिहास बन जाये,
फिर से मौका न दें ये जिन्दगी।

कुछ पल की हैं ये जिन्दगी,
कब गुजर जायें कुछ पता ही नहीं,
दिल की भी बात सुनो, मन की ही हरदम नहीं,
जिन्दगी जियो गीत की तरह की एक साज बन जायें।

और इस जहाँ में आने वाला हर कोई इसे दोहरायें,
फिर न मिलें ये जिन्दगी,
कब कुछ पल की हैं ये जिन्दगी,
कब गुजर जायें कुछ पता ही नहीं।

समय की पहचान

उद्योगों को कहाँ नहीं मुसमय मिल जाता,
समय नष्ट कर कहीं सौख्य कोई भी पाता
आलस ही यह कम रहा है सभी वहाने,
जो करना है, करो अभी, कल हो क्या जाने?
पा सकते फिर नहीं कभी तुम इसको खोकें
चाहो तुम क्यों नहीं चक्रवर्ती भी होके
कर सकता कब कौन द्रव्य है इसकी समता,
फिर भी तुमको नहीं जरा है इसकी चिंता
समय का दिया हुआ अति अनुपम धन है,
यही समय ही अहो तुम्हारा शुभ जीवन है।
तुच्छ भी तुम नहीं एक पल को भी जानो,
पल-पल से ही बना हुआ जीवन को मानो।
करना जो काम, उमी में चित्त लगा दो,
आत्म पर विश्वास करो, संदेह भगा दो।
ऐसा समय भला और कब तुम पाओगे,
खोकर पीछे इससे सर्वथा पछताओगे।

कंचन एम.
प्रथम वर्ष वी. कॉम

फ्रातिमा भानु
द्वितीय वर्ष वी.सी.ए.

हम हैं पढ़े लिखे अनपढ़

हम है पढ़े लिखे अनपढ़

हम पढ़े लिखे सभ्य

अपनी ए. सी. गाडियों में चलते हुए
फेंकते है कूड़ा करकट सडकों पर
मानों फेंक रहे हैं

अपनी नकली सम्पत्ति का
मुखौटा उतार कर।

हम पढ़े लिखे शिक्षित

डाक्टर, इंजीनियर, सी. ए. बनकर
बिकते है दहेज के बाजार में ऊँचे दामों पर
हम तो उनसे भी आगे है जो
बेचते है अपने शरीर को
रोटी के दो टुकड़ों की चाह में

हम पढ़े लिखे साक्षर

यँहा थूकना मना है पढ़कर भी
सालों से वही थूकते आ रहे

मानो थूक रहे हैं
अपने साक्षर होने के

प्रमाण-पत्र पर।

क्या सच में है हम सभ्य?
क्या सच में है हम शिक्षित?
क्या सच में है हम साक्षर?
नही हम हैं पढ़े लिखे अनपढ़।
हाँ। हम है पढ़े लिखे अनपढ़।

अंसु ए.
द्वितीय सी.ई. बी. ए.

कोशिश कर

कोशिश कर, हल निकलेगा।
आज नहीं तो, कल निकलेगा।
अर्जुन के तीर-सा सध,
मरुस्थल से भी जल निकलेगा।
मेहनत कर, पौधों को पानी दें,
वंजर जमीन से भी फल निकलेगा।
ताकत जुटा, हिम्मत को आग दें,
फ़ौलाद का भी वल निकलेगा।
जिन्दा रख, दिल में उम्मीदों को,
गरल के समन्दर से भी गंगाजल निकलेगा।
कोशिशें जारी रख कुछ कर गुजरने की,
जो हैं आज थमा-थमा सा, चल निकलेगा।

रोनक शर्मा
द्वितीय वर्ष वी.कॉम

संसार को मत बदलो

एक वार की बात है एक राजा था जो कि एक समृद्ध राज्य का संचालन करता था। एक दिन वह अपने राज्य के दूर-दराज इलाकों का दौरा करने के लिए गया। जब वह अपने महल में वापिस लौटा,

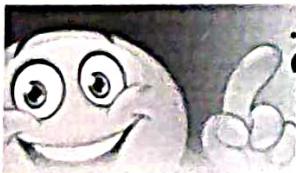

उसे अपने पैरों में बहुत दर्द महसूस हुआ क्योंकि इतनी लम्बी यात्रा पर वह पहली बार गया था और उसकी यात्रा का मार्ग काफ़ी उबड़-खाबड़ था। उसने आदेश पारित किया कि सम्पूर्ण राज्य के सभी मार्गों को चमड़े से पाट दिया जाये जिससे कि यदि भविष्य में कभी कहीं जायें तो उसके पैरों में कष्ट न हो। किन्तु उसके इस आदेश का पालन हो पाना इतना आसान न था। इसके लिए हजारों गायों की खाल की आवश्यकता थी। अतः यह काम बहुत खर्चे वाला था। यह देखकर राजा के एक समझदार मंत्री ने बड़ी हिम्मत जुटा कर उसे सुझाव दिया, 'महाराज ! आपको सारे मार्गों पर चमड़ा बिछा कर इतना अधिक खर्चा करने की क्या आवश्यकता है ? आप चमड़े का एक टुकड़ा काटकर केवल अपने पैरों पर क्यों नहीं पहन लेते ?' पहले तो राजा को उसका सुझाव अजीब-सा लगा, किन्तु वाद में राजा मान गया और उसने अपने पैरों के लिए एक चमड़े का जूता बनवा लिया और उस मंत्री को पुरस्कृत किया।

इस कहानी में एक महत्वपूर्ण संदेश है और वह यह है कि इस संसार में सुख से रहने का मूलमंत्र है कि संसार को बदलने का प्रयाम न करो वल्कि स्वयं को बदल डालो।

आश्रिता सी. कोटयान
प्रथम वर्ष बी. कॉम

संतोष ही धन

जीवन का सच्चा धन है संतोष। कहा गया है कि संतुष्ट व्यक्ति सदा सुखी रहता है। जहाँ लोभ होता है, वहाँ व्यक्ति संतोष धारण नहीं करता। लोभी का लोभ हमेशा बढ़ता ही जाता है, कम नहीं होता। जब लोभ पराकाष्ठा पर पहुँच जाता है तो व्यक्ति अपने अति लोभ के कारण फायदे की अपेक्षा घाटे में रहता है। संतोष का फल हमेशा मीठा होता है।

संयोगिता सिंह
प्रथम पी.सी.एम.सी.

ममता का आँचल

ममता के आँचल से सींचा है किनारा,
मृदुल जल के दर्पण में मिला है सहारा,
उन्नति पर अग्रसर वो राह डगमगाती थी,
डांट से जब डरकर हर रूह कांप जाती थी,
संध्या में दीया जलाकर किया जीवन जगमग सारा।
पक्षियों के पर लगाकर दिया व्योम को स्वर्णिम तारा।
कहता है सूरज से सागर का सवेरा,
तुम हर क्षण उर्जा से साथ देना मेरा।
टूटी-विखरी किशतों में हास होती जिंदगी,
स्वप्न टूटे, ख्वाब छूटे, मराणासन्न पड़ी।
आक्रोश की वंजर सतह पर प्रेम से न था वास्ता,
आशा की भाषा ने तब दिखाया रास्ता ॥
फ़िर ममता के आँचल से सींचा एक किनारा,
और लोचन की लज्जा ने किया एक इशारा।
जीवन का दृढ़ सत्य है —

माँ ! तुम्हारे आँचल का एक अब्दुत सितारा।

अद्विती लोधा
द्वितीय वर्ष बी.बी.ए.

हारिए न हिम्मत

एक बार भगवान बुद्ध एक बंजारे के घर में अवतरित हुए। वह बंजारा गाड़ियों में माल लाद कर दूर दशों को जाया करता था। जब वह बूढ़ा हो गया तो एक दिन बोधिसत्व से बोना- 'बेटे, अब तुम बड़े हो गये हो। मैं चाहता हूँ कि व्यापार के लिए अब तुम ही जाया करो। मैं बूढ़ा हो चला हूँ।'

कुछ समय बाद बोधिसत्व ने बैलगाड़ियों में माल लदवाया और यात्रा पर निकल पड़े। कई दिनों की यात्रा के बाद वे एक स्थान पर पहुँचे, जहाँ से रेगिस्तान शुरू होता था। रेगिस्तान में भोजन और पानी की कमी न हो, इसलिए पहले ही उसकी व्यवस्था की गयी। रेगिस्तान का रास्ता लम्बा था। बिना किसी पथ-प्रदर्शक के आगे जाना कठिन था। इसलिए उन्होंने एक पथ-प्रदर्शक को भी साथ ले लिया।

इस प्रकार पूरी तैयारी के साथ बैलगाड़ियों का समूह रेगिस्तान की यात्रा पर चल पडा। उस रेगिस्तान की रेत इतनी बारीक थी कि मुट्ठी में लेने पर हाथ में नहीं ठहरती थी। सूर्योदय होते ही रेत इतनी गरम हो जाती कि उस पर चलना मुश्किल हो जाता था। इसलिए वे लोग दिन में गाड़ियों को घर में खड़ा कर देते। फिर उन पर मंडप तान देते और छाया में बैठ कर दिन बिताते। शाम होने पर रेत ठंडी हो जाती थी। वे सारी रात यात्रा करते। यह यात्रा समुद्र-यान जैसी होती थी। पथ-प्रदर्शक भी आकाश के तारे देख कर उनको आगे ले जाता था।

वह रेगिस्तान 60 मील लम्बा था। जब वे 49 मील पार कर चुके थे तब पथ-प्रदर्शक ने सोचा की, अब तो एक ही रात में हम रेगिस्तान पार कर लेंगे। इसलिए शाम होने पर भोजन करके गनी, राशन आदि पैक कर वे लोग आगे चल पड़े। पथ-प्रदर्शक सबसे आगे की गाड़ी पर बैठा था। लेकिन न जाने कब उसे नींद आ गयी। सवेरे उठकर देखा तो वे जिस रास्ते आये थे, उसी रास्ते से वापस जा रहे थे। मजबूर होकर उन्हे वही रुकना पडा। लेकिन पानी और भोजन तो था नहीं। वे सब बहुत निराश हुए। नगा कि पानी के बिना आज वे निश्चय ही मौत के मुँह में चले जायेंगे।

बोधिसत्व ने सोचा-यदि हिम्मत हार गये तो सबका नाश हो जायेगा। वे पानी की खोज में इधर-उधर घूमने लगे। एक स्थान पर घास और पौधे दिखायी दिये। उन्होंने सोचा कि यहाँ पानी अवश्य होना चाहिए। उन्होंने गाड़ीवालों को बुलाकर उस गडह पर खोदने के लिए कहा। काफी गहराई तक खोदने पर

एक बड़ा पत्थर निकला। इस पर सब हिम्मत हार गये। बोधिसत्व ने सबको शान्त किया और वे पत्थर से कान लगा कर सुनने लगे। नीचे पानी बहने की आवाज सुनाई दी। उन्होंने

अपने एक सेवक से कहा : 'तू आपने हिम्मत बाँध ले और यह हथौड़ा लेकर इस पत्थर को तोड़ दे। पानी अवश्य निकलेगा।'

जब उस सेवक ने पत्थर तोड़ा तो पानी की बड़ी धारा फूट निकली। शीतल जल को पाकर सबको जैसे संजीवनी मिल गयी। बोधिसत्व ने कहा- 'देखा, यदि मनुष्य हिम्मत करे तो बालू से भी पानी निकाल सकता है।'

सिमरन खत्री
प्रथम पी.सी.एम.सी.

समाज का शिल्पकार होता है शिक्षक

संस्कृत में एक बहुत ही मशहूर कहावत है:
मातृ देवो भवः
पितृ देवो भवः
आचार्य देवो भवः

अर्थात् माता, पिता, और आचार्य भगवान के समान होते हैं। माता-पिता हमें पैदा करते हैं और जीना सिखाते हैं, लेकिन हमें समाज के लायक बनाने में सबसे बड़ा हाथ हमारे शिक्षकों का है। इसलिए समाज में शिक्षक को महान माना जाता है। भारतीय समाज में शिक्षक को प्राचीन काल से ही सम्मान की दृष्टि से देखा जाता है। गुरु के कथन पर अपनी जान को भी न्योछकर करने की कई कथाएँ हमारी संस्कृति में शामिल हैं। एकलव्य ने अपने गुरु के कहने पर अपना अगूँठा दान कर दिया था तो वहीं रामायण युग में भी हमें गुरु-शिष्य की परंपरा देखने को मिलती है।

शिक्षकों को समाज का शिल्पकार इसलिए भी कहा जाता है क्योंकि वह बच्चों को समाज में रहना सिखाते हैं। जो शिक्षा बच्चों स्कूल में सीखते हैं उसे ही वह अपने व्यावहारिक जीवन में अमल में लाते हैं। भारत में पाँच सितम्बर को 'शिक्षक दिवस' के रूप में मनाया जाता है।

शिक्षकों के प्रति सहयोग को बढ़ावा देने और भविष्य की पीढ़ियों की आवश्यकताओं को पूरा करने के लिए शिक्षकों के महत्व के प्रति जागरूकता लाने के मकसद से इसकी शुरुआत की गई थी। हालांकि विश्व में शिक्षक दिवस पाँच अक्टूबर को मनाया जाता है।

काजल दहिया
प्रथम वर्ष पी.सी.एम.सी.

हम सब सुमन एक उपवन के

एक हमारी धरती सबकी
जिमकी मिट्टी से जन्में हम
मिली एक ही धूप हमें हैं
सींचे जाएँ एक जल से हम ।
पले हुए हैं झुल-झुलकर
पलनों में एक पवन के

हम सब सुमन एक उपवन के ।
रंग-रंग के रूप हमारे
अलग-अलग हैं क्यारी-क्यारी
लेकिन हम सबसे मिलकर ही

भविषा एम.
द्वितीय वर्ष वी.सी.ए.

इस उपवन की शोभा सारी
एक हमारा माली, हम सब
रहते नीचे एक गगन के
हम सब सुमन एक उपवन के ।
सूरज एक हमारा, जिसकी
किरणें उसकी कली खिलाती
एक हमारी चाँद, चाँदनी
जिसकी हम सबको नहलाती
मिले एक से स्वर हमको हैं ।
भ्रमरों के मीठे गुंजन से
हम सब सुमन एक उपवन के ।

हाय रे परीक्षा

जिस नाम को सुनने से काँपता है हर बच्चा,
वो है परीक्षा ।

परीक्षा का पेपर हाथ में आते ही,
इतना डर लगता है,
कि अगर अच्छा नहीं किया
तो घर पर पिटना पक्का है ।

तीन घंटों में करने होते हैं लगभग 40 सवाल,

एक भी छूटा, तो घर पर होता है बवाल ।

रिजल्ट के एक दिन पहले,
रात को नींद नहीं आती है ।
अच्छा नम्बर पाने के लिए,
भगवान की याद आती है ।

रखते है विद्यार्थी भगवान का व्रत,

अगर फेल हुए तो होगा, “डन्डे से नृत्य” ।

पास होने पर मिलता है, मजेदार इनाम

और मुँह से निकलता है,
“थैंक्यू भगवान” ।
फिर आती है अगली कक्षा,
तब भी मुँह से निकलता है,
“हाय रे परीक्षा” ॥
मेहताब

प्रथम पी.सी.एम.सी.

हौंसला अपना बुलंद कर लो

अपने मनोबल को इतना सशक्त कर,
कठिनाई भी आने से न जाएँ डर ।
आत्मविश्वास रहें तेरा हमसफ़र,
बड़े-बड़े कष्ट न डाल पाएँ कोई असर ।
हौंसला अपना बुलंद कर लो,
साहस व हिम्मत को संग कर लो ।
निर्भय होकर आत्मविश्वास से बढ़ो,
संयम व धैर्य से सफलता की सीढ़ी चढ़ो ।

जब कभी कर्तव्य के मार्ग पर,
विपत्ति व विघ्न तुम्हें सताएँगे ।
जब कभी हारकर या विवश होकर,
निराशा के बादल छा जाएँगे ।
भय-विस्मय का अब अंत करो,
आते हुए दुखों को पसंद करो ।
कर्म ज्यादा व बातें चंद करो,
हौंसला अपना इतना बुलंद करो ।

दुखों का पहाड़ टूटने पर भी,
सीना ताने खड़ा रह पाएँगा ।
दर्द का अंवार फूटने पर भी,
सर उठाकर सतत चलता जाएँगा ।
जो अपने पक्के इरादों के आगे,
मुसीबतों के घुटने टिका जाएँगा ।
वही सुदृढ़ मनोबल वाला मनुष्य,
जिन्दगी की यह जंग जीत पाएँगा ।

तान्या मल्होत्रा
प्रथम वर्ष वी. कॉम

एक अदद घर

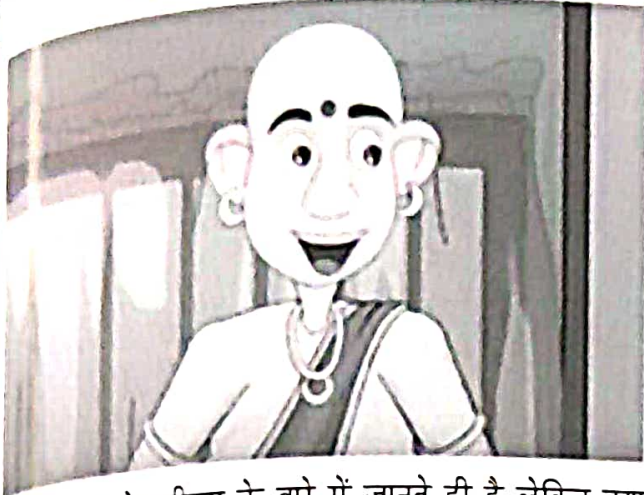
जब माँ नींव की तरह विछ जाती हैं,
पिता तने रहते हैं हरदम छत बनकर ।
भाई सभी उठा लेते हैं स्तंभों की मानिद,
वहन हवा और अंजोर वटोर लेती हैं जैसे झरोखा ।
बहुएँ मौसमी आघात से बचाने तबदील हो जाती हैं दीवार में,
तब नई पीढ़ी के बच्चे खिलाखिला उठते हैं ऑगन-में ।
ऑगन में खिले किसी वारहमासी फूल-सा,
तभी गमक-गमक उठता है,
एक अदद घर समूचे पड़ोस में ।
सारी गलियों में सारे गाँव में,
पूरी पृथ्वी में ।

री ता ए.
द्वितीय वर्ष वी. कॉम

कितना अजब था वह विदूषक

हम सब तेनालीराम के बारे में जानते ही है लेकिन क्या आपको यह पता है कि उनकी मृत्यु कैसे हुई। आइए जानते है तेनालीराम के अंत के बारे में और सचमुच तेनालीराम का नाम केवल भारत ही नहीं, सारी दुनिया में अमर हो चुका है। उसके चतुर्दश भरे कारनामों को आज भी लोग रस ले-लेकर पढ़ते है और याद करते है कि उसकी छोटी से छोटी बात में भी कितनी गहरी सूझ होती थी।

एक दिन तेनालीराम अपने घर के सामने वाले बगीचे में टहल रहा था। तभी अचानक एक झाड़ी के नीचे से विषैला साँप निकला। तेनालीराम कुछ समझ पाता, इससे पहले ही साँप ने उसे काटा और गायब हो गया।

तेनालीराम भीषण कष्ट के बावजूद चलकर घर तक आया। घर में आकर पत्नी को बताया, “मुझे साँप ने काट लिया है। लगता है, कोई विषैला सर्प रहा होगा। इसलिए उसका डंक इतना गहरा है। जल्दी से राजा कृष्णदेव राय के पास संदेश भिजवाओ, ताकि वो राजवैद्य को भिजवा दें। नहीं तो मेरा बच पाना कठिन होगा।”

तेनालीराम की पत्नी ने उसी समय पड़ोस के युवक को राजा कृष्णदेव राय के दरबार में भेजा। पड़ोसी युवक ने राज दरबार में जाकर राजा कृष्णदेव राय से कहा, “महाराज, तेनालीराम को किसी विषैले साँप ने काट लिया है, उसका बच पाना बहुत कठिन है। जल्दी से राजवैद्य को भेजें तो शायद उन्हें बचाया जा सके।”

राजा कृष्णदेव राय ने सुना तो दुखी और उदास होने की

बजाय उल्टा उन्हे हँसी आ गई। बोले, “मैं समझ गया, यह भी चतुर तेनालीराम की कोई नई चाल है। वह ऐसे ही एक से एक अजब बहाने करता रहता है ताकि दूसरों का ध्यान अपनी ओर खींच सके। कुछ अरसा पहले उसके नदी में डूबकर मर जाने की खबर आई थी। फिर उसने रहस्यपूर्ण बीमारी की अफवाह फैलाई और सारे विजयनगर में यह चर्चा चल पड़ी कि तेनालीराम का अंतिम समय आ गया है। लेकिन अगले ही दिन वह राजदरबार में उपस्थित था। अब भी लगता है कि वह थोड़ी ही देर में हँसता-हँसता राजदरबार में आएगा और कहेगा कि महाराज यह तो मैंने यों ही कहलवा दिया था, ताकि देखूँ कि मेरी मृत्यु की खबर पाकर आपको कैसा लगता है।”

तेनालीराम के पड़ोसी युवक ने फिर कहा : “महाराज, आज तो मैं अपनी आँखों से देखकर आ रहा हूँ। सचमुच तेनालीराम की हालत बड़ी नाजुक है। जिस पैर पर साँप ने काटा है वह नीला पड़ गया है। उसके बचने के आसार बहुत कम हैं। कहीं ऐसा न हो आप बाद में पछताएँ।”

इस पर राजा कृष्णदेव राय ने मुस्कराते हुए कहा, “लगता है, पंसारी की दुकान से वह जो नीला रंग लाया था, वह इतना ही था कि उसने पैर पर लगा लिया। ज्यादा होता तो शायद उसका पूरा शरीर ही अब तक नीला हो चुका होता।” सुनकर सारे राजदरबारी हँसने लगे।

पड़ोसी युवक ने फिर अपनी बात कहनी चाही, पर राजा कृष्णदेव राय ने उसकी कोई बात सुनी ही नहीं सुनी। हारकर वह वापस चल पड़ा।

उधर चारपाई पर लेटे तेनालीराम को महसूस हो गया था कि अब उसका बच पाना असंभव है। यह शैय्या ही अब उसकी मृत्यु शैय्या होने वाली है। सोचकर उसके चेहरे पर एक विचित्र किस्म की हंसी झलकने लगी। उसने मन ही मन कहा, “कितनी अजीब बात है, राजा कृष्णदेव राय ने मेरा इतना सम्मान किया कि मेरी बात पर भरोसा करके वो बड़े से बड़ा निर्णय ले लेते थे। पर एक-दो बार हास-परिहास के कारण अब हालत यह है कि मेरी सच्ची बात भी उन्हें सच्ची नहीं जान पड़ती। मैं तो चला जाऊँगा, पर बाद में यह उन्हें असलियत पता चलेगी तो बड़े दुखी होंगे। पर मैं क्या करूँ? मैं कुछ नहीं कर सकता। शायद लोगों ने मुझे विदूषक ही समझा और एक विदूषक की मृत्यु ऐसी ही विचित्र होती है। शायद मेरी मृत्यु भी मेरे परिहासपूर्ण कारनामों की तरह इसी तरह प्रजा में चर्चित हो जाए कि लोग कहें, अरे, तेनालीराम को बड़ी विचित्र मौत मिली।”

उधर तेनालीराम के पड़ोसी युवक के राजदरबार से लौटने

कितना अजब था वह विदूषक

हम सब तेनालीराम के बारे में जानते ही है लेकिन क्या आपको यह पता है कि उनकी मृत्यु कैसे हुई। आइए जानते है तेनालीराम के अंत के बारे में और सचमुच तेनालीराम का नाम केवल भारत ही नहीं, सारी दुनिया में अमर हो चुका है। उसके चतुराई भरे कारनामों को आज भी लोग रस ले-लेकर पढ़ते है और याद करते है कि उसकी छोटी से छोटी बात में भी कितनी गहरी सूझ होती थी।

एक दिन तेनालीराम अपने घर के सामने वाले बगीचे में टहल रहा था। तभी अचानक एक झाड़ी के नीचे से विषैला साँप निकला। तेनालीराम कुछ समझ पाता, इससे पहले ही साँप ने उसे काटा और गायब हो गया।

तेनालीराम भीषण कष्ट के बावजूद चलकर घर तक आया। घर में आकर पत्नी को बताया, "मुझे साँप ने काट लिया है। लगता है, कोई विषैला सर्प रहा होगा। इसलिए उसका डंक इतना गहरा है। जल्दी से राजा कृष्णदेव राय के पास संदेश भिजवाओ, ताकि वो राजवैद्य को भिजवा दें। नहीं तो मेरा बच ना टिन होगा।"

नाम राम की पत्नी ने उसी समय पड़ोस के युवक को राजा कृष्णदेव राय के दरबार में भेजा। पड़ोसी युवक ने राज दरबार में जाकर राजा कृष्णदेव राय से कहा, "महाराज, तेनालीराम को किसी विषैले साँप ने काट लिया है, उसका बच पाना बहुत कठिन है। जल्दी से राजवैद्य को भेजें तो शायद उन्हें बचाया जा सके।"

राजा कृष्णदेव राय ने सुना तो दुखी और उदास होने की

वजाय उल्टा उन्हे हँसी आ गई। बोले, "मैं समझ गया, यह भी चतुर तेनालीराम की कोई नई चाल है। वह ऐसे ही एक से एक अजब बहाने करता रहता है ताकि दूसरों का ध्यान अपनी ओर खींच सके। कुछ अरसा पहले उसके नदी में डूबकर मर जाने की खबर आई थी। फिर उसने रहस्यपूर्ण बीमारी की अफवाह फैलाई और सारे विजयनगर में यह चर्चा चल पड़ी कि तेनालीराम का अंतिम समय आ गया है। लेकिन अगले ही दिन वह राजदरबार में उपस्थित था। अब भी लगता है कि वह थोड़ी ही देर में हँसता-हँसता राजदरबार में आएगा और कहेगा कि महाराज यह तो मैंने यों ही कहलवा दिया था, ताकि देखूँ कि मेरी मृत्यु की खबर पाकर आपको कैसा लगता है।"

तेनालीराम के पड़ोसी युवक ने फिर कहा : "महाराज, आज तो मैं अपनी आँखों से देखकर आ रहा हूँ। सचमुच तेनालीराम की हालत बड़ी नाजुक है। जिस पैर पर साँप ने काटा है वह नीला पड़ गया है। उसके बचने के आसार बहुत कम हैं। कहीं ऐसा न हो आप बाद में पछताएँ।"

इस पर राजा कृष्णदेव राय ने मुस्कराते हुए कहा, "लगता है, पंसारी की दुकान से वह जो नीला रंग लाया था, वह इतना ही था कि उसने पैर पर लगा लिया। ज्यादा होता तो शायद उसका पूरा शरीर ही अब तक नीला हो चुका होता।" सुनकर सारे राजदरबारी हँसने लगे।

पड़ोसी युवक ने फिर अपनी बात कहनी चाही, पर राजा कृष्णदेव राय ने उसकी कोई बात सुनी ही नहीं सुनी। हारकर वह वापस चल पड़ा।

उधर चारपाई पर लेटे तेनालीराम को महसूस हो गया था कि अब उसका बच पाना असंभव है। यह शैय्या ही अब उसकी मृत्यु शैय्या होने वाली है। सोचकर उसके चेहरे पर एक विचित्र किस्म की हँसी झलकने लगी। उसने मन ही मन कहा, "कितनी अजीब बात है, राजा कृष्णदेव राय ने मेरा इतना सम्मान किया कि मेरी बात पर भरोसा करके वो बड़े से बड़ा निर्णय ले लेते थे। पर एक-दो बार हास-परिहास के कारण अब हालत यह है कि मेरी सच्ची बात भी उन्हें सच्ची नहीं जान पड़ती। मैं तो चला जाऊँगा, पर बाद में यह उन्हें असलियत पता चलेगी तो बड़े दुखी होंगे। पर मैं क्या करूँ? मैं कुछ नहीं कर सकता। शायद लोगों ने मुझे विदूषक ही समझा और एक विदूषक की मृत्यु ऐसी ही विचित्र होती है। शायद मेरी मृत्यु भी मेरे परिहासपूर्ण कारनामों की तरह इसी तरह प्रजा में चर्चित हो जाए कि लोग कहें, अरे, तेनालीराम को बड़ी विचित्र मौत मिली।"

उधर तेनालीराम के पड़ोसी युवक के राजदरबार से लौटने

पर राजा कृष्णदेव राय के मन में आया, “कहीं ऐसा तो नहीं कि इस युवक द्वारा कही गई बात सही हो और मैं उसे मजाक समझ बैठा। कहीं तेनालीराम सचमुच संकट में न हो।”

यह सोचकर राजा कृष्णदेव राय बेचैन हो उठे। उन्होंने अपना शाही रथ मँगवाया और जल्दी तेनालीराम के घर की ओर चलने के लिए कहा। राजा कृष्णदेव राय तेनालीराम के घर पहुँचे तो वहाँ शोकपूर्ण माहौल देखकर समझ गए कि उनसे कितनी बड़ी भूल हुई है। वो लोगों की भीड़ को चीरते हुए तेनालीराम के पास पहुँचे तो उसके होठों पर नजर आ रही विचित्र हँसी को देख अचंभित हो उठे। उन्होंने तेनालीराम को झिंझोड़ते हुए कहा, “तेनालीराम, तेनालीराम, तुम्हें क्या हुआ तेनालीराम? बताते क्यों नहीं हो? तुम तो हमेशा इतना बोलते थे, इतना बोलते थे कि कई बार मैं परेशान हो जाता था। पर आज. . .?”

पर तेनालीराम अब कहाँ था, वह तो जा चुका था। हाँ उसके चेहरे पर अब भी वहीं व्यंग्यपूर्ण मुस्कान थी, जो मानो कह रही थी, “महाराज, देख लिया आपने, मैं विदूषक था। एक विदूषक की मृत्यु तो ऐसी ही होती है। कितनी विचित्र! मैं मर रहा था और शायद आपको हँसी आ रही थी। मैं मर रहा था और जीवन के अंतिम क्षणों में आपका दर्शन करने के लिए व्यग्र था, लेकिन आप. . .!”

उधर राजा शोकग्रस्त होकर विलाप कर रहे थे, “अरे, तेनालीराम, तुमने जीवन भर मुझे हँसाया, तो अब रुला क्यों रहे हो? तुम मुझे इस तरह छोड़कर नहीं जा सकते। तुमने अपनी हास्य और चतुराई की बातों से मुझे कितना हँसाया, अपनी सूझ-बूझ से मेरे कितने ही संकटों को दूर किया, यहाँ तक कि शत्रुओं के षडयंत्रों से मेरे प्राण भी बचाए। तुम हमेशा कहा करते थे, महाराज मैं तो छाया की तरह आपके साथ हूँ। फिर आज इस तरह मुझे छोड़कर क्यों जा रहे हो?”

वहाँ उपस्थित लोगों ने किसी तरह राजा को समझाया। पर इतने लंबे समय के मित्र और हित-चिंतक को खोकर उनकी हालत इतनी खराब थी कि उनका चेहरा देख-देखकर लोग रो पड़ते।

आखिर राजा ने चंदन की लकड़ियों से तेनालीराम की चिता बनाने और शाही ढंग से उसकी अंत्यष्टि करने की आज्ञा दी।

जिस समय तेनालीराम की चिता जल रही थी, राजा कृष्णदेव राय के मुहँ से निकला, “तुम महान थे, महान ही रहोगे। हजारों बरस तक लोग तुम्हारी सूझ-बूझ और चतुराई भरे कारनामों को याद करते रहेंगे और कहेंगे कि विजयनगर में एक ऐसा महान विदूषक था जो बड़े से बड़े पंडितों और विद्वानों से

बढ़कर था। उनके आगे बड़े-बड़ों की बोलती बंद हो जाती थी। जब-जब लोग राजा कृष्णदेव राय को याद करेंगे, तो साथ ही उन्हें तेनालीराम की याद जरूर आएँगी, जिसके मन में विजयनगर की प्रजा के लिए सच्चा प्यार और हमदर्दी थी और जो हमेशा दूसरों की भलाई की बात सोचता था।”

कविता कुमारी
प्रथम वर्ष पी.सी.एम.सी

कश्मीर बोल रहा है।

ना बुजुगो के ख्वाबों की ताबीर हूँ,
ना मैं जन्नत सी अब कोई तस्वीर हूँ।
जिसको मिलकर के सदियों से लूटा गया।

मैं वो उजड़ी हुई एक जागीर हूँ ॥
हाँ मैं कश्मीर हूँ हाँ मैं कश्मीर हूँ
ये हुआ है सियासद की एक चूक से,
मेरे बच्चे बिलखते रहे भूख से।
रोटियाँ माँगने पर मिली गोलियाँ,
चुप कराया गया उनको बंदूक से ॥
न कहानी हूँ, ना कोई किस्सा हूँ मैं,
मेरे भारत तेरा एक हिस्सा हूँ मैं।

जिसको गाया नहीं जा सका आज तक,
ऐसी एक टीस हूँ,
ऐसी एक पीर हूँ ॥
हाँ मैं कश्मीर हूँ हाँ मैं कश्मीर हूँ
यूँ मेरे हौसले को आजमाये गए,
मेरी साँसो पे पहरे बिठाए गए ॥
पूरे भारत में कुछ भी, कहाँ भी हुआ,
मेरे मासूम बच्चे उड़ाए गए ॥
यूँ उजड़ मेरे सारे घरोंदे गए,
जिस का हर एक लफ्ज आसुँओं से लिखा गया।
हाँ मैं डूबी हुई ऐसी तारीख हूँ ॥
हाँ मैं कश्मीर हूँ हाँ मैं कश्मीर हूँ

-सूरैया ए.के.
प्रथम वर्ष पी.सी.एम.सी

मेरा देश, मेरी माँ

सन उन्नीस सौ पैंसठ(1965) की एक शाम हर तरफ शांति का वातावरण था। किसी तरह की कोई आशंका नहीं थी। तभी दुश्मनों ने भारत पर आक्रमण कर दिया। अचानक हुए इस हमले ने भारतीय सेना को चौंका दिया। छुट्टियाँ बिताने अपने घर गये निको को तुरंत वापस आने के आदेश भेजे गये।

छुट्टियाँ बिता रहे भारतीय सेना के ही एक मेजर को जब सूचना मिली, तो जाने की तैयारी कर उन्होंने माँ के पैर छूकर जाम किया। माँ की ममता जाग उठी, आँखों में आँसू भर गये और उन्होंने बेटे को सीने से लगा लिया। मेजर का गला भी पक गया, पर तुरंत ही मातृभूमि का स्मरण हो आया। युद्ध भूमि में जाते हुए पुत्र के सिर पर हाथ रख, आशीर्वाद देते हुए माँ ने कहा - 'बेटे, इस समय प्रत्येक भारतीय की रक्षा ही सबसे बड़ा कर्तव्य है। जाओ, और दृढ़ता से अपने कर्तव्य का पालन करो।' दर रहे, भारतीय परंपरा सीने पर गोली खाने की है, पीठ पर नहीं।

युद्ध भीषण रूप से फैलता जा रहा था। इच्छोगिल नहर का मार्च भारतीय सेना के लिए चुनौती की दीवार बना खड़ा था। झन उठा-इस अभेद्य दीवार को तोड़ने की जिम्मेदारी कौन भायेंगा?

कार्य आसान नहीं था, सीधा मौत के साथ जूझना था। पर प्रकृतिक भय से रुके हैं। तुरंत एक वीर ने इसका दायित्व स्वीकार कर लिया। ये गाँव से आये हुए वही मेजर थे। मौत की राह किए बिना मेजर ने मोर्चा संभाल लिया और धीरे-धीरे रांगे बढ़ने लगे। दिल दहलाने वाली गोलियों का शोर कानों के दी को फाड़ने की कोशिश कर रहा था। मेजर पर देशभक्ति का जोश पूरी तरह छाया हुआ था। मौके का इंतजार किया जायें, तब समय भी नहीं था। इसलिए वे धड़ाधड़ गोलीबारी करते हुए दुश्मन के टैंकों को ध्वस्त करते आगे बढ़ रहे थे। तभी दुश्मन की कई गोलियाँ एक साथ सनसनाती हुई आईं और मेजर के हाथ व पेट में घुस गईं, मगर 'भारतीय परंपरा सीने पर गोली खाने की है, पीठ पर नहीं। माँ के ये शब्द प्रेरणा दे रहे थे। गेट की परत ह किए वगैर आगे बढ़ते रहे और गोलियाँ आ-आ कर उनके सीने में घुसती गईं। स्थिति को समझते हुए उनको छेड़ने के आदेश जारी किया गया, पर मेजर के कदम रुके ही दुश्मन के सारे टैंकों को ध्वस्त कर, विजयश्री को गले लगा ही उन्होंने दम लिया।

तुरंत ही अमृतसर के सैनिक-अस्पताल में उन्हें लाए। तब तक पूरा सीना गोलियों से छलनी हो चुका था। रूढ़िवादी अधिकारियों ने पूछा - 'आपकी कोई अंतिम इच्छा है?'

गोलियाँ सीने में कसक रही थीं पर मेजर ने चेहरे पर मुस्कान लाते हुए कहा- 'हाँ है, मेरी माँ तक संदेश पहुँचा देना-तुम्हारे बेटे ने गोलियाँ सीने पर ही खायी है, पीठ पर नहीं।'

जानते हैं ये बहादुर कौन थे? ये भारतीय सेना के अफसर मेजर आशाराम त्यागी थे, जिन्होंने माँ के वचनों का पालन करते हुए अपनी मातृभूमि की रक्षा के लिए प्राणों की बाजी लगा दी।

दीपक बुझ गया पर उसकी अमर ज्योति युगों तक देश-भक्तों को राह दिखाती रहेगी।

कीर्तना एस.
प्रथम पी.सी.एम.बी.

नारी ही है आधार देश का

आप तो जानते ही हैं कि नारी के बिना देश का विकास सम्भव नहीं है। नारी के बिना आज मानव कुछ भी काम नहीं कर सकता। आज संसार के अन्य देशों में नारी की महत्ता पर बल दिया जा रहा है। नारी के कारण ही आज जापान, अमेरिका तथा रूस जैसे देश अति सम्पन्न हैं। हमारे देश में भी नारी की कुछ महत्ता जरूर है पर दूसरे देशों जैसी नहीं। हमारे इस देश में लोग नारी का शोषण करते हैं, वे उसे मनोरंजन का साधन समझते हैं।

अगर हमें अपने देश का विकास करना है, तो नारी को आगे लाना होगा। यह तभी सम्भव है, जब नारी को घर से बाहर निकालकर उसे इस संसार का रंग-ढंग देखने के लिए प्रेरित करेंगे। उसे उचित शिक्षा प्रदान कर उसे आगे आने के लिए प्रेरित करेंगे।

नारी ही है आधार देश का,
हम उसका सम्मान करें।
नारी को साक्षर बनाकर,
अमर देश का नाम करें।

आज ये अति आवश्यक हो गया है कि हम नारी को आगे की प्रेरणा दें उसके सामने जो समस्याएँ हैं हम उन्हें दूर करने में नारी की सहायता करें। नारी ममता की मूर्ति होती है। हमें उसका सम्मान करना चाहिए क्योंकि नारी ही है आधार देश का।

प्रीति राणा
द्वितीय एस.ई.बी.ए.

सेवा

एक अमीर ने किसी सन्त की बहुत सेवा की। सन्त का जी भर गया और वे वहाँ से चलने लगे। अमीर ने पार्थना की, कुछ ऐसी सौगात देने जाए, जिसके सहारे मैं भगवान तक पहुँच सकूँ। सन्त ने उसे तीन चीजें दी-1.मोम 2. सुई 3. थोड़े से बाल और कहा, इन्हे गांठ बांध लो। अमीर ने उन चीजों को देखा और अचम्भे से पूछा-इनके सहारे मैं भगवान से कैसे मिल सकूँगा? सन्त ने कहा-मोमबत्ती की तरह खुद जलो और दूसरों के लिए रोशनी पैदा करो। सुई की तरह अपने आप को उखाड़ो और दूसरों के छेद बन्द करो अर्थात् समाज से बुराईयाँ विलुप्त करने की कोशिश करो। बालों की तरह मुलायम अर्थात् खुद को शान्त रखो। समाज सेवा करो। यह तीन ही सहारे ईश्वर तक पहुँचने के लिए हैं, सो इन्हे गिरह बाँध लो तुम ईश्वर तक पहुँच जाओगे।

“समाज सेवा परम धर्म है।”

“प्रथमे न अर्जिता विद्या, द्वितीया न अर्जिता धनं।

तृतये न अर्जिता पुण्यं, चतुर्थ किं करिस्वयति ॥”

यदि मनुष्य अपने जीवन के अनुसार अपने कर्मों का पालन नहीं करता तो उसका जीवन व्यर्थ है। प्रस्तुत पंक्तियाँ जीवन के मूल कर्मों का वर्णन करती हैं। पंक्तियाँ जीवन के कर्मों का बखान करते हुए मनुष्य जीवन के कर्मों को दर्शित करती हैं। मनुष्य जीवन व्यर्थ है अगर मनुष्य अपने कर्मों से पीछा छोड़ाएँ। मनुष्य का धर्म है जीवन के पहले पड़ाव पर विद्यार्जन करें यदि मनुष्य जीवन के प्रथम पड़ाव में विद्यार्जन न करे, जीवन के द्वितिय पड़ाव में धन अर्जित न करे, तृतीय पड़ाव में पुण्य की प्राप्ति न कर सके तो जीवन के चौथे पड़ाव में वो क्या करेगा, अब उसका जीवन निरर्थक है। जीवन की सार्थकता ज्ञान प्रकाश, कर्म और समर्पण से होती है।

संयोगिता सिंह
प्रथम पी.सी.एम.सी.

मेहनत की कमाई

एक गाँव में एक गरीब मेहनती किसान रहता था। वह सदैव अपना काम मेहनत और लगन से करता था। उस किसान का एक बेटा था। उसका नाम सोमू था। वह हमेशा मेहनत से बचता रहता और अपने घरवालों के पैसे फालतू में इधर-उधर खर्च करता रहता था।

किसान चाहता था कि उसका बेटा मेहनत की कमाई का मूल्य समझे और मेहनत की कमाई करके अपना पेट भरे। इसलिए उसने एक उपाय सोचा। एक दिन अपने उपाय के अनुसार अपने बेटे से कहा कि “सोम तंख्वाह मुझे शाम को देना

है, नहीं तो आज शाम को तुम्हें खाना नहीं मिलेगा। सोमू दिनभर इधर-उधर भटकता रहा, लेकिन उसे काम नहीं मिला। शाम को जब बिना पैसे के घर लौटा तो माँ को उस पर दया आ गयी। इसलिए माँ ने उसे दो रूपए दे दिये।

शाम को जब किसान घर लौटा, तब उसने बेटे को बुलाया और कमाया हुआ पैसा दिखाने को कहा। जब बेटे ने पैसे दिखाए तो किसान ने उन पैसे को कुएँ में फेंकने के लिए कहा। सोमू ने वो पैसे बड़े आराम से कुएँ में फेंक दिए। किसान सब समझ गया, लेकिन उसने अपने बेटे से कुछ नहीं कहा। अगले दिन किसान ने अपनी पत्नी को उसके मायके भेज दिया।

अगले दिन सोमू फिर काम पर निकल गया। आज भी वह काम के लिए इधर-उधर भटकता रहा लेकिन उसे आज भी काम नहीं मिला। शाम को जब खाली हाथ लौटा तो बहन को उस पर दया आ गयी। बहन ने भी उसे दो रूपये दे दिए। किसान शाम को घर आया उसने अपने बेटे से पैसे दिखाकर कुएँ में फेंकने को कहा। सोमू ने आज भी पैसे बड़े आराम से डाल दिए जैसे उसने पिछले दिन किया था। किसान आज भी समझ गया कि सोमू वो पैसे खुद कमाकर नहीं लाया है। इसलिए उसने अपनी बेटा को उसके ससुराल भेज दिया।

सोमू अगले दिन फिर काम पर निकल गया उसने सोचा कि आज मेरी मदद करनेवाला कोई नहीं है आज तो कुछ न कुछ काम करना ही पड़ेगा। बड़ी मुश्किल से उसे एक काम मिला। दिनभर वह मेहनत से काम करके शाम को पचास पैसे लेकर घर लौटा। किसान भी कुछ देर में घर आगया। उसने सोमू को बुलाकर पैसे दिखाकर कुएँ में डालने को कहा। लेकिन आज सोमू ने पैसे डालने के बजाय अपने पिता से गुस्से में कहा कि “दिनभर मैं मेहनत से काम कर के लाया हूँ और आप कहते हैं कि फेंक दूँ?”

किसान ने मुस्कराकर अपने बेटे से कहा कि “पिछले दो दिन से पैसे फेंकने को कहता तब तुम बड़ी आसानी से फेंक देते थे लेकिन जब वही पैसे आज फेंकने को कहा जा रहा है तो तुम्हें गुस्सा आ रहा है?” सोमू अब समझ गया कि उसके पिता क्या समझाना चाहते थे? उसने भविष्य में हमेशा मेहनत से कमाकर खाने का ढ़ढ निश्चय किया।

अलका कुमारी
प्रथम पी.सी.एम.सी.

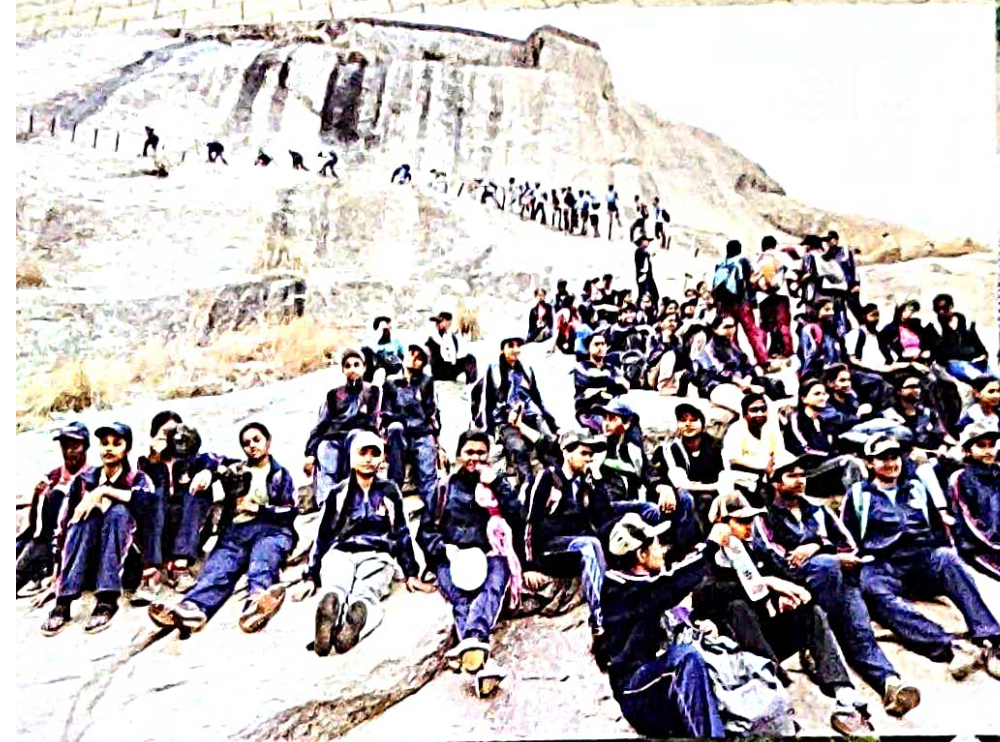

ANNUAL DAY

PU SHARADA POOJA

SMOKING

KILLS

Smoking doesn't enhance your image, but invites numerous health hazards which eventually leads to premature death

- A single cigarette reduces life-span by 5 minutes
- Tobacco smoking/chewing causes hypertension, coronary heart disease and cancer.
- In the age group of 35-69, one-third of the deaths are induced by smoking-related diseases.

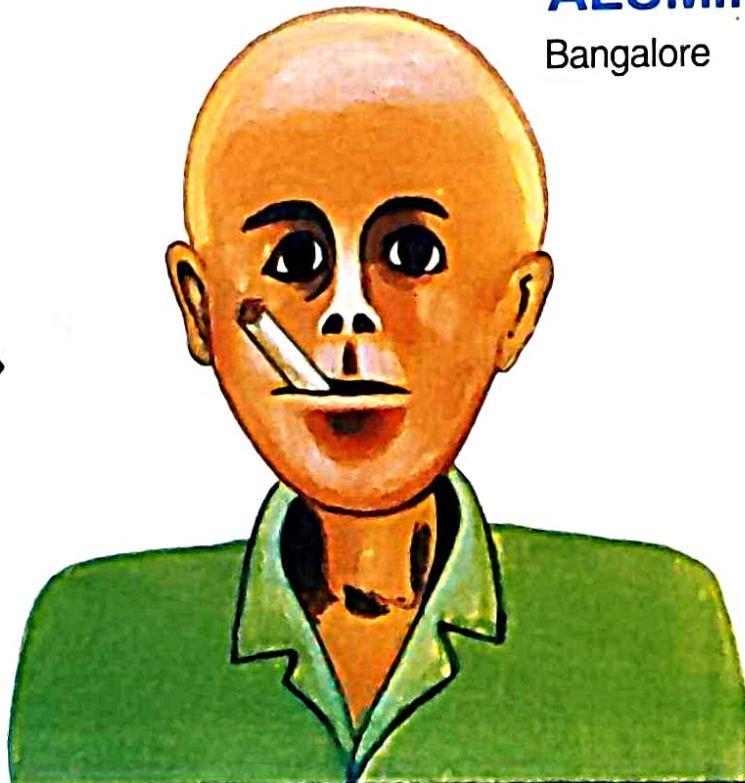

- A trial puff could lead to chain smoking of 30-40 cigarettes per day.
- People sitting near those who smoke are equally exposed to the hazards.

Stop smoking totally. Look forward to a long & healthy life. While you promote a smoke-free world.

Issued in public interest by

**JINDAL
ALUMINIUM LIMITED**
Bangalore

Say no to cigarettes today. For you and your family's sake

Issued in the interest of public health